

Velenje
SP Do 35
LIST
2001
352(497.4 Šoštanj)
9001377.6

PAPIRNICAR
Tel.: 03/ 898-33-90

Velika izbira avtokart ter planinskih in izletniških kart.

Do konca julija 5% gotovinski popust pri nakupu šolskih potrebščin v znesku nad 5000 sit.

LETO VII ŠT.6 5.JULIJ 2001 100 SIT

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

LIST Glasilo Občine Šoštanj.

Prva številka LISTA je izšla 13. aprila 1995. Svet Občine Šoštanj je za redno izhajanje časopisa dne 6. 2. 1996 sprejel Odlok o ustanovitvi javnega glasila Občine Šoštanj. člen 2: Javno glasilo Občine Šoštanj se imenuje LIST in izhaja v slovenskem jeziku.

kolektiv
SE PRIDRUŽUJE
ČESTITKAM
K MINULIM
PRAZNIKOM!

ROJSTNI DAN

Mesto Šoštanj je 28.06.2001 praznovalo svoj 90. rojstni dan. Krajevna skupnost Šoštanj se je na ta dogodek pričela pripravljati že na začetku letošnjega leta. Oblikovali smo projektni team, katerega vodja je bil Peter Rezman, član sveta Krajevne skupnosti Šoštanj zadolžen za kulturo.

Izhodišče za pripravo aktivnosti v zvezi s praznovanjem je bilo predvsem, vključiti v program čim več domačih izvajalcev z njihovimi predlogi. To izhodišče se je vsem nam, ki smo se udeležili predstave v četrtek, 28.06.2001 zvečer, bogato povrnilo v obliki čudovite predstave, ki je bila na visoki umetniški ravni. Kot predsednica Sveta KS Šoštanj in meščanka čutim dolžnost, da izrazim svoje navdušenje nad predstavo in se iskreno zahvalim vsem nastopajočim in tistim, ki so kakor koli sodelovali pri nastajanju predstave. Ta predstava je dokazala, da Šoštanjčanom ni potrebno hoditi po visoke kulturne užitke v Ljubljano, Celje ali druge kraje, temveč da lahko svoje kulturne potrebe potešimo tudi doma. Naši domači ustvarjalci so tokrat prebili stereotipno mejo našega razmišljanja, da v Šoštanju ni več ustvarjalnosti, zagona. Ta predstava je pokazala, da je v vsakem človeku neizmerno veliko ustvarjalnega potenciala, samo dopustiti je potrebno, da se izrazi. To pa pomeni, da moramo ljudem najprej zaupati, jih vzpodbujati, jim stati ob strani in nuditi pomoč in ne vnaprej določiti in kontrolirati. Kdo smo MI, da ukazujemo drugim, kako naj delajo, in jim s tem postavljamo omejitve pri izražanju njihovega znanja in talentov?

Ponosna sem na svojo odločitev, da izvedbo predstave prepustim tistim, za katere sem verjela, da bodo to storili z velikim veseljem in po svojih najboljših močeh. K sodelovanju smo pritegnili tudi naše krajane.

Scenarij, v katerega je vgrajena duhovna razsežnost, ki nas je dvignila nad naše omejitve in omogočila vpogled v naše fiksne predstave, ki so se iz časovne distance razblinile, je delo skupine domačih avtorjev, ki so se združili ravno ob tej predstavi. Izkoristili so priložnost in zasnovali skupino S.k. 56, za katero upamo, da se po tej predstavi ne bo razšla.

Kantata "90 let mesta v godbi in petju", ki jo je prav za to priložnost napisal g. Jani ŠULIGOJ, izvedla pa sta jo ljubljenska šoštanske publike Pihalni orkester ZARJA pod vodstvom Janija ŠULIGOJA in Mešani pevski zbor SVOBODA pod vodstvom Anke JAZBEC,

je dala predstavi poseben pečat. Veliko vaje in truda pevcev in godbenikov je ogrodje, na katerem je bila zgrajena kantata.

Gibanje teles v popolni svobodi, v sožitju sta čudovito uprizorili plesalki Rosana ŠTORGEJ, ki je nastop koreografirala in Petra TEKAVEC. Mladi pevki Aleksandra CAVNIK in Lea BABULČ sta pokazali, da pevskega talenta pri nas ne bo zmanjkalo. Nina NAPOTNIK, najboljša mažoreta v državi, nas je prepričala, da je res najboljša.

Pa naši mladi, otroci?! Njihova sproščenost na odru nam je pokazala, kaj pomeni živeti za sedanjost, brez omejitev preteklosti in prihodnosti, kar je bilo bistvo in sporočilo predstave, ki jo je svojim krajanom pripravila Krajevna skupnost Šoštanj. Klara URBANC je nadomestila uradnega govornca, tokrat predsednico Sveta KS Šoštanj, in s tem poskrbela za neomadeževanost predstave.

Filmska razglednica o našem mestu, ki jo je pripravil Tomo ČONKAŠ s sodelavci, je pokazala, da mesto Šoštanj zapušča svojo najnižjo razvojno točko in resnično postaja mesto svetlobe - upanja.

Naj zaključim z ugotovitvijo, ki se mi je kar sama ponudila po zaključku predstave. Ta predstava je v bistvu pokazala, kdo smo mi, Šoštanjčani. Po tem, kar smo videli in doživeli, lahko rečem, da je Šoštanj bogato in svetlo mesto.

mag. Cvetka TINAUER, univ.dipl.iur.

"Trenutno smo tukaj!" Šoštanj je slavil 90-letnico

S.k. 56

Živeti v mestu
ŠOŠTANJ

1911 - 2001

Čestitke vsem Šoštanjčanom!

Svet KS Šoštanj

ŠOLSKA VRAT SO SE ZAPRLA, VPRAŠANJA OSTAJAJO ODPRTA

Ko razmišljam o "dvojnem prehodnem obdobju" šolstva v Šoštanju, ne morem mimo dejstva, da smo dvakrat prikrajšani.

Prvič: čakamo na novo šolo, zato je vsa občinska dotacija, dana obema šolama, znižana na minimum in dobesedno životarimo.

Drugič: ker nimamo prostorskih zmogljivosti za 9-letko, se nismo mogli prijaviti za poskusno uvažanje in so učitelji zato avtomatično prikrajšani pri izobraževanju za modele 9-letke, ker nimajo prednosti.

Težave so tudi pri kadrovanju, saj vsi vemo, da bo kar nekaj učiteljev za eno šolo odveč, zato sedaj ne moremo razpisati delovnih mest za nedoločen čas in tako je nemogoče dobiti učitelje za določene profile z ustrežno izobrazbo. Po dobljenih informacijah si občina zelo prizadeva pridobiti prostor in začeti čim prej z gradnjo nove šole. Toda skrbi me, da bo to trajalo predolgo. Naša šola bo leta 2003 praznovala 100. obletnico. Kot vemo, je bila v preteklosti bolj ali manj vzdrževana. Z ob časa jo je že krepko načel. Vsako nesprotno vzdrževanje lahko povzroči katastrofo. Kdo bo odgovarjal, če bo na otroka padlo dotrajano okno, če se bo udril pod na podstrešju? Veliko je če-jev!

Še sreča, da so v Šoštanju še vedno dobri ljudje,

ki priskočijo na pomoč finančno in materialno, kadar je nujno potrebno, ko denarja ni na žiro računu. Popolnoma razumljivo je, da mora občina varčevati za novo šolo, po drugi strani pa moramo mi z minimalnimi sredstvi ohranjati šolo v funkcionalnem in varnem stanju.

Kljub vsem težavam lahko trdim, da v naši šoli uspevamo obdržati korak s časom, uvajamo posodobljene in prenovljene učne načrte in nove metode dela ob uporabi različnih avdiovizualnih sredstev. Intenzivno se pripravljamo na čim manj boleč prehod otrok iz vrtca v prvi razred 9-letke. Zavedamo se, da ima pri izobraževanju otrok eno najpomembnejših vlog družina. Želimo si, da bi privabili v šolo slehernega starša, saj lahko s konstruktivnim sodelovanjem rešimo marsikateri navidez nerešljiv problem. Vedeti bi morali, da je odgovornost za vzgojo naših otrok obojestranska. Opažam, da so naši otroci v popoldanskem času vse preveč prepuščeni sami sebi, ulici. Kar prevečkrat po jutrih najdemo okrog šole pravo razdejanje: razbite steklenice, razmetane pločevinke, polomljeno ograjo, okrasna drevesa in koše za smeti, uničene zunanje luči, porisane stene šolskih zgradb... Tudi mladi sami čutijo, da je tu nekaj narobe, kar lahko vidimo iz njihovih raziskovalnih nalog, sporočil, ki jih pišejo po zidovih.

Prepričan sem, da se vsak učitelj po svojih močeh trudi in da ima vsak učenec enake možnosti za vzgojo in izobraževanje.

Ob odhodu naših osmošolcev sem v njihovo brošuro Valeta 2001 zapisal:

Večkrat se premalo zavedamo, da šola mlade pripravlja na njihovo prihodnjo vlogo ne le s poučevanjem o njihovih pravicah, ampak tudi s tem, da jih ozavešči o njihovih dolžnostih. Pomaga jim, da znajo osebo sprejemati odgovornosti. "Prijazna šola" je izraz s širokim pomenom, naj bo učitelj še tako prijazen, je učenje še vedno napor; naporu pa se telo ogiba, zato je določena prisila nujna. Šola je oblika prisile, kar ni posebej prijazno. Šola je lahko demokratična ali nedemokratična, takšna, kakršni so odnosi med nami. Vsi, ki smo povezani z mladimi, imamo skupen cilj, da bi nam uspelo vzgojiti in izšolati mlade ljudi za prijetno življenje.

Darko Menih

FOTO TEKAUC
Tel.: 03 5861 328 GSM: 041 624 280
EXPRESS IZDELAVA BARVNIH FOTOGRAFIJ
FOTOGRAFIJE ZA DOKUMENTE
BARVNE VIZITKE; REPRODUKCIJE
FOTOGRAFIJE NA TERENU
FOTOAPARATI, FILMI, ALBUMI, BATERIJE, OKVIRJI,
DIGITALNA FOTOGRAFIJA

ANGELI
BLUES
d.o.o.,
Šoštanj

Stran 8-9

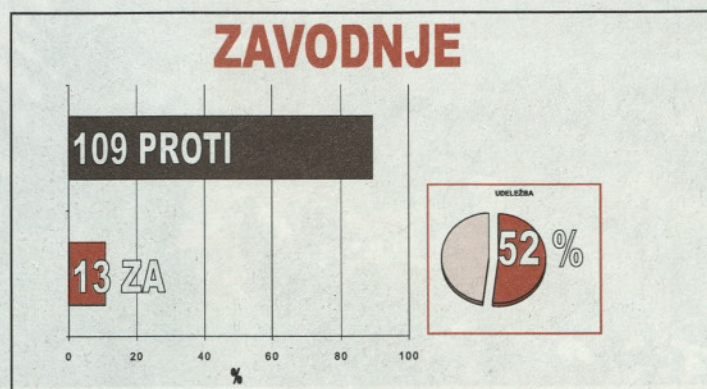
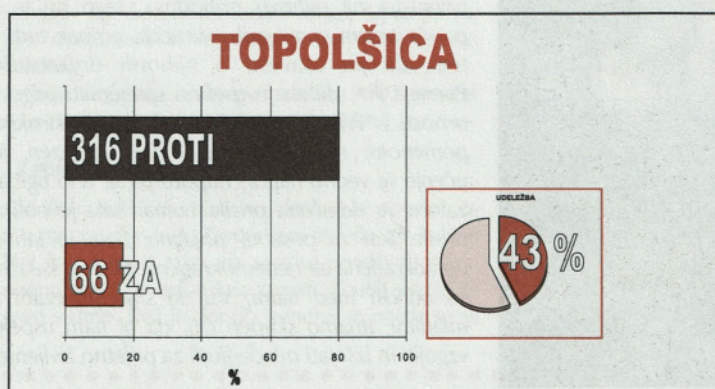
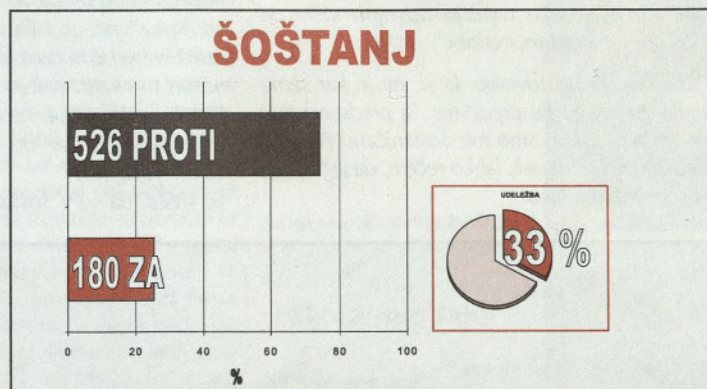
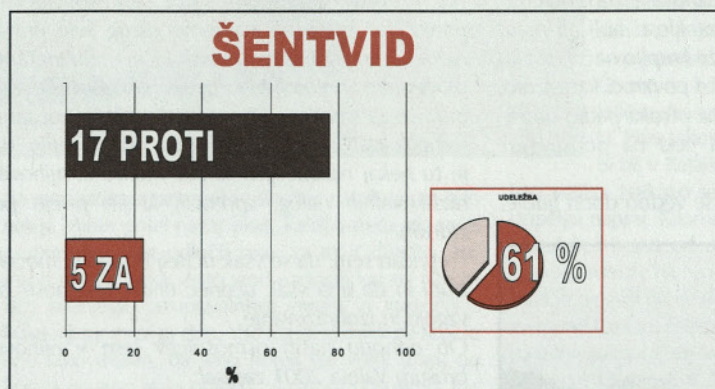
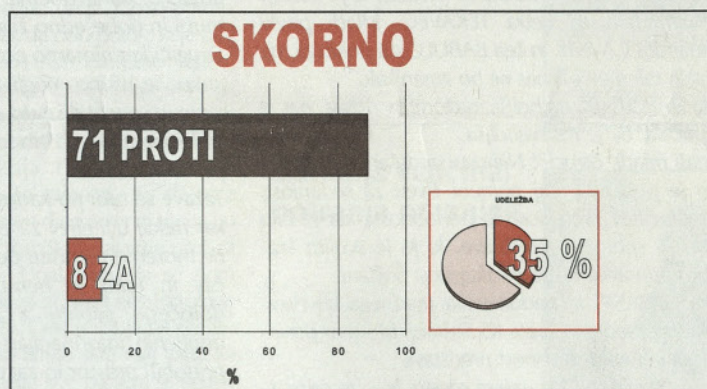
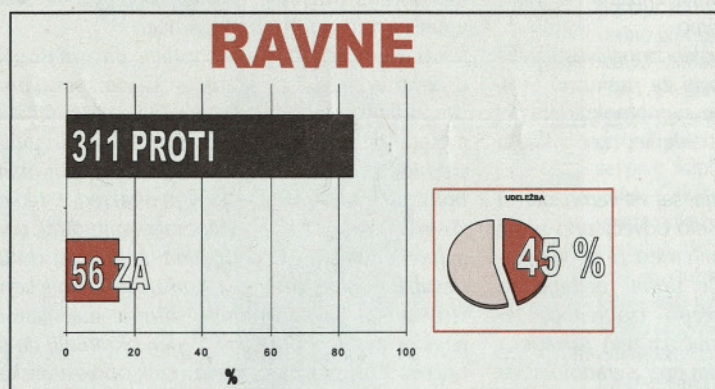
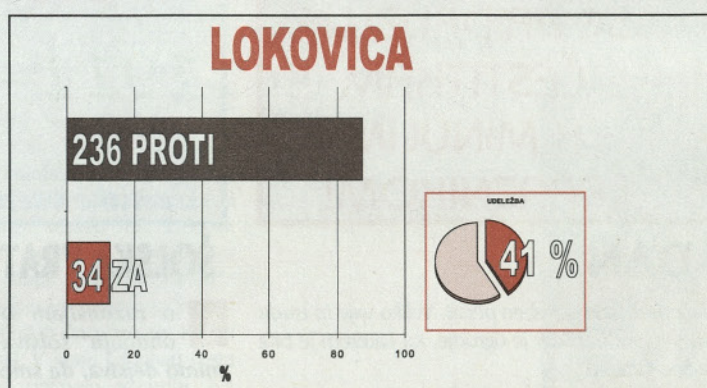
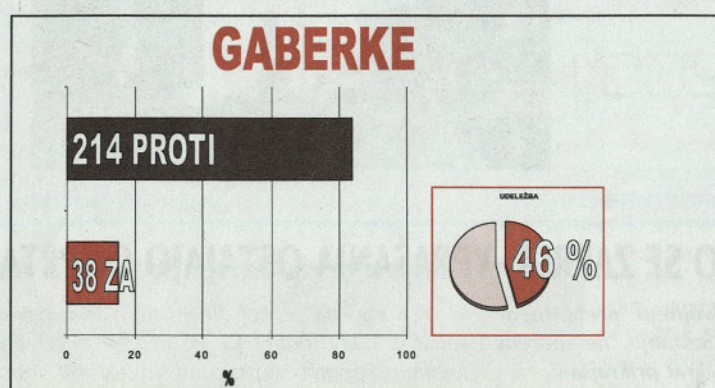
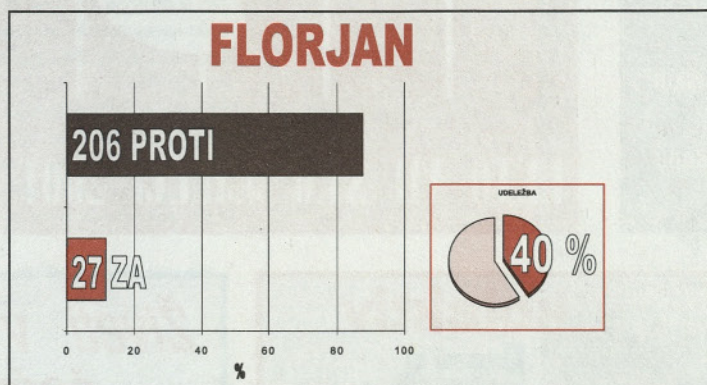
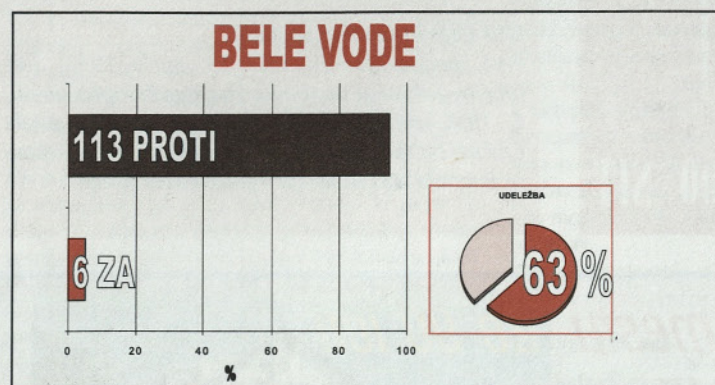
Mali v veliko šolo,
podružnični v centralno,
osmošolci pa naprej.

V naši občini so državljani desetih naselij, ki tvorijo občino (na dvanajstih voliščih) glasovali o uveljavitvi novele zakona o bio-medicinski pomoči pri zdravljenju neplodnosti.

Referendum – 17. 6. 2001

Od 6371 volilnih upravičencev, ki živijo v občini Šoštanj, se je referenduma udeležilo 2574 upravičencev oziroma 40,4 %. Analiza po posameznih naseljih je izdelana na osnovi neuradnih izidov, pridobljenih od pristojne volilne komisije v Velenju, dne 18. 6. 2001.

ZMAGA?

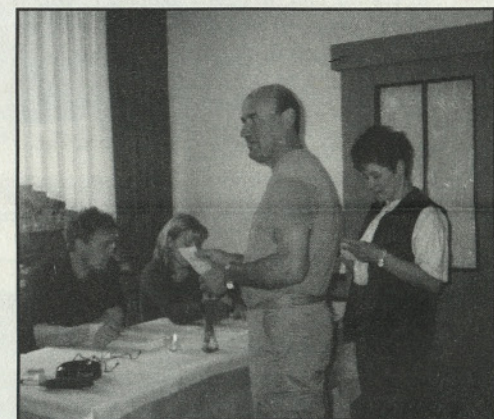
Minuli referendum je v eni konsekvenci zgubil občutek za dobro mero, protagonisti pa so pozabili na vsebino ter s trhljimi argumenti zgolj politično diskvalificirali svoje nasprotnike. Zato je na koncu (postal zgolj politični dogodek, vsebina pa je, žal, zginila v ozadje.

V poduk tistim, ki jim je politika sredstvo, ne cilj, poglejmo nekatere razsežnosti minule kampanje, ki je v kontekstu referenduma bolj kot vsebino (za ali proti) ogrožala demokracijo kot politično sredstvo za doseganje ciljev.

Najbolj nevarno je bilo stališče, da je "referendum neprimeren ...". Nisem užaljen zato, ker sem bil na ta način kot volilni upravičenec ponižan, češ da nisem vedel, za kaj gre. Spomnim naj le, da takšna teza na hitro obuja spomin na preživeti (?) delegatski sistem, v katerem so delegati "bolj vedeli", kaj je prav in kaj ne, kot tisti, ki s(m)o jih kam delegirali.

Kako nevarno je stališče o neprimernosti referenduma, dokazuje ena od izpeljav te teze, ki se je na naslovnici nekega slovenskega tednika zreducirala na naslov: "Ko o usodi manjšine odloča večina", in je bilo to (večinsko odločanje) prikazano kot sporno poseganje v človekove pravice?! Toda odločanje večine je bistvo demokracije. Ne vem, kako da so nekateri rabili samo deset let in že pozabili na klavrn propada sistema, v katerem je o usodi vseh (manjšine in večine) odločala manjšina - ena politična stranka! Da ne stopnjujemo naprej in spomnimo, da so se sistemi, v katerih je o usodi vseh (manjšine in večine) odločal eden, polnili z množičnimi grobnicami, pa naj bo tisti "eden" Hitler, Stalin, Tito ali Milošević.

Po "referendumski zmagi" so se njegovi pobudniki kajpak takoj začeli trkati po prsih in prisegati na "zdravo ljudsko pamet", toda ni še minilo leto, ko so se na to "zdravo ljudsko pamet" precej hudovali, saj je ta masovno podprla liberalne demokrate.

Volišče v Florjanu.

M. Komprej

Zato, pa naj se sliši še tako paradoksalno, je zadnji referendum v bistvu utrdil politični položaj LDS in je izid referenduma prej opomin njim, da naj ne hitijo tam, kjer ni treba, kot pa zmaga "zdravih slovenskih sil". Na tem referendumu so namreč odločili tisti, ki so bili v večini - teh pa na volišča ni bilo!

Nekateri s(m)o se pred tem referendumom spraševali tudi, ali lahko medijska moč bistveno vpliva na vsebino odločitev, in smo ob skoraj enotni medijski podpori tiste strani, ki je na referendumu potegnila krajši konec, z veseljem spoznali, da moč medijev ni neskončno velika. To je olajšanje tudi zame kot urednika tega časopisa. Virtualna resničnost se namreč pogosto razlikuje od dejanskega stanja in časopisi tega ne morejo spremeniti.

Zato naloga medijev še naprej ostaja brskati za informacijami in dejstvi. Ne smemo podlegati skušnjavam, da bi časopis, pa naj bo še tako "micen občinski listek", postal manipulator javnosti. Res je sicer najvarneje pihati z oblastniki v isti rog in jim, namesto postavljanja ogledala, nakladati o "cesarjevih novih oblačilih". A večina (ki odloči) na koncu vidi, ve in izve vse, kar mora vedeti, pa naj bodo pritiski na pisce v obliki pogače materialnih dobrin ali ustrahovanj, kot jih je bil s kolom po glavi deležen naš sosed s Koroške Miro Petek.

Zato se večina vedno odloči prav in zato se oblastno nihalo v demokracijah nagne enkrat na levo, drugič na desno in nihče ni večni zmagovalec ali večni poraženec!

Peter Rezman

Spoštovani naročniki!

Obveščamo vas, da smo prestavili interni kanal CATV Šoštanj in sicer na kanal C 22.

S 1. julijem 2001 se povečajo cene vzdrževanja CATV za 6,3 %. Povišanje cen je bilo potrebno zaradi povišanja cen za uveljavitve plačevanja kolektivnih avtorskih pravic v skladu s točko II/7 tarifnega dela Pravilnika o javni priobčitvi glasbenih del (Uradni list RS št. 29/98), povišanja cen zakupa pravic prenašanja programov Eurosport, MTV, Cartoon Network, Discovery, Animal Planet, TNT in povišanja stroškov energije, materialnih in drugih stroškov.

KRS ŠOŠTANJ

Krajevne skupnosti občine Šoštanj

KS LOKOVICA

Dejavnost krajevne skupnosti je v teh poletnih mesecih na vrhuncu. Kot večjo investicijo pravkar rešujejo cesto Škruba - Ramšak v dolžini 800 m, kjer jo pripravljajo za asfaltno prevleko. Priključili so se tudi akciji občine in iz KS odstranili kar 40 starih avtomobilov ter krili pol stroškov. Na zadnji seji v ponedeljek, 18.6., so krajanje izpostavili tudi problem toplovoda oziroma pokvarjenih stevcev. Krajanje so se izrekli za bojkot plačila toplovoda, če se okvare ne odpravijo, saj je investicija še pod garancijo. Sklep o tem bo kmalu (je že?) pri pristojnih na občini. Poleg tega pa se posvečajo tudi vzdrževanju cest, nekaj asfalta je že saniranega, nekaj pa je še v planu. Drugače pa se v Lokovici vedno kaj dogaja in KS je zraven tudi pri raznih prireditvah. KS skupnost tudi obvešča, da so zaradi prevelikih stroškov morali odstraniti keson, ki je pokrival tista gospodinjstva, ki nimajo urejenega odvoza smeti. Kljub večkratnim obvestilom PUP-u se odvoz smeti še vedno ni uredil za cca 10% gospodinjstev. Krajevna skupnost se boji divjih odlagališč in upajo, da se bo zadeva preko PUP le uredila.

KS GABERKE

V Gaberkah tečejo aktivnosti okrog izgradnje kanalizacije. Aktivno se zbirajo pristopne pogodbe, ki jih je podpisalo že kar nekaj krajanov. Nekaj stvari pa še bo treba doreči, ampak na svetu KS upajo, da se bodo rešile pravočasno in bodo letošnjega oktobra že lahko pristopili k 1. fazi gradnje.

KS BELE VODE

V Belih Vodah se trenutno posvečajo rednemu vzdrževanju javnih poti.

KS RAVNE

Na zadnji seji sveta KS so dodobra izdelali načrt praznovanja krajevnega praznika skupno s pohodom po ravninskih poteh. Predsednica je podala tudi finančno rekonstrukcijo ceste Konovšek - Velolan, ki so jo v celoti speljali po drugi trasi. Načrtovali so tudi delo v jeseni, ko jih čaka asfaltiranje dveh javnih poti. V kratkem bodo končani tudi projekti za kabelsko televizijo, nato se bo videlo, koliko interesa bo za izgradnjo le-te v kraju. Začeli pa bodo tudi zbirati potrebno dokumentacijo za sanacijo doma krajanov.

Ravenčani so razvili prapor rdečega križa.

Z. Kočevar

Ob krajevnem prazniku Raven

(poročila Milojka Komprej)

Krajanje Raven so ob krajevnem prazniku pripravili lepo kulturno in družabno srečanje. Pri Jazbečevi lipi so dan pred dnevom državnosti spregovorili, kar se ob takih priložnostih pač reče, in v kulturnem programu obeležili tudi državni praznik. Praznovanje so izkoristili tudi za razvitje obnovljenega prapora RK, ki so mu odborniki s prispevki krajanov dodali kar 84 zlatih žebličkov in tri nove spominske trakove, ki so jih prispevali OZ RK Velenje, KS Ravne in Cigrad Ravne. Predsednik RK Ravne Jože Jančič se je ob tej priliki vsem darovalcem najlepše zahvalil, še posebej pa je bil ponosen dosedanji in tudi bodoči praporščak Ivan Obšteter, ki na prapor skrbno pazi. Ob tej priložnosti so odborniki RK Ravne prejeli listine za prostovoljstvo, ki jih je razdelil predsednik OZ RK Velenje gospod Jože Medved. Priznanja pa so prejeli tudi krvočastci: štirje med njimi so darovali kri kar 25-krat, Dominik Miklavžina 50-krat, Jože Jančič 70-krat in Edo Kodrun 80-krat.

ANONIMNI ALKOHOLIKI

Uspešna oblika pomoči pri zasvojenosti z alkoholom

Alkoholizem je bolezen. Vse več jih je, ki se tega zavedajo in vse več jih je, ki se proti tej bolezni uspešno zdravijo. Tudi v Velenju že nekaj let uspešno deluje skupina ljudi, anonimnih alkoholikov, ki sodeluje v programu zdravljenja in jim uspeva ostati trezen. Sestajajo se v Domu za varstvo odraslih na Kidričevi 1c (vprašajte pri recepciji) vsak ponedeljek ob 18.15. V procesu zdravljenja se poleg fizične urejenosti, ureja tudi razmišljanje, umovanje, čustvovanje in sploh vsi dejavniki, ki vodijo v zadovoljno in zdravo življenje.

Če čutite, da ste pred alkoholom nemočni in da le ta obvladuje vaše življenje, ter vam ruši existenco, se jim pridružite. Edini pogoj je, da pridete na srečanje trezni in da želite prenehati piti. Ne pobirajo članarine ali pristojbin in niso vezani na nobeno politično stranko, veroizpoved, organizacijo ali ustanovo. Anonimnost je zagotovljena, za kontakt ali pomoč, pa je na voljo tudi telefonska številka 031 802 710.

Prvi korak k uspešni ozdravitvi boste napravili, ko si boste priznali, da ste pred alkoholom nemočni. Napravite ga skupaj z Anonimnimi alkoholiki, lažji bo!

Ja, ni kaj! Ravenčani znajo združiti koristno in prijetno in takole ob krajevnem prazniku mimogrede podelijo še priznanja Rdečega križa. Zakaj pa tudi ne, saj jih je veliko med njimi, ki jim "udarniško" delo ni tuje, pa naj gre za krajevno skupnost ali za Rdeči križ. Zato so tudi ravnanske gospodinjke za konec nesebično napekle dobrot, ob katerih se je druženje še podaljšalo.

KS SKORNO

Dne 17.5. smo imeli v prostorih doma KS Skorno - Florjan redno sejo sveta KS. Na seji smo potrdili zapisnik seje sveta KS z dne 29.11.2000, potem pa pristopili k razpravi o začetku del, ki zajemajo predvsem dela na lokalni infrastrukturi. Za vsa investicijska sredstva ima KS Skorno - Florjan v letu 2001 na razpolago 11 milijonov, od tega 4 milijone od proračuna Občine Šoštanj, 7 mio pa od TEŠ (ekološka odškodnina). Finančna sredstva bo KS v glavnem uporabila za dela na javnih poteh, in sicer:

1. asfaltiranje javne poti, odsek Kortnik v dolžini 200 m;
2. razširitev in utrditev makadamske javne poti Penk - Tevž in odsek Močovnik - cerkev v dolžini 1100 m;
3. sofinanciranje mostu čez Toplico;
4. sofinanciranje kabelske televizije;
5. sofinanciranje registriranih društev v naši KS;
6. vzdrževalna dela na javnih poteh.

Potrebno je tudi napraviti nov inventurni popis osnovnih sredstev in drobnega inventarja in ga tudi kodirati. Na seji sveta KS smo obravnavali tudi predlog, da bi tudi v naši KS imeli svoj praznik. Predsednik KS je predlagal, da bi bil ta praznik na dan sv. Florjana, vendar bi to pobudo obravnavali na zboru krajanov. Na koncu je bilo še odločeno, da se vsem, ki niso dali obljubljenih participacij za asfaltiranje javne poti odcep štakne že v preteklem letu, pošlje zadnji opomin, v katerem bodo navedene tudi vse posledice v primeru odklonitve plačila.

Valter Pirtovšek, dr. med.,
predsednik KS

KS TOPOLŠICA

Na razširjeni odprti seji svet KS, ki se je je udeležilo veliko število domačinov, je svet KS Topolšica na podlagi mnenja krajanov, ki so bili prisotni, sprejel sklep, da se predlog o Občini Topolšica posreduje v

Viki Drev (tretji z desne): bo postal župan Topolšice?

Z. Kočevar

Državni zbor oziroma se nadaljuje postopek o ustanovitvi (vnitvi) Občine Topolšica. Gre za območje, kjer so meje zdajšnje KS Topolšica.

KS ZAVODNJE

Lipa, simbol Slovenstva, ki je bila zasajena pred desetimi let, v čast osamosvojitve, ponosno raste v središču Zavodenj, blizu šole. Krajanje Zavodenj se držijo tradicije in jo ob Dnevu državnosti slovesno zalijejo. Tudi letos so se zbrali v velikem številu in poleg priložnostnega kulturnega programa, v katerem so zapela tudi domača dekleta, prisluhnili še besedam predsednika KS Toneta Potočnika. Slovesnost se je zaključila kakor se po stari slovenski navadi šika, priložnost pa je bila tudi za kovanje kakšnih načrtov za bodoče delo v tej krajevni skupnosti.

POLETNI DELOVNI ČAS V KNJIŽNICI

Knjižnica Šoštanj:
ponedeljek 12.30 - 18.00,
petek 11.00 - 16.00.
Knjižnica Velenje:
ponedeljek, sredo
13.00 - 19.00,
torek, četrtek, petek
08.00 - 13.00.

DEVIZNI KREDITI

PRAVNE OSEBE IN SAMOSTOJNI PODJETNIKI

Banka Velenje d.d. Velenje,
bančna skupina Nove
Ljubljanske banke Vam nudi

- kratkoročne devizne kredite v državi za plačila v tujino,
- do enega leta,
- po izhodiščni obrestni meri: 6 mesečni EURIBOR + 2,28%

Pogoj kreditiranja je, da se izvede plačilni promet preko Banke Velenje d.d. Velenje, bančna skupina NLB.

banka velenje

Banka Velenje d.d., Velenje,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

ČESTITAMO OB DNEVU RUDARJEV!

ŠOŠTANJ · 1911 mesto
ŠOŠTANJ · 1941 . osvobodeno mesto
PRAZNIČNOST
ŠOŠTANJ · 2001 . . svobodno mesto

NA VHS KASETI

Septembra bo na voljo VHS kaset, pripravljena po predstavi, ki je bila v kulturnem domu Šoštanj dne 28. VI. 2001. Vsebuje film-razglednico

"SVOBODNI ŠOŠTANJ"

Predvidena cena bo 3.200 SIT.

V prednaročilu je cena 2.500 SIT.

Prednaročila sprejema uredništvo LISTa.

PODOKNIČAR VASOVAL V ŠENTVIDU

Ko fant k dekletu pride in vas, zavriska in zajoje na ves glas.

Nič kaj lahko ni bilo Podokničarju, ko je zašel v Šentvid nad Zavodnje klicat domačega dekleta Marijo Grabner. Ve se, da se domačini ne dajo kar tako in da so deklice predragocene, da bi jih kar tako lahko odpeljal vsak fantič. Zato so tudi Podokničarju zastavili kar nekaj nalog, preden se je lahko povzpел po lestvi do dekliča. Dekle, ki ga je pričakalo, je bilo zagotovo vredno truda in majave lestve in poljub je odtehtal vse tegobe, ki jih prestaja fant, ko vasuje pri dekletu.

Podoknico je spremljalo veliko obiskovalcev.

Znana akcija Podoknica Nedeljskega se je tokrat, 15. junija, ustavila v Šentvidu nad Zavodnjami. Obujanje tega starega običaja teče že 15. leto in ne bi se dalo trditi, da ni

ravno tako priljubljeno, ali pa še bolj, kot na začetku. Če smo natančni, sta združena, kar dva običaja. Vasovanje dekletu in pa "šranga" neveste. Klicanje je nekaj drugega kot pa šranganje, čeprav so si seveda v veliki večini dogodki sledili po tem vrstnem redu. To bodo starejši še kako dobro vedeli. Kakorkoli. Tudi v Šentvidu so prihod Podokničarja, ki se je pripeljal na vozu, ki sta ga vlekla dva petelina, pospremili navdušeni obiskovalci od blizu in daleč. Pompoznost njegovega prihoda so povečali šoštanjski gozdarji in muzikantje ansambla Kavnik, na katerega glasbo so se vrtili folkloristi Gozdarja. Podokničarja je čakala "šranga", pri kateri se je namučil tudi z žaganjem, še več pa z iskanjem odgovorov na zastavljena vprašanja, ki mu jih je spretno postavljali jezični Marjan Kretič. Seveda je bil konec že znan in v scenariju tega klicanja, tako da se je Podokničar kljub pomanjkljivem vedenju le povzpел po stari razmajani lestvi do terase Andrejevega doma. Tam ga je čakala Marija Grabner, ki je svojega vasovalca sprejela s prijaznim pozdravom in še kaj več. Smehu in veselju ni bilo konca tudi potem, ko je Podokničar že izročil šopek dekletu in se bolj ali manj spretno zavihtel k njej ter se skril pred radovednimi očmi.

V Šentvidu je lepo.

Šentvid nad Zavodnjami je mlada krajevna skupnost, ki šteje 14 hiš in malo več prebivalcev. Kar pa ne pomeni, da tam niso doma iznajdljivi in pridni ljudje. Po tem se odlikuje tudi Milan Kretič, predsednik kra-

jevne skupnosti in oskrbnik Andrejevega doma, priljubljene planinske in izletniške točke. Andrejev dom in zgodba okrog njega je poglavje zase, ki ga ne bi odpirali, dejstvo pa je, da ne glede na zmešnjavo okrog lastništva, dom živi in diha s krajem in ljudmi, domačimi in priselki in nudi vsakemu obiskovalcu dobrodošlico in prijetno počutje, ki se, če lahko naredimo malo reklame, še poveča za obloženo mizo, za katero zna odlično poskrbeti oskrbnik Milan. Za tokratno prireditev pa so se še posebej potrudili.

Kdo bo pil kavo?

Dnevnik organizira tudi tekmovanje za Pokal Tropic. V Šentvidu so zanj tekmovali: Jože Zapečnik, Martina Pergovnik in Alojz Pratikar, ki so se pomerili v stilu kikirikanja in kokodakanja in sploh kapacitete pljuč, katere širino je na koncu potrdilo občinstvo z glasnim aplavzom. Aplavz je prinesel zmagujočemu uvrstitev v finalno tekmovanje, kjer bo šlo za nič več in nič manj kot 50 kg kave.

In jedel torto?

Tudi licitacija torte je bila. Za koliko je šla, ne vemo, prav gotovo pa je teknila.

Prireditve bi težko uspela brez...

Nedeljskega, jasno, brez njega bi ne bilo nič. Krajevna skupnost Šentvid se je izkazala v tem, da lahko tudi majhni naredijo veliko reč. Jasno je bil tu, prvi med enakimi, Milan Kretič. Na pomoč so priskočili tudi krajsani sami: Šentvid, Zarazbor, Javorje. Pomagali pa so še: obe Pivovarni Laško in Union, Trgovina Urška, Pekarna Tratnik, MT center, Mesnica Poznič, Miš maš-

slasčičarna in pekarna, Osmica, Era, Cash in Cary, Kmetijska zadruga, Vlado Bovha, Mato-krovstvo, Bevška pekarna, Teš, Gama, GD Topolšica, Zavod za gozdove enota Šoštanj in Občina Šoštanj. Veselilo se je, pelo in plesalo.

Za to so poskrbeli Frajkinclari, katerih ljubiteljem narodnozabavne glasbe ni treba posebej predstavljati. Čim omeniš Srčno napako ali še bolje "Ne boš ti meni zizike majal", se ve, da bo veselo.

Res je bilo. Veselo in zabavno in poskrbljeno za ravno prav domačnosti in nostalgije, ki pa se je končala z zaključkom prireditve okrog polnoči in nato z odhodom gostov nazaj v dolino. Šentvid je začasno potonil v svoj mir - staro temo življenja. Ampak ne za dolgo. Tam se bo kmalu spet dogajalo. Nekaj. Boste že izvedeli, da boste lahko zraven.

Milojka Komprej

Na Slemenu je dobra volja doma.

Milojka Komprej

SREČANJE JEVŠNIKOV - MAČKOVE RODBINE

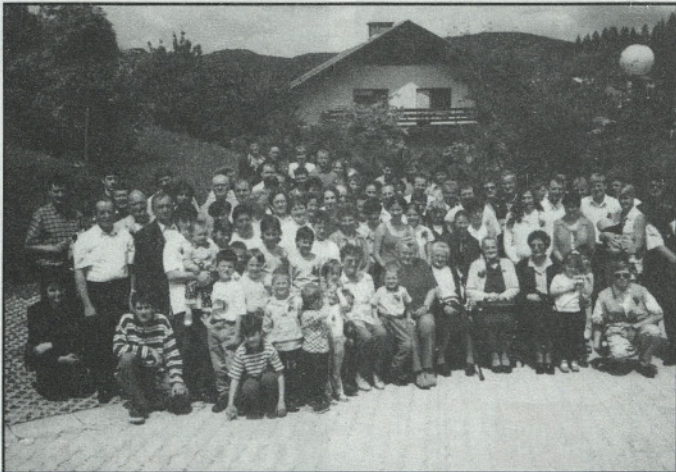
V današnjem času je tempo življenja prehitel, saj ni več časa za kakšen klepet ali obisk.

Prav je, da se sorodniki srečujemo, da s spoznavamo, da odkrivamo sorodstvene vezi.

Kadar so ljudje skupaj in se razumejo, ter znajo prisluhniti drug drugemu, takrat je lepo.

Zato smo se srečali v soboto 2. junija na igrišču v Ravnah v velikem številu, bilo nas je preko sto. od zadnjega srečanja se je Mačkov rod povečal za 26. članov, tako, da ima naše drevo življenja preko dvesto poganjkov.

Naši kleni predniki, katerih korenine so pognale na prijazni domačiji nasproti Marovškove graščine v Ravnah pri Šoštanju, so nam dali veliko doto. Tam se je našemu pradedu Marku Rajsterju leta 1882 rodila prvorojenka Apolonija, ki je že v otroških letih morala poprijeti za vsa gospodinjska dela. pri 21. letih se je poročila

Slika za spomin.

s Francem Jevšnikom iz Podgorja pri Slovenj Gradcu. Družina se je hitro večala. Bila je 1. svetovna vojna, ko je mladi gospodar, naš stari

oče zbolel in umrl. V težkih časih in pomanjkanju je stara mama z osmimi otroki in načetem zdravju gospodarila na kmetiji. Tako so otroci odraščali, ter polagoma eden za drugim odhajali z doma in si spletli svoje gnezdo. Doma je ostal Martin. Z ženo Marijo sta pridno obdelovala polja in travnike, da sta pridelala kruha za pet lačnih ust. Na Mačkovi domačiji je že tretji, Jevšnikov rod. Tine je skrben in priden gospodar, z ženo Angelco sta kmetijo modernizirala, tako, da je delo lažje.

Naj končam s Prešernovo mislijo: "Nazadnje še prijatli kozarce zase dvignimo, ki smo zato se zbratli,

ker dobro v srcu mislimo, dokaj dne, naj živi Bog, kar nas dobrih je ljudi."

Ivan Jevšnik

ker dobro v srcu mislimo, dokaj dne, naj živi Bog, kar nas dobrih je ljudi."

Ivan Jevšnik

Ivan Jevšnik

Ivan Jevšnik

Ivan Jevšnik

NAJSTAREJŠE MEŠČANKE

Krajevna organizacija RK Šoštanj je 10. maja letos pripravila tradicionalno 21. srečanje starejših krajanov Šoštanja. Na srečanje se je potrudilo kar 111 občanov, starih 70 ali več let. Z nami je bila tudi najstarejša 94-letna Antonija Novak - vedra in odlično razpoložena, ki je ob valčku harmonikarja Jožeta tudi zaplesala prvi ples.

Srečanje je bilo v lepo urejeni jedilnici TEŠ-a. Za prisrčen kulturni program so poskrbeli otroci Osnovne šole KDK z mentorico Jožico Anrejc in učenci glasbene šole Velenje, oddelek Šoštanj z mentorico Sonjo Beriša. Pretežen del denarnih sredstev za zakusko je prispevala Občina Šoštanj, za cvetje pa PUP Velenje.

Hvala vsem, ki ste kakor koli sodelovali pri organizaciji srečanja in s tem dokazali, da pravilno vrednotite tudi starost ter prizade-

vanja naše humanitarne organizacije, da v okviru možnosti poskrbi vsaj za kakšno urico prijetnega druženja najstarejših Šoštanjčanov.

V naših vrstah pa je kar nekaj članic, ki so stare toliko ali pa še več, kot je staro naše mesto Šoštanj. To so;

1. Tončka Novak, 17.6.1907;

2. Ana Zabret, 31. 7. 1907;

3. Terezija Smonkar, 11. 10. 1910;

4. Marija Pirtovšek, 25. 11. 1910;

5. Tončka Hrastnik, 12. 6. 1911;

6. Rada Jakl, 2. 7. 1911;

7. Štefka Vogrin, 22. 12. 1911;

8. Milka Ježovnik, 18. 9. 1911;

Skupaj z mestom slavijo 90-letnico.

Z. Kočevar

Ivan Medved, Organizacija RK

BLUES

Podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov, d.o.o.

USPOSABLJANJE IN ZAPOSLOVANJE INVALIDOV V SODOBNI DRUŽBI

Invalidsko varstvo je ena najbolj občutljivih in specifičnih sestavin sodobne družbe ter njene družbeno razvojne, ekonomske in zlasti socialne politike.

Obdobje uvajanja tržnega gospodarstva je, med drugim, povzročilo hitro naraščanje brezposelnosti invalidov, kar seveda terja ustrezno prilagoditev dosedanje ureditve usposabljanja in zaposlovanja invalidov.

Ključni dejavniki, ki te spremembe zahtevajo so: uvajanje tržnega gospodarstva, tehnološke spremembe, naraščajoči storitveni sektor, spremembe v okviru izobraževanja, spremembe v sistemu zagotavljanja zdravja ter demografski trendi. Program usposabljanja in zaposlovanja invalidov mora zato zasledovati temeljne cilje, ki so:

- zagotoviti takšne delovne in življenske razmere, ki bodo vplivale na zmanjšanje možnosti za nastanek invalidnosti

- omogočiti invalidom, da pridobijo poklic in zaposlitev, ki ustreza njihovim interesom, sposobnostim in zmožnostim

- povečati delež invalidov med delovno aktivnim prebivalstvom in s tem zmanjšati obseg socialnih transferjev

- zaposlitev in delo sta temeljna cilja rehabilitacije. Zato mora država z različnimi ukrepi stimulirati invalide za iskanje zaposlitve, delodajalce pa, da se bodo odločali za sklenitev delovnega razmerja z invalidi.

- uskladiti denarne prejemke med posameznimi skupinami invalidov glede na stopnjo invalidnosti, da bodo le-ti motivirani za delo in zaposlitev in ohranjali dostojno socialno varnost.

Tudi razvite zahodne družbe, po katerih se v Sloveniji zgledujemo, imajo do te problematike različen, vendar aktiven odnos, ki ima na eni strani čisto ekonomske, na drugi pa čisto socialne, humane razloge. Vsekakor pa se je v zavesti in praksi sodobnih družb trdno zasadilo spoznanje, da gre pri usposabljanju invalidov za vseživljenski proces, ki od družbe in od invalidov zahteva permanentno usposabljanje in izpopolnjevanje, kajti le to je lahko porok tudi intenzivnejšega zaposlovanja invalidov.

Tudi v Sloveniji je ta miselnost že prisotna, vendar strukture, ki bi to omogočala še ni. Ne samo izvedbene, tudi pravna regulativa na tem področju je zastarela in seveda neustrezna. Nov zakon za to področje, ki je v pripravi, ima ambicijo bolje urediti to problematiko, saj sedaj niti invalidi niti delodajalci niso zainteresirani za vključitev v posamezne programe usposabljanja in zaposlovanja, saj so pred vključitvijo v ustrezno delo oziroma zaposlitev še vedno prednostno obravnavane tako imenovane pasivne denarne pravice, ki na eni strani državo močno obremenjujejo, na drugi strani pa na nek način odpravljajo invalide na družbeno obrobje. Ilustrativen podatek je stopnja brezposelnosti v Sloveniji, ki je pri invalidih skoraj dvakrat večja, kot je globalna brezposelnost.

Aktiviranje vseh delovnih in intelektualnih potencialov v družbi, torej tudi potencialov, ki se skrivajo v populaciji invalidov, je temeljna filozofija sodobne družbe, ki temelji na priznavanju in upoštevanju različnosti njenih članov. Sodobna industrijska družba, ki na eni strani "proizvaja" invalide, invalide "od rojstva" getoizira, oboje pa s pasivno politiko izobraževanja in zaposlovanja drži na obrobju, mora invalidsko problematiko aktivno postaviti v center, saj bo s tem olajšala breme sebi ter zagotovila dostojanstvo vsem njenim članom.

Prihodnjič več o motivih in realnosti poslovanja invalidskih podjetij.

Janez Pušnik

Pismo s poslanskega sedeža št. 40

Milan Kopušar

V parlamentu delamo s polno p a r o . Verjamem, da bi se večini občanov zdelo to delo dolgočasno, včasih pa se komu najbrž zdi, da smo tudi neučinkoviti. To naj bi se spremenilo s spremembo poslovnika, ki je ravno v teku. Za naše bralce pa bo

najbrž zanimiva predstavitev pobude za spremembo meje med občinama Velenje in Šoštanj, ki sem jo v imenu iniciativnega odbora v določenem roku vložil v Državni zbor. S tem sem kot izvoljeni poslanec priskočil na pomoč ljudem, ki bi sami težko izpolnjevali zakonite pogoje za vložitev pobude. Osrednji del utemeljitve pobude je sledeča:

Prebivalci naselja so v letih, ko so še prebivali v Prelogah, v vseh ozirih v celoti gravitirali na mesto Šoštanj. Tako je bil zasnovan šolski okoliš, saj so učenci iz Prelog hodili v osnovno šolo v Šoštanj. Prav tako je bilo organizirano zdravstvo. Upravno so bili Preložani prav tako povezani s Šoštanjem. Preloge so spadale k fari Sv. Mihaela, ki je bila iz Družmirja preseljena zaradi odkopavanja premoga in sicer v Skorno pri Šoštanju. Prebivalci Prelog so bili tudi prometno, trgovsko in z vso drugo komunalno infrastrukturo vezani na Šoštanj. Vse to je bilo ukinjeno z izselitvijo teh ljudi, kar pa je sovpadalo s pripojitvijo naselja Preloge k mestu Velenje.

Zaradi teh dejstev danes ni mogoče upoštevati ali preverjati ljudske volje prebivalcev Prelog, ker le teh ni več, toda to ne more biti razlog, da občina Šoštanj ne bi imela interesa, da se ta del Šaleške doline ponovno pripoji Šoštanju oziroma postane del občine Šoštanj bodisi, da se Prelogam vrne status naselja in se pripoji občini Šoštanj, bodisi s pripojitvijo tega območja naselju Družmirje, ki je prav tako opustošeno, kot Preloge.

MOKA NAS GREJE

SDS

Že od nekdanj poznamo moko kot osnovno surovino za kruh. Beli, rženi, črni, koruzni in še bi lahko

naševal vrste kruha, ki se pečejo iz različnih vrst moke. Skozi stoletja je torej služila za ljudsko živilo, ki se je na naših mizah, lahko bi rekli, najpogostejše uporabljalo.

Razvoj skozi stoletja je šel za potrebe človeštva v neslutene razsežnosti. Prehranjevalne navade ljudi so se zelo spremenile in človeštvo je bilo prisiljeno v hiperprodukcijo živali, tako govedi, drobnice kot tudi perutnine. Pri predelavi teh živali pa nastane tudi precej odpadkov, kot so kosti, meso, drobovina in tu smo si izmislili predelavo teh ostankov. Ob vseh že naštetih mokah smo dobili tako še mesno, kostno in perno moko. Zaradi velikih količin te moke se je pojavila ideja, da bi pa bilo to dobro hranilo ravno za vzrejo živali in problem bi bil rešen. Človek je s to idejo živalim vsilil kanibalizem. Nisem še videl krave, ki bi ji dišal zrezek sosedovega bika. Zaradi krmil so začele zbolevati krave in človek je rekel, da je to bolezen norih krav. Tisti, ki si je tako vzrejo izmislil, pa je "genij". Narava je naredila svoje in živali so na naraven način dosegle to, da si ne bodo več šle kanibalizma, človek pa naj sam premisli, kam s to moko.

Na hitro je bilo potrebno najti rešitev, saj se sedaj odpadek, ki je bil pred nedavnim še krmilo, hitro kopiči v predelovalnih obratih. Ker je raznih odlagališč premalo in ker je ta moka pobila veliko živali, posredno tudi že nekaj ljudi, je potrebno to moko na nek način uničiti, da ne bo človeštvu naredila še več škode. Ugotovilo se je, da pa moka dobro gori seveda pod določenimi pogoji. Sežig te moke, tako so pokazale vse raziskave, je možen tudi v naši Termoelektrarni Šoštanj.

Dolgo je državo skrbelo, kako uničiti to nadlogo in ko je uprla oči v Šoštanj, je našla rešitev. Tu da imamo primerno kurišče, samo ljudi je o koristnosti tega početja potrebno prepričati. Stekla so pogajanja, prepričevanja, analiziranja, skratka priprave na uničevanje kostne, mesne, perne moke. In prepričali so večino v šoštanjskem občinskem svetu, da je ta moka energent, boljši od premoga. Hitrost vseh teh postopkov je proti koncu bila podobna tisti, ki jo dosegajo vozniki F1.

Občina Šoštanj ne more izkazati interesa tam živečih ljudi po pripojitvi k občini Šoštanj, ker teh pač tam ni več, saj so bili prisiljeni to območje zapustiti. Pač pa ima občina Šoštanj vitalni interes za pripojitev tega območja predvsem zaradi prostorskega urejanja in bistvenega vpliva na sanacijo območja po odkopavanju premoga. Gre namreč za velik del zapuščene dela Šaleške doline, kjer si pristojnost gospodarjenja s prostorom "svoji" Premogovnik Velenje, saj Mestna občina Velenje za revitalizacijo območja zahodno od Velenjskega jezera, torej območje Prelog, ne kaže nikakršnega posebnega interesa. Se pa to območje zajeda v vzhodni del občine Šoštanj, ki je dolgoročno za to občino razvojno zanimiv, občina Šoštanj pa v danih razmerah nima nobenega formalnega vpliva na načrtovanje razvoja tega območja. Medtem je tisti del Mestne občine Velenje, ki obsega nekdanje naselje Prelog in dela Družmirja, deležen minimalnih sanacijskih posegov. Območje se postopno spreminja v nelegalno deponijo predvsem gradbenih odpadkov, ki se skupaj z drugim okoljem, ugrezajo pod vodo. Ker gre za območje v neposredni bližini mesta Šoštanj, želi občina Šoštanj postavljati pogoje za sanacijo celega območja od zahodne obale Velenjskega jezera do Šoštanja, in je sedaj prepuščeno minimalni sanaciji in divjemu odlaganju odpadkov. Občina Šoštanj je zainteresirana, da se rekreacijsko-turistična razvojna vizija Šaleške doline, kot alternativna prihodnost, ko se bo izkop premoga prenehal, ne bi končala na zahodni obali Velenjskega jezera, kot je to zasnovano v prostorskih dokumentih Mestne občine Velenje. Z odcepitvijo obravnavanega, zapuščene območja od Mestne občine Velenje in pripojitvijo istega občini Šoštanj, Mestna občina Velenje ne bi bila z ničemer oškodovana. Celotno nasprotje. Rešena bi bila še tistih, praktično zanemarljivih sredstev, ki jih je do sedaj temu območju namenjala.

Tako smo svetniki Občine Šoštanj zadnje dejanje, soglasje za odobritev kurjenja, izrekli na izredni seji. Hitrost je bila nujna, saj se je pojavila konkurenca in lahko bi se zgodilo, da bi namesto v Šoštanju to moko kurili v Trbovljah in "biznis" bi šel po gobe oz. v Revirje. Proti "biznisu" nimam nič, če je ekološko sprejemljivo, vendar je javnomnenjska raziskava pokazala, da so tukajšnji prebivalci proti sežiganju kostne, mesne in perne moke. Da je to pravi posel, govori tudi dejstvo, da je na tej izredni seji večina svetnikov tudi potrdila sklep, da občina najame kredit za nakup stanovanj v višini 120 milijonov tolarjev, čeprav še ni znano, koliko bo občina zaslužila za soglasje k sežiganju moke.

Pri takšni hitrosti se pa kdaj pa kdaj zasveti tudi kakšna svetla iskra in to je sprejetje sklepa o prioriteti zahtevka in vključenosti rekonstrukcije Trga bratov Mravljak v razvojni program Občine Šoštanj. Anketa, kjer se je večina opredelila proti kurjenju kostne, mesne in perne moke, mi je pomagala pri moji odločitvi in to je bil tudi eden izmed razlogov, da sem na tej seji glasoval proti sežiganju te moke.

Vsekakor pa mi je veliko bolj prijeten vonj iz pekarn, kjer prav tako termično obdelujejo moko in ti vonj po svežih hlebcih - rženih, belih, ajdovih in še kakšnih - poci dišline.

Vojko Krneža

KRES PRI ZALESNIKU

Kresovanje, ki ga je v Zavodnjah pri Zalesniku na večer pred Dnevom državnosti organizirala SLS, SKD Slovenska ljudska stranka, je privabilo precejšnje število strankarskih privržencev kakor tudi domačinov. Zbrane je poveljnik občinskega odbora Marjana Jakoba, nagovoril tudi regijski predsednik Marko Jeraj. V kulturnem programu so sodelovali harmonikaši, da pa je bilo druženje ob kresu, ki je visoko gorel tja do 23. ure, prijetnejše, je bilo seveda poskrbljeno tudi za želodce. Poseben dogodek tega kresovanja je bil manjši ognjemet, zadnji obiskovalci pa so se razšli v jutranjih urah.

SLOVESNO IN VESELO V SKORNEM

Prijetna sončna nedelja je na travnik pod spominskim obeležjem pri sv. Antonu privabila mnoge obiskovalce, ki so se udeležili proslave ob 10. obletnici osamosvojitve. Turistično društvo Skorno je kot organizator tudi tokrat poskrbelo za pester program prireditve, na kateri so bili prisotni vsi akterji, ki so v obdobju naše polpretekle zgodovine ustvarjali pogoje za našo suverenost. Zven slovesnosti so prispevali člani upokojenskega pevskega zbora in Pihalnega orkestra Zarja in tako ob nastopu mladih ustvarjalcev iz Skornega poskrbeli za prijetno počutje.

Prisotne je nagovoril predsednik krajevne skupnosti Skorno - Florjan dr. Valter Pirtovšek, ki se je ozrl nazaj v obdobje, ko je bila želja po samostojnosti le sen posameznikov. Prav ta sen se je pred 10 leti uresničil zavoljo takrat enotnega slovenskega naroda, ki je premestil stare zablode, izkoristil zgodovinsko priložnost in dosegel želeni cilj. Smatral je, da nekatere današnje težave segajo v obdobje 2. svetovne vojne, ki je poleg osvoboditve prinesla razdvojenost naroda, žrtve in vzpostavitev totalitarnega režima. Na napake je opozoril z namenom, da se takšna enoumja v prihodnosti ne bi več ponovila.

Predsednik združenja borcev g. Povše je spregovoril o pomenu dogodkov, ki so privedli do odločitve za živeti v lastni državi, do katere je bila pot daljša, in ni samo zasluga dogodkov izpred desetih let. Je plod prizadevanj vseh tistih generacij zavednih Slovencev, ki so v danem trenutku prispevali to, kar je bilo možno in realno pričakovati. Zaveda se napak, ki so bile storjene v obdobju 2. svetovne vojne in po njej, ki pa ne morejo razvodeniti celotnega boja proti okupatorju. Zgodovinska resnica je

ena, pa naj bo še tako boleča.

Čeprav je bilo moč čutiti različne poglede na obdobje naše zgodovine, je pomembno, da so bila mnenja izrečena ob obojestranski prisotnosti pod isto streho.

Očitno bodo ti pogledi tudi v prihodnosti prisotni, saj nam nenazadnje to omogoča tudi 10-letno obdobje demokracije. Medsebojna strpnost in upoštevanje različnosti pa govori v prid naši zrelosti.

Skratka, v Skornem je bilo prijetno, saj so se mnogi obiskovalci ob zvokih "tapravih falotov" zadržali do poznih ur.

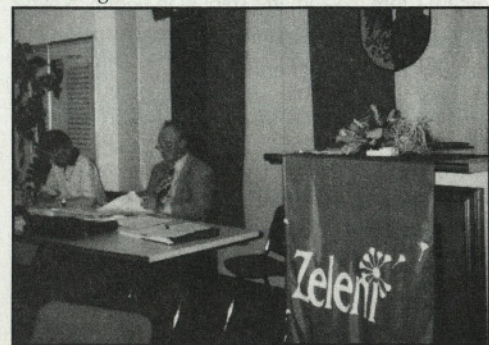
Danilo Čebul ml.

DRŽAVA KONČNO SPREGLEDALA

Zeleni

V 52. številki Uradnega listu RS je bil dne 22. 6. 2001 objavljen izpis iz registra političnih strank.

Tega ni bilo mogoče objaviti prej, preden ni pristojni organ Ministrstva za notranje zadeve ugotovil, da je zastopnik stranke Zeleni Slovenije Dušan Puh. S tem je država presekala večletno agonijo t.i. dvojnega vodstva stranke in prepoznalo legitimno vodstvo s predsednikom Dušanom Puhom na čelu, tudi za legalno.

Zadnja sveta Zelenih Slovenije je bila meseca maja v Šoštanju.

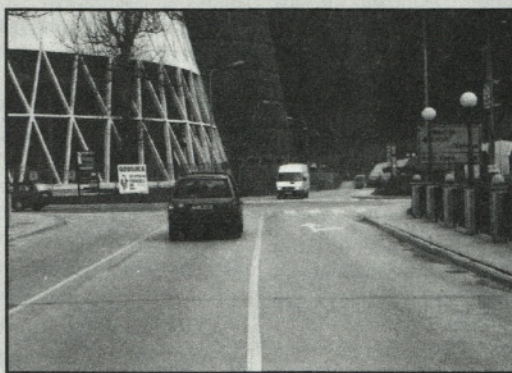
Na sliki predsednik stranke Dušan Puh in podpredsednik Žarko Lipušček, med vodenjem seje v Šoštanju.

Prometni kotiček št. 6

Matjaž Cesar

Pred vami je članek o tretji kritični točki na državni cesti skozi Občino Šoštanj. To je križišče pri novem bencinskem servisu Petrol. Do tu smo se iz smeri Velenja ali Mozirja peljali po glavni cesti. Državna cesta sedaj zavije desno preko mostu proti železniški postaji, vendar pa izgubi status prednostne in se spremeni v stransko. Prednostna tako postane občinska cesta, ki teče naravnost v stari del mesta Šoštanj. To je velika neumnost, saj se mnogo tujih voznikov sploh ne znajde. Predvsem se jim to dogaja, kadar se pripeljejo v križišče iz smeri železniške postaje in niti ne morejo vedeti, da so na cesti, ki nima prednosti. Sprašujete se: "Zakaj?" Dejali boste, da je cesta že pred mnogimi leti imela enak značaj,

kar je nam, domačinom še dobro ostalo v spominu. To drži. Drži tudi, da je projektant nove trase ceste dobro poskrbel za informiranje tujih voznikov, saj je vele postaviti velike obvestilne table, v kateri smeri se želeni kraji nahajajo. Nam, domačim voznikom to

sploh ni pomembno, saj teh tabel ne gledamo in že na pamet vemo, kaj je kaj. Vemo tudi, katera od cest je glavna in katera ni. No, tega pa tujci ne morejo vedeti, saj jim je vrli postavljalec obvestilnih tabel nastavljal zelo lepo past. Že prej sem omenil, da večina tujih voznikov, kadar vozi v križišče iz smeri železniške postaje, sploh ne ve, da so na stranski cesti. Pred križiščem ni opozorilne table, ki bi jih obvestila, na kakšni cesti se nahajajo. Takoj za mostom se nahaja velika obvestilna tabla, kam je potrebno zaviti, da bodo prišli do želenega cilja. Trikotni znak, ki jih opozarja, da so še na stranski cesti, pa stoji kakšnih 5 metrov za obvestilno tablo in ga zagledajo šele v zadnjih desetih metrih pred glavno cesto. Kot dokaz prilagam fotografijo, ki je bila posneta v letu 2001. Recimo, da je vreme lepo, cesta suha in so proti križišču pripeljali približno 50 km/h. Imeti morajo hudičevo dobre

refleксе in še boljše zavore, da jim uspe ustaviti. Bog ne daj, da je vozišče mokro ali poledenelo. Sam sem se pred nekaj leti peljal za starim dobrim fičotom SG registracije, v katerem je sedela priletna gospa. Tudi ona kot mnogi drugi ni vedela, da je na stranski cesti, saj je vključila levi smerokaz in lepo zapeljala v križišče ter meni nič in tebi nič nadaljevala vožnjo proti Velenju. Na njeno srečo je tja tudi prišla, saj v tistem trenutku ni nihče pripeljal po glavni cesti. Ne bi se bilo dobro srečati z domačinom, mladim voznikom temno modre opel calibre, ki se v zadnjem času skozi križišče iz smeri Velenja v stari del Šoštanja vozi po moji oceni in oceni ostalih očitelcev preko 100 km/h.

Sploh pa je velik problem nepreglednost križišča v smeri proti Velenju, saj nam pogled zakrivajo toplovodne cevi, ki so vsekakor speljane previsoko. Drugi problem so talne označbe, ki s narisane s premalo kvalitetno barvo in se že po 8 mesecih zbršijo. Tretji problem so nesimetrično zarisane talne označbe (nadaljevanje vozišča v stari del Šoštanja). Pred približno tremi leti so cestni delavci enostavno pozabili narisati prehod za pešce. Leto dni je trajalo, da so ga na opozorilo delavke Občine Šoštanj zopet narisali. Celotno preverjali so, ali je bil že kdaj prej narisani, da ja ne bi kaj preveč ali narobe naredili.

Dobro bi bilo, če bi Prometni kotiček brali za to odgovorni na Občini Šoštanj in bi lahko v vsakem prispevku do sedaj našli iztočnico za posredovanje teh problemov na Direkcijo za ceste Republike Slovenije. Navsezadnje so lahko celo sami žrtev teh prometnih neumnosti.

Vam, spoštovani bralci, pa se za dosedanje namige zahvaljujem in Vas ponovno vabim, da nam pišete na znani naslov, s pripisom: Za prometni kotiček. Naslednja tema bo: Četrta kritična točka - križišče pri gostišču Ippon.

Intervju z Vido Rudnik, ravnateljico javnega zavoda Osnovna šola Bibe Röcka Šoštanj

Mislím, da je odločitev za eno šolo že sprejeta

Sodim v generacijo tistih šoštanjskih osnovnošolcev, ki ste jim v s svojim prihodom že na prvi pogled približali matematiko. Ali vi še pomnite tisti čas?

Vsekakor. Jaz sem začela svojo učiteljsko pot v Ravnah pri Šoštanju, kjer deluje podružnična šola, takrat še II. osnovne šole Šoštanj. To je bilo 1. 9. 1967. Naslednje leto sem nastopila delo v že preimenovani šoli Bibe Röcka Šoštanj. Od takrat dalje sem ves čas na tej šoli in prehodila sem vso pot od učenja razrednega pouka, predmetnega pouka, pomočnika ravnatelja do ravnateljice. Lahko rečem, da sem učila vse učence, razen prvih in drugih razredov. Še danes pa sem zelo hvaležna takratnemu ravnatelju Miroslavu Vrečku, ki mi je, kot začetnici, bil v veliko oporo.

Ste ena tistih oseb, ki od drugod prihaja službovat v Šoštanj, medtem ko je za naše mesto značilno ravno obratno. Mnogi intelektualci namreč odhajajo na delo drugam.

Sedaj res ne živim več v Šoštanju, toda velik del svojega življenja sem preživel tukaj, zato živim in diham s tem mestom in s šolo, ki jo vodim. Nekdo mi je nekoč rekel, da ko slišiš biti uro na mestni hiši na Trgu bratov Mravljakov, kjer danes deluje društvo upokojencev, in to ob polnoči, potem vzljubiš Šoštanj. No jaz sem jo slišala, poslušala in še vedno jo slišim.

Od leta 1967 mineva 34 let. Gotovo ste v tem času spoznali veliko sodelavcev.

Res se spominjam mnogih sodelavcev. Lahko pa tudi rečem, da je neko jedro ostalo vsa ta desetletja od takrat, ko smo pričeli približno v istem obdobju in se tudi skupaj postarali. Kot zanimivost naj povem, da je bila naša šola nekaj let nazaj, torej okoli leta 1995, kadrovsko najstarejši kolektiv od vseh šol v takratni občini.

Ne vem, a zdi se mi, da za ta poklic ni več toliko entuziazma, kot ga je bilo v preteklosti, vsaj se mi zdi, da so učiteljski poklici precej razrednotili in zato nima več takšnega ugleda, kot bi si ga zaslužil. Zato mi je ravno te dni, ko odhaja v pokoj moja dolgoletna kolegica, učiteljica matematike gospa Rijevčeva, ki zame ostaja primer učiteljice z dušo in telesom, kar nekako tesno pri srcu.

Ali so danes lahko dostopne informacijske tehnologije, mislim predvsem računalnike in internet, postali učiteljem konkurenca?

Veste, noben stroj in nobena tehnologija, pa naj bo še tako moderna, ne more zamenjati topline človeka. Zato v tem pogledu teh stvari ne jemljemo kot konkurenco, ampak predvsem kot koristno pomagalo.

Po drugi strani pa moram reči, da se tudi v tej luči opazi velika diferenciacija med otroki, saj vsi starši še zdaleč nimajo možnosti za nakup te opreme. Mi imamo zato opremljeno računalniško učilnico, v kateri se mnogi prvič srečajo s to tehnologijo in jo hitro dojemajo. Včasih hitreje kot učitelji, saj jim je stvar po eni strani zelo atraktivna, po drugi strani pač nimajo nobenih predsodkov, da bi z napačnim rokovanjem kaj pokvarili.

Mene kot ravnateljico bolj skrbi neverjetno hitro staranje te opreme, saj nimamo na razpolago dovolj sredstev, da bi sproti sledili hitremu razvoju na tem področju.

Omenili ste veliko razliko (bodimo direktni) med revnimi in bogatimi, kar se zanesljivo odraža tudi med vašimi učenci.

Na žalost res in povem vam, da po vseh teh letih ni prijetno spoznanje, da se te razlike še večajo. Ne boste verjeli, toda srečujemo se na eni strani z lačnimi otroki, na drugi strani pa je nekaterim vsakršno kosilo preslabo.

Najbrž se to odraža tudi na uspehu učencev?

Do neke mere da, čeprav glede motiviranosti otrok za učenje ne moremo potegniti enačaja med socialnim statusom in pridnostjo otrok.

Odsotnost družinskih vrednot in odtujenost v družinah, ki se pojavlja tudi v premožnejših družinah, kjer ni časa za nič drugega kot pehanje za materialnimi dobrinami, zanesljivo bolj negativno vpliva na rezultate dela. Najhuje je, ko se

soočimo z otrokom, za katerega vemo, da bi lahko sprejel več znanja, pa ga ne zato, ker se sam odloči, da se pač ne bo učil in da ne bo sodeloval. Pri takšnih učencih ni notranje motivacije. Saj učitelj ali učiteljica lahko in skuša otroke motivirati na zunaj, toda samo pristna starševska skrb za šolski uspeh, ki jo otroci začutijo, lahko ustvari notranjo motivacijo.

Ugotavljam, da se že v tem obdobju pojavljajo tudi izredno ambiciozni otroci, ki imajo večjo voljo za uspehom in takšni pač prekašajo tiste, ki bi lahko bili uspešni, pa nimajo prave opore za izgradnjo notranje motivacije. Vse to je pa tudi posledica lova za točkami, ki odpirajo pot na želeno srednjo šolo in za pridobitev štipendije.

Mnogi straši se postavljajo v pragmatični položaj "davkoplačevalcev" in pričakujejo, da bo šola njihove otroke tudi vzgojila, saj jo skozi davke vendar plačujejo.

Šola ne more nadomestiti starševske vzgoje. Mi res rečemo, da teče na šolah vzgojno-izobraževalni proces, toda ravno vzgojni moment vse bolj ostaja na strani.

Pri nas se še veliko posvečamo vzgoji, toda pri tem bi radi več sodelovali s straši, kar pa ni odvisno samo od nas.

Hudo je, če v vseh osmih letih šolanja niti pogledat ne pridejo, kje njihov otrok prebije polovico dneva. Še posebej bi radi pritegnili tiste starše, ki imajo z otroki probleme. Toda ravno med temi je odziv praviloma slab, čeprav organiziramo tudi razna predavanja, ki jih pripravljajo naši strokovni delavci kot tudi zunanji strokovnjaki.

Toda uspeh učencev je tudi uspeh učiteljev in najbrž velja tudi obratno.

Vsekakor. Tudi zato se v našem kolektivu in gotovo tudi drugod, trudimo pritegniti k sodelovanju starše, posebej takrat, kadar zaznamo odsotnost motivacije pri učencih.

Ko sva ravno pri "problematičnih" otokih, me zanima, ali se soočate s problemom različnih zasvojenosti, od cigaret in alkohola dalje?

Opažamo, da ta problem obstaja. To je povezano predvsem z raznimi "klapami", ki se pojavljajo tudi v Šoštanju. V tem smislu zaznavamo tudi povezave z odraslimi osebami in zanimivo, da so ob tej deviaciji dobro povezani otroci iz obeh šoštanjskih šol.

Nedavno je ena od naših učenk v raziskovalni nalogi opravila tudi raziskavo o razširjenosti drog in ugotovila, da manjše število otrok že uživa nedovoljene droge.

Ali gre za trde droge?

Tega sicer ni odgovorila; obstaja pa seveda domneva.

No, meni se zdi, da si mnogi straši, tudi v Šoštanju, raje zatisejo oči, kot pa bi se soočili z dejstvom, da je "tržišče" drog v Šoštanju kar živahno.

Tudi za to področje velja, da mora odločilno preventivno vlogo odigrati družina. Če otrok ne dobi opore doma, jo pač išče drugje. Žal tudi v šoli opažamo, da družinske vrednote že pri starših niso več prednostne, zato se to nujno odraža na njihovih oziroma naših otrocih.

Pred kratkim sem imel možnost obiskati šolo v Javorju, kjer v dveh učilnicah poteka pouk za vseh osem razredov. Dejal sem si, da tam "naredijo" čisto drugačne ljudi, kot v kakšni velenjski "tovarni" znanja...

Gotovo. A tudi naša šola se ne more primerjati z večino velenjskih. Kljub tarnanju, ki sva ga do sedaj uprizorila, so pri nas odnosi še vedno zelo zdravi in pristni, kar se odraža tudi na splošnem uspehu učencev.

Ravno te dni, ko zaključujemo šolsko leto 2000/2001, lahko že povem, da bo uspeh pri nas okrog 99 %. To nam potrjuje tudi uspeh na državni ravni, saj so naši učenci v tem šolskem letu prejeli dve zlati Cankarjevi priznanji za izkazano znanje v slovenskem jeziku, dve zlati Preglovi za kemijo,

dve zlati Stefanovi za fiziko, eno zlato priznanje iz logike in dve prvi mesti na državnem tekmovanju mladih raziskovalcev, ki je bilo v Murski Soboti.

Naši učenci pa so uspešni tudi na drugih področjih. Tako imamo državnega prvaka v atletiki, in sicer v teku na 60 m.

Posebej lahko pohvalim uspeh naše šahistke iz Raven, Sovičeve, ki si je z 2. mestom na državnem prvenstvu pridobila pravico do nastopa na evropskem šahovskem prvenstvu v Grčiji in najbrž bo prav, da se v njenem imenu in v imenu cele šole zahvalim vsem sponzorjem, ki ji bodo omogočili nastop na tej tekmi.

Šola sama tega ne bi mogla realizirati?

Ne. Šola za te stvari nima denarja. Zato smo res zelo veseli, če širša skupnost priskoči na pomoč.

Včasih je veljalo, da je mecen vaše šole Termoelektrarna Šoštanj.

TEŠ nam še vedno zelo pomaga, seveda nekoliko manj, kar je glede na situacijo tudi razumljivo; zato smo se toliko bolj razveselili individualne pobude našega nekdanjega učenca Borisa Glavnika, ki je s pomočjo gospoda Silvestra Vrhovnika pridobil sponzorja iz Münchena. Gre za g. dr. Christopha Schwingensteina, zastopnika Radia Antene Bayern, München in humanitarno donacijo v višini 6.500 nemških mark, kar je v letu 2001 zagotovilo prehrano našim učencem, zlasti socialno šibkejšim.

Donatorji so nas nedavno tudi obiskali in in ob

Foto: Marjan Tekauc

predstavitvi šole in našega dela smo jih, med drugim, seznanili tudi o porabi teh sredstev. Dovolite mi, da se jim ob tej priložnosti tudi še enkrat iskreno zahvalim.

Prej, gospa ravnateljica, ko sem govoril o "kvaliteti proizvodov" velikih in majhnih šol, sem vas hotel speljati na novo temo, na še vedno odrito dilemo ene ali dveh šol...

Mislím, da je odločitev za eno šolo že sprejeta. Črto pod to odločitvijo je sprejel Svet Občine Šoštanj v prejšnjem mandatu. Zato niti ni več toliko pomembno, kaj si jaz ali mi na šolah o tej odločitvi mislimo. Jaz sem vesela, da je odločeno, da ne živimo več v negotovosti, kaj in kako bo, ampak da se lahko pripravimo na to dejstvo.

Moram reči, da smo imeli več precej mučnih ses-tankov, tudi z vodstvom obeh šol in sveti staršev obeh šol. Zdaj si želimo čimprej dobiti to novo šolo, pa naj bo ena velika za vse ali majhna nadomestna, da bo le sodobno opremljena, tako kot od nove šole pričakujemo, in da zapustimo ta objekt, ki je v resnici amortiziran.

Kakšno je res stanje vaše šole? Mislím na varnost objekta.

Zavod za raziskavo materiala je že pred časom dal

mnenje, da je šola do leta 2001 sposobna za izvajanje pouka.

Kljub veliki dotrajanosti pa imamo zagotovila, da življenja in varnost zaposlenih in otrok v šoli še ni ogrožena. Upam, da bo občina kot investitor res uspela zgraditi novo šolo vsaj do šolskega leta 2003/2004, ko bi se naj po zadnjih podatkih iztekla še zadnji rok za uvedbo devetletnega pouka.

Pa vendar; ali ne mislite do bo kvaliteta dela glede na sedanje stanje kljub vsemu trpela?

Nesporno je ugotovljeno, da so največji uspehi zagotovljeni v oddelkih, ki štejejo okoli petnajst učencev. Toda sedaj nima več smisla premlevati, kako bi bilo, če bi bilo, ker je zadeva odločena, in iskreno želim, da bi z izgradnjo šole pričeli čim prej, da bi naši učenci in delavci imeli najboljše pogoje za delo, zato je pač treba sedaj gledati naprej.

Videti je, da ste torej učitelji sprejeli odločitev za eno šolo in na njej skušate graditi naprej. Med razpravami o eni ali dveh šolah pa se je pojavljala tudi ideja, da bi ostala dva javna zavoda in delovala v enem novem objektu. Kako gledate na to?

Prepričana sem, da bi bila to zelo slaba rešitev. Če bo ena šola, potem mora biti to en zavod in en kolektiv, ki bo deloval enotno in tudi skupaj sprejemal odgovornosti za delo in gospodarjenje.

Za enega od argumentov proti eni šoli sem tudi jaz večkrat omenjal domnevo, da dve šoli vzpostavljata tekmovalno vzdušje, katerega posledica so lahko boljši rezultati na obeh šolah.

Vsekakor je tekmovalnost, kot pozitivna konkurenca, lahko dobrodošla. Toda takšna konkurenca v kvaliteti in tekmovalnosti se lahko vzpostavi tudi znotraj enega kolektiva, med posameznimi razredi na primer.

V obeh šolah že sedaj upoštevamo timsko delo in sodelovanje v okviru študijskih skupin, kar se bo, ob združitvi obeh kolektivov, nedvomno še stopnjevalo.

Kakšna pa bo usoda podružničnih šol?

Mi imamo dve podružnični šoli, Bele Vode in v Ravne. Tu se ne bo nič spremenilo, saj sta obe šoli dobro vpeti v življenje kraja in predstavljata kvaliteto tako za Ravne kot Bele Vode in enako tudi naša centralna šola v Šoštanju, saj odlično sodelujemo z občino, KS, in drugimi organizacijami, bodisi na prireditvah ali kako drugače. Ob tem moram poudariti sodelovanje s TEŠ, kjer imamo organizirane proizvodne krožke, ki odlično dopolnjujejo poklicno usmerjanje. Kvalitetne stike imamo z zdravstvenim domom glede preventivnega zdravstvenega varstva naših učencev.

Pred vrati so počitnice. Samo za učence ali tudi za vas?

Res. Zaključujemo šolsko leto in s ponosom lahko še enkrat rečem, da smo ga zaključili z lepimi uspehi, za kar gre zahvala celemu kolektivu. Med počitnicami pa me seveda čaka kopica organizacijskih opravil, priprav in poročil.

Letos bomo tudi sanirali šolo v Belih Vodah, kjer je nujno potrebna zamenjava oken in domnevam, da bom letos dopustovala zelo delovno.

Gospa ravnateljica, če bi se ponovno odločali, ali bi še enkrat sprejeli izziv vodenja te šole?

Vsekakor bi se še enkrat odločila za učiteljski poklic, saj ga imam zelo rada in ga sedaj, ko opravljam dela in naloge ravnateljice, kar malo pogrešam; ne znam pa si seveda predstavljati, da bi morala vsa leta službovanja delati zgolj v enem razredu ali na enem delovnem mestu, zato bi ponovno sprejela tudi vodenje šole, ki prinaša nove zahteve in izzive. Kljub težavam je naš poklic zelo lep. Vesela pa sem, da predvsem mnoge mlade družine v okolici pridno skrbijo, da se bo trend upadanja števila otrok v šoli, kmalu ustavil.

Gospa Vida, hvala za razgovor.

Peter Rezman

Nad dober bograč kar v Ravne

Maja je bila v Murski Soboti bogračijada, že peto tekmovalje v kuhanju te Prekmurske dobrote, kar na prostem. Za nevedneže je bograč, golaž, kar pa seveda ne drži, saj je golaž prav skromen, napram svojemu tekmeču, kar se vrst mesa tiče. Pa pustimo detalje, o teh bi spregovorili tisti, ki se na kuho spoznajo, kajti skuhati dober bograč, je baje prava umetnost. Očitno so te umetnosti veščiji tudi fantje iz naših logov, saj so se v Murski Soboti preizkusili kar trije naši. Vinko Meh, Darko Aristovnik in Edo Kodrun, ki pa ni kahal, ampak je delo koordiniral in nadzoroval, kar je baje skoraj tako težko in zahtevno kot kuha sama. Pravzaprav jim je pomagal tudi muzikant Zvonko Šmon, menda zaradi takta pri rezanju čebule in mešanju po kotlu in seveda splošnega dobrega razpoloženja, ki tako ali tako vlada na tej prireditvi. Očitno je bil ta kuharsko-muzikantski kvartet tako

dober in izviren, da je o svojih sposobnostih (kulinarčnih in glasbenih) prepričal strogo komisijo, ki je vseskozi nadzirala kuho, da je Vinkotu in Darkotu na koncu tekmovalja podelila srebrno priznanje. To pa ni mala stvar, saj je tekmovalo kar 36 skupin, katere je komisija ocenjevala glede na delovno mesto, pripravo jedi in končni izdelek. Fanta, sta se torej dobro odrezala in se nameravata drugo leto tekmovalja spet udeležiti. Do takrat bosta najbrž pogruntala še kakšen dodatek in iz žepa potegnili še kakšno začimbo, da bo njun bograč še slastnejši in še bolje ocenjen. Za to se ni bat, saj fanta kuhata tudi na raznih prireditvah. Vsi štirje pa obljublajo, da bodo drugo leto s seboj na to zabavno-slastno prireditev povabili tudi svoje prijatelje. Tudi nas, od tiska, baje. Edino pravilno! Kajti, kako pisati o dobrem bograču, če se ti prej nič ne pocedi mastno in slastno po bradi...

Milojka Komprej

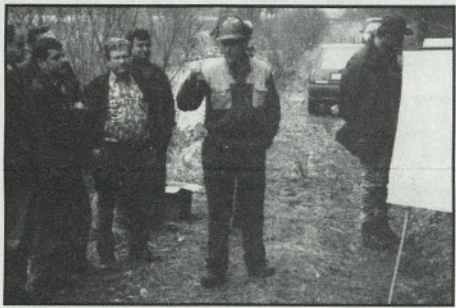
Izobraževanje za lastnike gozdov

Pomembna dejavnost Zavoda za gozdove je izobraževanje lastnikov gozdov. Tako smo na Krajevni enoti v Šoštanju v pomladanskem času pripravili dva odmevna tečaja oz. seminarja. Konec

marca je bil seminar iz gojenja gozdov na temo: Nega letvenjakov, mlajših drogovnjakov in obvejevanje dreves. Teoretični del je potekal v občinski dvorani, praktični del pa na terenu v bližini Šoštanja. Na terenu smo predhodno označili drevje za posek (redčenje), označili kandidate ter posebej izbranice za obvejevanje. Predhodno je bil predčen del površine po sistemu vrvnih linij, obvejeno je bilo nekaj dreves. Skupaj smo si ogledali in pokomentirali opravljeno delo; udeleženci pa so praktično preizkusili orodje za obvejevanje. Sodelovalo je 19 lastnikov gozdov in predstavniki ZGS.

Konec aprila smo organizirali dvodnevni tečaj

Varno delo z motorno žago. Tečaj se je odvijal na Konovem v domu krajanov, terenski del pa v Šenbricu. Prvi dan se je 17 udeležencev z vseh koncev Šaleške doline seznanilo oz. obnovilo znanje o motorni žagi, njeni pripravi za varno delo in o zaščitnih sredstvih. V nadaljevanju so inštruktorji iz gozdarske šole iz Postojne prikazali delo na poligonu, nato so udeleženci potrenirali posamezne faze dela pri sečnji (zasek in podžagovanje, prežagovanje in kleščenje), inštruktorji so jih opozarjali na napake pri delu. Drugi dan je bil namenjen praktičnemu delu na sečišču. Najprej so pravilno in varno sečnjo prikazali inštruktorji, nato so pričeli z delom tečajniki. Delo vsakega je bilo "kritično" ocenjeno, vse z namenom, da se pravilno in varno dela. Ob zaključku so udeleženci prejeli pohvalo za opravljen tečaj in zaščitne čalade. Razšli smo se s prepričanjem, da je bil tudi to prispevek za manj nesreč pri nevarnem in zahtevnem delu v gozdu.

Milan Pogorelnik

Zakon o varnosti in zdravju pri delu

Konec julija neha veljati prehodno obdobje za ureditev varnosti in zdravja pri delu v skladu z določbami tega zakona. Zakon določa pravice in dolžnosti delodajalcev in delavcev v zvezi z varnim in zdravim delom ter ukrepe za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu,

kakor tudi organe pristojne za varnost in zdravje pri delu. Smiselno se zakon uporablja za vse osebe prisotne v delovnem procesu, tudi v kmetijstvu in gozdarstvu. Opredeljuje pojme kot so delavec, delodajalec, delovno mesto, delovno okolje itd.. Kot delodajalec se šteje tudi kmet, ki sam ali s člani svojih gospodarstev oziroma z družinskimi člani opravlja kmetijsko dejavnost kot edini ali glavni poklic in ne zaposluje drugih oseb (torej t.i. čisti kmetje). Kmet je delavec in delodajalec v isti osebi. Delodajalec je dolžan zagotavljati varnost in zdravje delavcev in mora v ta namen izvajati vse potrebne ukrepe, tako neposredne kot tudi preventivne. Pisno to zagotavlja z izjavo o varnosti, ki vsebuje seznam obremenitev in škodljivih dejavnikov na kmetiji ter načrt, kako se bo temu izognil. Izjava vsebuje opis delovnega procesa z ocenjenim tveganjem za poškodbe in zdravstvene okvare ter določa varnostne ukrepe.

Narava dela na kmetiji je takšna, da delo opravljajo kmetje sami. Delo predstavlja tveganje tako za mlade kot tudi za stare. Ko se zgodi nesreča, običajno mine veliko časa, preden pride ustrezna pomoč. Zaradi želje, da bi čimveč naredili, navadno pozabljate na varnost pri delu. Delovno mesto se kar naprej spreminja, kar zahteva še večjo skrb za varnost in zdravje. Kaj lahko storite? Izobražujete se o varnosti in zdravju pri kmečkih delih. Pozitivno vplivate na družinske člane in vzgajate otroke za varno in zdravo delo. Uporabljajte postopke za pridelavo in predelavo zdrave hrane. Otrokom ne dovolite upravljanje kmetijskih strojev in uporabo nevarnih kemikalij. Tveganja zaradi neustrezne delovne opreme so prav tako velika. Majhnih otrok, starih do 7 let ne smete prevažati s traktorjem. Padejo lahko skozi vrata ali zadnjo odprtino, ovirajo voznika pri upravljanju traktorja, premikajo

kontrolne ročice, ko je traktor v mirovanju in podobno. Otroci ne smejo upravljati delovnih strojev, po 15. letu starosti pa že lahko opravijo vozniški izpit za traktor. Otroci ne bi smeli nikoli upravljati, vzdrževati ali čistiti nevarnih strojev kot so na primer kosilnice. Na otroke moramo paziti tudi pri stikih z živalmi kot so biki, žrebci, samice z mladiči. Preprečiti jim moramo dostop do gnojšč, gnojnih jam, kemikalij, silosov, odprtih vodnjakov. Učinkovite so ograje z zaklenjenimi vrati, kjer ni možno plezati. Posebno pozornost je treba nameniti preprečevanju traktorskih nezgod. Važno je, da je voznik usposobljen za vožnjo in traktor tehnično pregledan in registriran. Pri vžiganju pazimo, da v bližini ni otrok. Posebno previden je treba biti tudi pri delu z verižno motorno žago. Važna je brezhibna žaga, usposobljenost za delo z njo, urejeno delovno okolje in pravilna tehnika podiranja drevesa. Nihče ne sme stati pred žago. Veliko previdnost je treba nameniti delu s kemikalijami kot so gnojila, motorna olja, kisline in baze, pesticidi. Pri delu z njimi je potrebno upoštevati navodila proizvajalca za varnost pri delu. Zdravju škodljiva je tudi velika jakost hrupa in okvari sluha se je prav tako potrebno izogibati z določenimi preventivnimi ukrepi kot je delo z nehrupnimi stroji in uporaba varovalne opreme za ušesa. Nesreče se pogosto zgodijo zaradi nestrokovne napeljave elektrike, ozemljitve, stare in dotrajane napeljave. Važna je ureditev varovanja pred strelo in redno vzdrževanje napeljav. Neposredno varovanje zdravja je pri kmetih pomembno za preprečevanje bolečin v hrbtu, ki jih povzroča dvigovanje težkih bremen, dolgotrajna vožnja s traktorjem; težav pri dihanju zaradi uporabljanja kemičnih snovi, prahu, alergij. Preprečiti je potrebno tudi prenašanje bolezni iz živali na človeka in paziti na redno prehrano. Obnoviti je potrebno znanje o prvi pomoči in zagotoviti primerno delovno obleko.

Ocena tveganj na kmetiji in ukrepi za preprečevanje nesreč in varovanje zdravja so temelj za uspešno delo na kmetiji in tudi za kvalitetno življenje.

Za tečaj iz varnosti pri delu že zbira prijave Kmetijska zadruga Šaleška dolina, ki vam bo v nadaljevanju pomagala urediti tudi preostalo dokumentacijo.

Lidija Diklić, kmet. inž.

Pa pride policaj, pa kaj!

Pretep v Belih Vodah

Dne 2.6. ob 02.00 uri je bil dežurni PP Velenje obveščen, da je v Belih Vodah prišlo do pretepa. Na kraj so odšli policisti PP Velenje, ki so ugotovili, da sta javni red in mir kršila H.B. in B.Š., ki sta se sprla, zatem pa začela pretepati. Zoper oba bodo policisti podali predlog za uvedbo postopka o prekršku pri SP Velenje.

Poškodovali so mu vozilo

Dne 3.6.01 so M.M. iz Florjana neznanci pred stanovanjsko hišo razbijali njegov osebni avto. Pred prihodom policije so neznanci od tam odšli, poškodovali pa so dva osebna avtomobila last M.M. iz Florjana. Policisti še zbirajo obvestila o storilcih, o dogodku pa bodo napisali poročilo na okrožno državno tožilstvo.

Izvenzakonska partnerica ga je ogrožala v stanovanju

Dne 5.6.01 je B.E. iz Šoštanja v stanovanju z nožem napadla svojo izvenzakonsko partnerja M.H. Ob prihodu policistov na kraj je bilo ugotovljeno, da je prišlo do družinskega prepira med B.E. in M.H., pri čemer je žena segla po nožu, ga zapicila v leseno mizo, zatem pa je proti M.H. vrgla steklenico in ga napadla iz stanovanja. Zoper oblastno kršiteljico bodo policisti podali predlog za uvedbo postopka o prekršku pri SP Velenje.

Pretep v lokalu Brina v Lokovici

Dne 6.6. je v lokalu Brina v Lokovici prišlo do pretepa, poškodovani P.P. iz Podkrajja pa je bil zaradi poškodb pri pretepu odpeljan v bolnišnico Slovenj Gradec. Policisti so med zbiranjem obvestil na kraju ugotovili, da je kršitelj R.S. iz Velenja, ki se bo zagovarjal pri SP Velenje. Zaradi teže poškodb, ki

jih je dobil oškodovani P.P. iz Podkrajja, pa bo R.S. ovaden okrožnemu državnemu tožilstvu.

Zaloten pri preprodaji mamil

Dne 6.6. ob 17.45 uri so policisti pri svojem rednem delu v kraju Topolšica zalotili C.A. iz Metleč, ki je preprodajal mamila. Policisti so pri njem našli 9 zavojev mamila Canabis in elektronsko tehtnico za tehtanje mamila, kar mu je bilo seveda proti potrdilo in zapisniku zaseženo. Preprodajalec A.C. se bo zagovarjal pred SP v Velenju, po ugotovljeni analizi, če gre dejansko za mamilo, pa bo ovaden okrožnemu državnemu tožilstvu.

V lokalu BRINA v Lokovici razbijal steklovino

Dne 7.6.01 je gost v lokalu Brina razbijal steklovino. Policisti so ob prihodu ugotovili, da je najbolj aktiven pri razbijanju bil že znani obiskovalec lokala Brina R.S. iz Velenja, ki je dobro poznan tudi policistom. Ti bodo zoper njega podali predlog za uvedbo postopka o prekršku pri SP Velenje, kjer se bo moral zagovarjati.

Prepir med sstanovalcema v Šoštanju

Dne 9.6.01 je K.C. iz Šoštanja udaril sstanovalko S.S. iz iste stanovanjske zgradbe. Policisti so na kraju ugotovili, da sta javni red in mir kršila oba in se bosta oba zagovarjala pri SP v Velenju.

Delovna nezgoda v TEŠ

Dne 12.6.01 je ob 16.10 uri v Termoelektrarni v Šoštanju na bloku 5 prišlo do delovne nezgode, kjer je delavec Miometala iz Maribora padel s podesta in se je hudo telesno poškodoval. Policisti so na kraju ugotovili, da je S.J. iz Maribora pri opravljanju del padel z višjega podesta na na 5 metrov nižji podest ter se hudo poškodoval po predelu glave. Odpeljan

je bil v bolnico Celje. Pri ogledu je sodeloval tudi delovni inšpektor, ko pa bodo zbrana vsa potrebna obvestila in dokumentacija ter okoliščine zaradi katerih je do nezgode prišlo, bodo policisti z ustreznim spisom obvestili državno tožilstvo.

Tatvina denarja v hotelu Terme v Topolšici

Dne 14.6.01 je NN v prostorih fizioterapije v Hotelu Terme pacientu iz denarnice odtujil 5000 sit. Oškodovani H.E. iz Velenja je bil v prostorih maserjev, kjer je v čakalnici obesil hlače, NN pa je v času njegove odsotnosti vzel iz hlačnega žepa denarnico in iz nje 5000 sit, denarnico pa mu je vrnil. Policisti še zbirajo obvestila o storilcu.

Tatvina dveh skobelnikov v Topolšici

Dne 16.6.01 je NN iz odklenjenega kombija, ki je bil parkiran na dvorišču v Topolšici, last N.M. iz Topolšice, odtujil dva ročna skobelnika, pnevmatsko kladivo Makita, motorno žago in vrtni stroj. Policisti še zbirajo obvestila o storilcu.

Tatvina koles z vozila v Topolšici

Dne 18.6.01 je neznanec preko noči ukradel vsa štiri kolesa z vozila Golf, ki je bilo parkirano na parkirnem prostoru hotela Terme v Topolšici. Oškodovanec je T.J. iz Pesnice pri Mariboru. Tudi za to dejanje policisti še zbirajo obvestila za storilcem.

Kršil javni red in mir na osnovni šoli

Dne 20.6. je ob 11.00 uri moški v OŠ Bibe Roeka nadiral učiteljice. Policisti so na kraju ugotovili, da je storilec H.A. iz Šoštanja, ki se je zaradi sporov v družini znašal še na učiteljice šole, ki jo obiskujejo tudi njegovi otroci. Otrok tega dne ni bilo v šoli. Zaradi tega se bo kršitelj zagovarjal pri SP Velenje.

V popoldanskem času pa je isti kršitelj kršil CPP, in sicer je zaradi neprimerno hitrosti in vožnje pod vplivom alkohola (preizkus alkoholiziranosti je odklonil) povzročil prometno nezgodo z materialno škodo v Gaberkah. Tako se bo moral H.A. iz Šoštanja zagovarjati pri SP Velenje še za slednja prekrška, za nekaj bankovcev pa bo tanjša tudi njegova denarnica.

V lokalu Terrano v Šoštanju gost udaril natakarka

Dne 21.6.01 ob 17.30 uri je bil dežurni PP Velenje obveščen, da je gost v lokalu TERRANO v Šoštanju udaril natakarka. Policisti so na kraju ugotovili, da sta se natakark F.M. in mladoletni gost iz Šoštanja sprla zaradi igralnih aparatov, mladoletnik pa je med prepirom udaril natakarka, zaradi česar se bo zagovarjal pri SP Velenje.

Prevrnila se je z vozilom zaradi divjadi na cesti

Dne 22.6.01 se je zgodila na cesti Topolšica - Zavodnje prometna nezgoda. Policisti so pri ogledu kraja nesreče ugotovili, da je do nezgode prišlo, ko je nenadoma na vozišče skočila srna, zaradi česar je voznica Š.A. iz Topolšice zapeljala s ceste, kjer se je z vozilom prevrnila, pri tem pa je dobila telesne poškodbe in je bila odpeljana v bolnico Celje.

Na srečanju motoristov so mu odtujilo opremo

Dne 24.6.01 je prišlo do tatvine motoristične opreme na zboru motoristov v Topolšici - Lajšah. Policisti so ugotovili, da je neznanec izkoristil priložnost, ko je bil oškodovani K.G. iz Celja odsoten, in mu odtujil šotor, dve spalnici vreči, dva kombinezona in dve čeladi ter ga s tem oškodoval za okoli 300.000 sit. Policist še zbirajo obvestila o storilcu.

IZ MALE V VELIKO ŠOLO

TOPOLŠICA

Marjeta Drev, Katja Drev, Sergeja Hostnik, Blaž Kidrič, Tomaž Lesnik, Gregor Menih, Jošt Napotnik, Špela Sternad, vzgojiteljica Damjana Sečki, Manjkajo Vid Bahor, Ana Bahor, Domen Koren, Lara Menhart, Vita Pergovnik in Tomaž Sedovšek.

GABERKE

Stojijo (od leve proti desni): Primož Plaznik, Miha Brodnik, Sebastjan Špital, Nejc Mravljak, Sedita Barbara Rezman in Petra Križnik.

IZ PODRUŽNICE V "CENTRALO"

TOPOLŠICA

Učenci 4.c razreda iz Topolšice, smo otroci kot vsi ostali. Res pa se znamo veseliti življenja in smo ohranili radovednost in željo po znanju. To smo letos dokazali saj smo se udeležili zelo zahtevne akcije Turistične zveze Slovenije - Turizmu pomaga lastna glava, radi smo sodelovali tudi na vseh natečajih in tekmovanjih, ki se sicer odvijajo po slovenskih šolah. Najraje od vsega pa imamo žogo. Košarko in odbojko smo v zadnjem letu zamenjali z nogometom, ki ga igrajo tudi deklice. V igri "Med dvema ognjema" pa smo sploh nepremagljivi.

Na sliki smo: Brigita Goltnik, Tanja Gajšek, Urška Šmid, Deja Božič, Urška Drev, Bojan Žlebnik, Ana Dvornik, Marko Goltnik, Anja Urleb, Pia Mirnik, Diana Drev.

Timotej Plavže, Jani Juvan, Luka Rupp, Eva Gumzej, Joži Zagar, Matej Lesnik in naša učiteljica Jana Kovič. Verjamemo, da so nam odprta vsa pota sveta in da nas čaka mnogo lepega.

RAVNE

Osnovnošolsko izobraževanje poteka v Ravnah že 102 leti. Lokacija šole se je v teh letih menjala štirikrat. Zadnjih 30 let organizirata in izvajata pouk na ravenski šoli zakonca Daniela in Rudi Olup. V teh letih je šola obiskovala 886 učencev in povprečno 29 učencev na leto v dveh kombiniranih oddelkih. Normativ za kombiniran oddelok dveh razredov je 21 učencev, to pomeni, da podružnična šola Ravne lahko sprejme maksimalno 42 učencev v dveh kombiniranih oddelkih.

Letošnji uspehi:

Dramski krožek, ki ga vodi mentorica Daniela Olup, je letos pripravil sedem nastopov na prireditvah v šoli in krajevni skupnosti Ravne. Vsi učenci so osvojili bralno značko. Šahisti, ki jih že 30 let vodi mentor Rudi Olup, so se že deseti zaporedno uvrstili na državno tekmovanje. Letos je Špela Sovič 3. razred osvojila 2. mesto v Sloveniji in se uvrstila na evropsko prvenstvo mladih, ki bo čez dva meseca v Grčiji. V tekmovanju vesele šole je Jana Obšteter 3. razred postala državna prvakinja, osvojila je 85 % točk. Vsi učenci so sodelovali v matematičnem tekmovanju. Računanje je igra in izpolnili vprašalnik v akciji Bistvo glavo varuje čelada.

Prva vrsta na fotografiji: Darja Pergovnik (USA), Špela Sovič, Marko Potočnik, Blaž Krt; druga vrsta: Janez Rednak, Saša Grobelnik, Jana Obšteter in Anja Hrstnik.

OSMOŠOLCI

Se je šola končala,
pouka več ni,
šola pa še vedno stoji.

Osem let smo garali,
pa nam ni jo uspelo podret,
namesto nas to naredil občinski bo svet.

Skoraj s plenico v ritki smo semkaj
prišli,
da bi se nekaj naučili,
nam rekli so vsi.

Smo se pridno učili,
koliko je 3x3,
zraven pa počeli vse druge stvari.

Na hodniku nas hišnik je vedno lovil,
smo mu delo priskrbeli,
le zakaj se je jezil?!

Pri pouku smerom
najboljši smo bli'
le enačbe, ulomki niso nam šli.

Prešeren napisal je lepe stvari,
učitelji ste hoteli,
da jih znamo tudi mi.

Pri angleščini najboljša ocena je nemška
petka bila,
jo je vsak-kdo dobil,
pa tudi, če se ni učil.

Da voda je H2O
pri kemiji izvedeli smo,
nas elektrika trese.

je Picasso slikar,
je Zemlja okrogla,
nam več to ni mar.

Smo šolo končali,
v svet se podali,
ravnateljici, učiteljem pa priznali:

Včasih smo se razumeli,
včasih tud' ne,
pa vseeno lepo imeli smo se.

Učenci 8.a.b.c
OŠ Biba Röck

8. a Osnovna šola Karla Destovnika Kajuha

Naš razred 8.a namreč, je zelo težko opisati, saj smo zelo raznoliki. V razredu nas je 22, se pravi, da tudi 22 različnih okusov in stilov. Večinoma se dobro razumemo in se ne prepiramo kaj dosti. Veliko je športnikov oz. športnic in vsak od teh je že okoli vratu imel obešeno kolajno za dosežen uspeh. Imamo tudi nekaj plesalk, oz. mažoret, ki so se poimenovala Summer Girls in dekle, ki se ukvarja z jazz baletom. Potem pa je tu še glasba. Glede te smo zelo izbirčni in previdno izbiramo, kaj bomo poslušali. Veliko nas poje ali igra kakeršenkoli instrument. Seveda pa ne smemo pozabiti omeniti tudi likovno nadarjene učenke ter nekaj priznanj iz znanja kemije, fizike, logike, matematike ter slovenščine. Če je kdo v težavah mu gotovo pomagamo, saj smo dobri prijatelji. Pri pouku smo ponavadi pridni, ali pa tudi ne, odvisno od razpoloženja. Kadar pa je treba dobri učenci nudimo pomoč pri učenju manj dobrim in tako šolsko leto oz. za nas konec osnovne šole kar hitro mine.

8. b Osnovna šola Karla Destovnika Kajuha

Tukaj smo: nekateri otročji ali odrasli, drugi preglasni ali pretih, a se krasno razumemo. Med nami so se v osmih letih spletle trdne prijateljske vezi, med nekaterimi tudi ljubezenske. Vsakega zanimajo druge stvari: karate, glasba, nogomet, odbojka, motorji, a se krasno ujamemo. Nasprotja se privlačijo, pravijo.

8. c Osnovna šola Karla Destovnika Kajuha

IME: 8.c KRAJ BIVANJA: OŠ KDK; DATUM ROJSTVA: 1. 9. 1997; NEBESNO ZNAMENJE: DEVICA; RAZREDNIČARKA: Vlasta Črešnik, prof.; PRIHAJAMO IZ: Topolšice, Florjana, Lokovice, Belih Vod, Šoštanja, Velenja, Gaberke, Raven pri Šoštanju;

DEJAVNOSTI: košarka, branje, namizni tenis, tabornštvo, odbojka, judo, gasilstvo, dejavnosti v glasbeni šoli, ples, učenje tujih jezikov, tekmovanja, raziskovanje, likovno ustvarjanje, računalništvo, smučanje, plavanje, potovanja; ZNAČILNOSTI: dobri in slabi, posebnosti, smeh, bistrost, vztrajnost, zgovornost, razgledanost, radovednost, duhovitost, nagajivost, tekmovalnost, zabava, zmerna delavnost, živahnost, zaljubljenost, vzdevki, skriti talenti, prepir, neumnosti, dosti energije, glasnost, razgrajanje, pridnost, uspešnost, neuspešnost, držimo skupaj, pozabljenost, dva obraza, priznanja, pohvale; NAJ ŽIVALI: konji; NAJ HRANA: fast food, pica, vegetarijanska hrana; NAJ PIJAČA: ledeni čaj, limonada, kokakola; NAJ FILM: Gladiator; IZBRANE SREDNJE ŠOLE: Splošna in strokovna gimnazija Velenje, Poklicna in tehniška elektro in računalniška šola Velenje, Poklicna in tehniška šola za storitvene dejavnosti Velenje, Kmetijska in gospodinjstva šola Šentjur pri Celju, Poklicna in tehniška rudarska šola Velenje, Srednja zdravstvena šola Celje, Srednja strokovna zdravstvena šola Slovenj Gradec, Poklicna in srednja ekonomska šola Slovenj Gradec.

Letošnje odličnjake je sprejel župan.

Marjan Tekauc

Znanje je naložba za prihodnost. V tem duhu je župan občine Šoštanj Milan Kopušar nagovoril odličnjake, ki so vseh osem razredov osnovne šole končali z odličnim uspehom. Ni jih malo. Kar devetnajst se jih je zbralo 12. 6. na Vili široko, k že tradicionalnemu sprejemu pri županu. Ob tej priliki so poleg čestitk prejeli tudi praktične nagrade in se v sproščenem vzdušju, ki vlada ob takšnih prilikah, malo pozabavali. Župan je generacijo potencialnih strokovnjakov povabil, da se po končanem šolanju s svojim znanjem vrnejo nazaj v Šoštanj. Posebej ponosni so bili na "svoje" odličnjake tudi učitelji razredniki, Marica Rožič, Julita Jamnikar, in Tatjana Štancar iz OŠ Biba Röck, ter Vlasta Črešnik iz OŠ KDK. Znanje pri-

Te izpred štirih let, smo mi povabili na sladoled v Miš maš.

Zdravko Kočevar

dobljeno v osnovni šoli in vseh osem let potrjeno s peticami, pa so s seboj v nadaljnje šolanje ponesli: Sabina Javornik, Karin Lambizer, Luka Videmšek, Melita Hudej, Tadeja Kolar, Boris Ovčjak, Barbara Drev, Ana Hozjan, Saša Petrovič iz OŠ KDK in Tina Dobešek, Nina Pirečnik, Matic Meža, Leopold Rezar, Tina Čebul, Vanja Kretič, Urška Verbič, Mitja Meh, Vesna Švarc, Martina Juvan iz OŠ Biba Röck. V srednjih šolah kamor se usmerjajo in kjer bodo nadalje gradili svojo osebnost in znanje, jih čaka nov začetek. Ne bo jim lahko, pa vendarle bo nadgradnja zaradi čvrstih temeljev gotovo uspešna.

Milojka Komprej

SAMI ODLIČNJIKI

NAŠI OSMOŠOLCI

8. a Osnovna šola Karla Destovnika Kajuha

V prvi vrsti od leve proti desni sedijo:
Borut Primožič, Nejc Sevčnikar, Nastja Jelen,
Matic Turinek, Tomaž Bizjak, Edin Imširovič
v drugi vrsti od leve proti desni stojijo
Sabina Javornik, Denis Kešpret, Maja Silovšek,

razredničarka Slavica Krebs, Dragan Stanković,
Katja Ramšak in Arnel Šahinović
v tretji vrsti od leve proti desni stojijo:
Matej Skornšek, Maja Skornšek, Gregor Fajdiga,
Karin Lambizer, Gregor Goršek, Sandra Drev,
Anja Irman in Karmen Stropnik

8. a Osnovna šola Bibe Rčka

Zadnja vrsta od leve proti desni: Rok Jegovnik,
Mirela Omerović, Tomaž Pergovnik, Gregor Andreja,
Predzadnja vrsta od leve proti desni: Maja Pučko,
Eva Stvarnik, Tina Zager, razredničarka Marica
Rožič, Urban Obšteter, Janko Jan.

Druga vrsta od leve proti desni: Jasmina
Muhmutbegović, Doris Jurkovnik, Nina Pirečnik,
Aleksandra Jelen, Mojca Jevšnik, Gzim Avdija.
Prva vrsta od leve proti desni: Nataša Trstenjak,
Tina Dobelšek, Uroš Bovha, Žiga Kirbiš, Admir Herić,
Mitja Toplišek.

8. b Osnovna šola Bibe Rčka

Zadnja vrsta od leve proti desni: Gorazd Krivanek,
Anja Cafuta, Domen Potočnik, Adel Dedič, Lepold
Rezar.
Predzadnja vrsta: Matjaž Zagradišnik, Andrej
Mrak, Berin Klavž, Robi Lukanc, Martina Sovinc.

Druga vrsta od leve proti desni: Matic Meža, Vanja
Kretič, Anel Ibrišević, Dijana Lješnica, Natalija
Jevšnik, razredničarka Julita Jamnikar
Prva vrsta od leve proti desni: Vesna Prislan, Jan
Pristušek, Urška Verbič, Aldijana Paščanović, Dejan
Vodovnik, Tina Čebul.

8. b Osnovna šola Karla Destovnika Kajuha

V prvi vrsti od leve proti desni sedijo: Alen
Zaveršnik, Luka Videmšek, Zoran Ročnik, Goran
Jamnikar, Enis Mulavdić in Baškim Hajdari.
V drugi vrsti od leve proti desni stojijo: Mitja

Terbovšek, Melita Hudej, Helena Guzej,
razredničarka Anica Pudgar, Janja Ločan, Danijela
Kac in Pavlina Pšeničnik
V tretji vrsti stojijo: Selma Nukič, Tadeja Kolar,
Simona Koren, Barbara Brusnjak, Mitja Strožič,
Rok Anželak, Igor Florjanc in Beno Srebernjak.

8. c Osnovna šola Karla Destovnika Kajuha

V prvi vrsti od leve proti desni sedijo: Manja Lesnik,
Andreja Fajdiga, Mitka Stropnik, Dejan Arzenšek
in Rok Ovčjak. V drugi vrsti od leve proti desni sto-
jijo: Almira Avdič, Anja Goltnik, Ana Hozjan, Jurij

Tamše, Ervin Mešl in razredničarka prof. Vlasta
Črešnik. V tretji vrsti od leve proti desni stojijo:
Barbara Drev, Saša Petrovič, Nejc Tamše, Gregor
Čekon, Boris Ovčjak in Iztok Reberšak.
Fotografirali se niso: Igor Drev, Marjan Murn in
Maja Notersberg.

8. c Osnovna šola Bibe Rčka

Zadnja vrsta stojijo od leve proti desni: Miran
Kumer, Luka Vačovnik, Mitja Meh, Nermin Durič.
Srednja vrsta stojijo od leve proti desni: Almir
Paloš, Primož Hribnik, Toni Špital, razredničarka
Tatjana Štancar.

Sprednja vrsta stojijo od leve proti desni: Darja
Potočnik, Valerija Prosenjak, Martina Juvan, Vesna
Švarc, Silvo Medved

Franci Hudomal

TEKO NAM LETA BREZ VRNITVE

TEKO kot reka naša leta
in nič ne vrne jih nazaj,
a vse, kar vanje se vpleta,
je moja pesem vsem zapeta,
ki skupni čas živimo zdaj.

NAM jasno bo le to ostalo,
da s časom vse minljivo je.
Vse, kar nekdanj nam je dalo
sreče, upov, trud in hvalo...
Vse odnesel čas je že.

LETA so za nami zlata
in z njimi vse se spremeni.
V cvetju je pomlad bogata,
a ko jesen odpira vrata,
od cvetja le malo obrodi.

BREZ luči so nejasna pota.
Kar bodri in dviga nas,
sta up in vera, da ni zмота,
da ne zbledi nikdar lepota –
odnese vse starosti čas.

VRNITVE ni v dni nekdanje,
ki vse prekmalu so odšli.
Ko v starost nam čas beži,
naj ostanejo le tihe sanje.
Užijmo vedrost naših dni.

Marija Gomboc

LETOVANJE NA HVARU

S sestro Faniko sva se zmenili
in res sva rudi to storili:
na Hvar, na morje greva tja,
Na lep' obmorski svet odideva.

Tam na plažo smo veselo se podali,
da bi po morski vodi pocapljali.
Prijetno sva se počutili,
od sonca rdečo kožo sva dobili.

Mogočne palme tam stojijo,
na obrežju tam agave zelenijo,
vmes pa kaktus še lepo cveti,
a pri miru vsak ga rad pusti.

Dišeča sivka otok Hvar krasi
in tudi vsaka roža tam želi:
»Pusti v miru me, naj tu cvetim,
dokler sama končno ne odcvetim!«

Zagoreli smo se domov vrnili vsi,
jaz večkrat mislim na tiste dni.
Zdaj, ko zima tudi že prihaja,
še spominjam hvarskega se raja.

Ana Meža

NEVIHTA NA VASI

Bil je vroč poletni dan,
že od rana s soncem obsijan,
čakala na njivi zrela je pšenica,
da v roke vzame srp žanjica.

So pred večerom se oblaki zbrali,
prekrili čez in čez nebo,
ljudje so v strahu trepetali,
kaj se to noč zgodilo bo.

Je kmalu bliskati začelo,
se strašen je razlegel grom,
prihrumel močan vihar je,
je drevje pripogibal k tlom.

Zavetje varno vsak si išče,
pred hudo uro vsak beži,
da vas obvaroval bi toče,
še farni zvon se oglasi.

Mati petrolejko je prižgala,
na ogenj žegnan les je dala,
roke privzdignila v nebo,
otrokom pa dejala je tako:

»Tja v kot, otroci, pokleknite,
pristrčno stvarnika prosite,
zato priprošnik je znan,
nas varuj ognja, svet Florjan!«

Počasi je pojenjala nevihta,
le dež je blagodejno zemljo poškopil,
sedaj družina mirno je zaspala,
le oče še na pragu je pipo pokadil.

Ko pa prvi svit ga je prebudil,
brž na polje sam je pohitel,
tam hvaležno bogu se zahvalil,
ker žitni klas ostal je cel.

Bile so kašče polne žita,
zadosti kruha je bilo za vse,
globoko v hleb ga je zarezal,
še razdelil ga med reveže.

V vinogradu pa čakalo je grozdje,
da čas trgatve zopet je prišel,
takrat prijat'je v gor'co je povabil,
nazdravil z njimi in veselo pel.

VAS DRUŽMIRJE

Plavaj, plavaj, jadrnica,
tukaj po jezeru;
plavaj, plavaj, jadrnica,
plavaj bolj veselo.

Tukaj nekdanj je njiva b'la,
pšenice zlati klas
in vrt bil lep, dišečih rož,
nas vabil je na vas.

Plavaj, plavaj, jadrnica,
po jezeru naprej,
tukaj b'la je hišica
in fantič mlad v njej.

Tu bila je zemljica,
kmetje pridnih rok,
da jim ni b'lo skor' para
daleč na okrog.

Mladost, mladost,
je daleč preč,
ne vrne se
nikoli več.

Zato pa plavaj jadrnica,
čez temne te vodice,
naj nosi v srcu vsak spomin,
od lepe te vasicе.

VID'LO TI JE OKO

Ko boš te vrstice pred očmi imel,
spomni se, kdaj si že risati začel.
Bil si še fant moj mlad,
risal si že takrat.
Vid'lo ti je oko,
ko je sonce za goro šlo,
slika nastala je,
meni spomin,
riši in nadaljuj v sreči,
ljubi moj sin.

KMETICA

Spomladi kmetice
pšenico so plele,
poleti kmetice,
pšenico so žele.

V jeseni pšenico
so mlad'li cepiči,
zveli so tudi jo
mladi mlatiči.

Pikati, pokati,
čulo se je v vas,
zvečer pa zapeli so
pesmi na glas.

kaj naj le kmetič
k temu še reče,
da imel bi kruha dovolj
in veliko še sreče.

Ovsa, pšenice, ajde in rži,
saj kruhek domači
najbolj zadiši.

PUSTI GRAD

Staro je mesto Šoštanj,
nad njim pusti stari grad,
le ostal spomin je
starih še navad.

Okrog njega ptički drobni
pesmi žvrgolijo
in martinčki mali
okoli njega se lovijo.

Tako je ves zapuščen,
pusti stari grad,
njega smreke so sosede
in divjad.

Možje so ga sezidali
pred davnimi sto leti,
kdo prvi bil mu gospodar,
ne vemo mi na sveti.

Sončni žarki že takrat
so mu svetili iz daljave
in vetrič hladen že takrat
mu nosil je pozdrave.

NEDELJSKO JUTRO

Urca sedem je odbila,
zvon pa lepo zazvoni,
mene je iz sanj prebudil,
sanjala sem mlade dni.

Ko ozrem se skozi okno,
vidim, jasno je nebo,
sonček nam že lepo sije
tja čez roso jutranjo.

Kapljica v zeleni travi,
glej, kako lepo blešče,
to so biseri narave,
to so čuda vse.

Drago Šumnik - Luka

Polona Šumnik

FANTIČ

Pridi, oj, pridi,
ljubi moj, k meni,
greva na sprehod
v gozd zeleni.

Pridi, oj, pridi,
deležen boš sreče,
tamkaj te ljube
moje srce ljubeče.

Pride, le pridi,
povem ti vse želje,
najin otrok bo
skrivnost in veselje.

Pridi, oj, pridi,
ljubim te še,
vedno bolj ljubim
tvoje srce.

Plavaj, plavaj, jadrnica,
po jezeru naprej,
tu je bila njivica
in lepi hmelj na njej.

Obirali smo ga veseli,
zraven smo si pesmi peli,
bilo nam je prav lepo,
sedaj je vse pod vodo šlo.

Zdaj tu so račke naseljene,
hišice več ni nobene,
kje, oj, kje je tisti čas,
ne vrne več se naša vas.

Plavaj, plavaj, jadrnica,
po jezeru naprej,
da srečala boš ribice,
ki plavajo ob njej.

še za slovo povem vam to,
da solzne so oči,
ko mladih let spominjam se,
»zdaj« več ničesar ni.

ODRAZ RUDARJENJA NA PLATNU

Nagrajenih 14. likovnih del

Priljubljenost likovnega srečanja Ex-tempore je nedvomna. Že 22. so se likovniki iz vse Slovenije odzvali povabilu organizatorja Premogovnik Velenje in na temo Premogovnik in Šaleška dolina oddali kar 139 del. Izbranih je bilo 50 avtorjev, katerih 54 del bo na ogled v črni garderobi premogovništva do 28. septembra. Strokovna žirija, ki ji je predsedoval umetnostni zgodovinar in kritik Mirko Juteršek se je skupaj z organizatorjem, ki se je tudi tokrat zelo potrudil, opredelila za 14 izbranih del, katera so bila tudi nagrajena. Grand prix je prejela Barbara Demšar iz Škofje Loke za delo Dotik Svetlobe Veliko odkupno nagrado Premogovnika Velenje pa Tadej Torč iz Golnika. Častne diplome in odkupne nagrade pa je prejelo še 12 avtorjev. Nataša Tajnik, Lojze Zavolovšek, Inge Bolič, Denis Senegačnik iz

Marjan Lampret na sredini in Stojan Špegel, desno.

M. Komprej

šaleške doline, ter Štefan Marflak iz Koroškega; so bili med avtorji katerih dela so odkupljena, častne diplome pa so prejeli Luka Popič, Arpad Šalomon, Jože Potokar, ter Simon Zlodej in Mladen Stropnik iz Šaleške doline. Med razstavljalce se je uvrstil tudi Ivo Kolar iz Topolšice. Na svečani podelitvi nagrad, kakor tudi otvoritvi, ki je bila 18. 6. se je slavnostni govornik Marjan Lampret, zahvalil sodelujočim z naslednjimi besedami: "Kot je glasba brez poslušalca mrtva, tako je slika brez dojemljivega in pozornega opazovalca le kos papirja ali platna. Umetniška dela, ki so nastala iz vaših občutij, pa niso obogatila samo vas, ampak bodo vse, ki si bodo razstavo ogledali."

Razstava, ki je res vredna ogleda vas torej vabi, da jo obiščete vse tja do konca septembra.

Milojka Komprej

KRESNI VEČER PRI KAVČNIKOV DOMAČIJI

Na kresni večer je bilo na Kavčnikovi domačiji v Zavodnjah zopet živahno in veselo. Univerza za III. življenjsko obdobje Velenje je tudi letos pripravila nepozaben kresni večer.

Veliko število slušateljev te univerze, njihovih svojcev, prijateljev in znancev, je pozno v noč delilo radost in veselje tega večera. Kavčnikova domačija nas je pričakala obsijana z zadnjimi sončnimi žarki, vsa okrašena s praprotnjo, kresnicami in poljskim cvetjem.

Praprotni in njeno seme naj bi imela na kresno noč posebno čarobno moč. Kdor nevedoma nosi ta večer praprotno seme s seboj, je ljudem neviden in sliši, kaj se živina pogovarja.

Prof. Damijan Kljajič nam je predstavil izvor, pomen in ljudske običaje o kresovanju. Navajam nekaj povzetkov:

Na Slovenskem je bilo v navadi na kresni večer s praprotnjo nastlati po tleh v veži, pod posteljo, pred pragom, po dvorišču in v hlevu. Verjeli so namreč, da pride ponoči k hiši sv. Janez Krstnik in da na praprotni počiva. Janez Krstnik se je Slovencem tako priljubil, da je njegovo ime postalo najbolj razširjeno slovensko ime.

Priziganje ognja ob kresovanju temelji še na predkrščanskem poganskem praznovanju, ki so ga kasneje zamenjali krščanski motivi.

Spoznanje, da je sonce na kresni dan, ki velja za najdaljši dan, doseglo vrh navidezne nebesne poti in da dan začenja pojenjati, je človeka navdajalo s tesnobo in strahom za obstoj. Zato se je zatekel k čarom in magičnim sredstvom kot je ogenj, da bi soncu

ohranil moč. Prižigal je kresove, kotalil goreča koleša, nosil velike plamenice v prepričanju, da bo njegov ogenj pomagal soncu, da ne bo omagalo. Magične moči ognja je hotel biti deležen tudi človek sam.

V zvezi s kresnim večerom obstaja kar precej pregovorov in vedeževanj, ki jih še lahko slišimo med ljudmi v Šaleški dolini, npr.: Kukavica dolgo po kresu če kuka, dragota in glad v deželo pokuka. Do kresa suknjo oblači, po kresu jo pa s seboj vlačijo. O kresu je dan tako dolg, da človek, če se skrči, vanj trči; če pa se stegne vanj dregne. Ta dolgi kresni dan se je polagoma začel poslavljati od vesele družine pri Kavčniku. Zvoki citer, melodije mladih harmonikašev iz Zavodenj in vesela pesem so iz gozda privabili divjega moža Bedanca. Težko je prisopihal. Ves je bil obložen s pastmi in kožami divjadi. Potožil je o težavah svojega samotnega življenja in o lakoti, ki ga preganja. Svoj glad je potešil s slastnimi pečenimi jabolki, ki so jih spekli v Kavčnikovi dimnici. Druženje smo se odpravili h kresu in ga prižgali. Plamen je segal visoko v nebo in pesem se je razlegala daleč okoli. Magična moč ognja se je dotaknila tudi nas in nam ogrela srca.

Lepo je bilo, zato prihodnje leto spet pridemo. Zahvalo ob pripravi tega večera pa si poleg organizatorjev vsekakor zaslužijo krajani Zavodenj, KS Zavodnje in Muzej Velenje.

Marija Čebul

Ana Meža je brala pesmi.

Foto: Damijan Kljajič

KVALITETA SE SLEJ KO PREJ OPAZI

Likovna umetnost in vse, kar je povezano z njo, vedno na nek način privlači. Če je že ne razumemo, jo vsaj občudujemo. Vredna ogleda je bila pretekle dni tudi razstava Slikarske sekcije velenjske gimnazije, ki je bila v Kulturnici Velenje. Okrog trideset dijakov te šole pod mentorstvom mag. Željka Opačaka je ob koncu šolskega leta razstavilo svoje izdelke in med njimi je po mnenju mentorja in še koga izstopala Anja Urbanc iz Florjana. Anja, ki je letos zaključila prvi letnik gimnazije, je že v osnovni šoli dobro slikala in pod vodstvom Alenke Venišnik sodelovala na številnih razstavah. V osmem razredu je od Rotary kluba v Slovenj Gradcu prejela celo državno nagrado OZN, kar je žal ostalo v naših koncih skoraj neopaženo. Prav gotovo pa bo Anja še opažena v likovnih krogih, saj namerava svoj dar razvijati in v tej smeri tudi razmišlja o študiju slikarstva.

Milojka Komprej

GLEJ, PODARJAM TI PESEM

1. koncert Vokalne skupine Lokovica

V petek, 15. junija, se je v Domu krajanov Lokovica spet zgodil prav prijeten kulturni dogodek. Tokrat se nam je na prvem koncertu predstavila Vokalna Skupina Lokovica. Osem članov (Vida Juvan, Brigita Robida, Marjana Štrigl, Stanka Čremožnik, Darko Božič, Igor Gruber, Marko Atelšek, Janez Atelšek) so skupaj z njihovo "šefico" Darjo Čremožnik in gosti Špelo Koren, Katjo Kovač in Moškim pevskim zborom Lokovica pripravili čaroben večer.

Začetki prepevanja vokalne skupine imajo več botrov. Kot je povedala povezovalka in članica skupine Stanka Čremožnik, je eden izmed botrov neumorno delo lokovskiških kulturnikov. Zaradi njega se je nekega večera z neko prireditvijo rodila prva priložnost, da skupaj zapoje malo drugačna, petja željna skupina. Drugi boter je bilo dejstvo, da so pevci poznali drug drugega in že masikdaj prej

kakšno pevsko skupaj rekli.

"Glasba je skrivnostni jezik. Ne znamo ga prevesti, ne znamo ga razložiti, razumemo pa ga." Zapeli so nam 13 pesmi, med katerimi so bile tako narodne, črnske, ljubezenske...

Posebej sta se nam predstavila še Darja in Igor, ki svoj talent in ljubezen do glasbe razvijata pri urah solopetja pod vodstvom prof. Katje Kovač. Njuno petje je v dvorani pričaralo še posebno vzdušje in ustavilo čas.

Ob koncu je zahvala veljala tudi tistim, ki so koncert tako ali drugače podprli: Prosvetnemu društvu Lokovica, KS Lokovica, GD Lokovica, Kovinarstvo Sovič Ravne, Podjetje za avtomatizacijo proizvodnje - PIA Velenje.

Hvala pa tudi vam, Vokalna skupina Lokovica, da ste nam podarili tako bogat večer!

Andreja Konovšek

Droba iz zgodovine

Grbovna plošča na glavnem trgu v Šoštanju

Na vrhu nekdanjega trškega prostora, sedanjega Trga bratov Mravljakov, je ostal do danes ohranjen del starega obzidja, ki pa ni obdajalo šoštanskega trga, temveč je to del obzidja, ki je obdajalo trški grad Šoštanj, ki je predvidoma ležal nad Trgom bratov Mravljakov. V literaturi se je za ta grad prijelo ime Amtshaus, vendar to ime označuje eno od funkcij, ki jih je grad imel - šoštanski urad - in predstavlja imena oziroma urada, vezanega na grajsko stavbo. Tako kot je za stari šoštanski grad historično pravilno uporabljati le ime grad Šoštanj in ne novodobnega imena Pusti grad, je tudi za trški grad pravilno uporabljati le ime trški grad (ali dvorec) Šoštanj in ne imena Amtshaus.

Trški grad je bil sedež šoštanskih gospodov nadomestil stari šoštanski grad, ki ga je ali razdejala vojska celjskih grofov ali pa so ga porušili Turki na enem od svojih dveh obiskov Šaleške doline. Vsekakor je že iz stanja razvaline videti, da je bila razvaljena nasilno, kar opravičuje domnevo, da konec 15. stoletja prvi grad Šoštanj ni več stal. Trški grad je bil zgrajen v obliko, ki jo prinaša Vischerjeva

Trški grad Šoštanj, kot ga je upodobil G.M. Vischer v Topografiji štajerske vojvodine leta 1681. Lego gradu pomaga določiti napis na spodnjem delu slike, ki govori, da je se tam trški prostor Šoštanja začel.

Topografija, verjetno v 16. stoletju, ko beremo v šoštanskemu urbarju iz leta 1575, da morajo podložni kmetje opravljati na leto po štiri dni vprežno in osem dni ročno tlako pri gradnji gradu. Avstrijski nadvojvoda Karel je, kot lastnik deželno knežjega trga in trške gosposčine, takrat dovolil lastnikom gosposčne Gallerjem, da lahko uporabijo za zidavo stolpa v trgu Šoštanj 2000 goldinarjev. V urbarju iz leta 1658 pa lahko beremo, da gradnja dvorca še ni končana. Le nekaj mlajša je tudi edina upodobitev tega trškega gradu na litografski podobi, ki jo je priobčil Georg Matheus Vischer v Topografiji vojvodine štajerske leta 1681 pod zaporedno številko 382. Slika prikazuje tipično graščino, nastalo konec 16. in v 17. stoletju, na kar kažejo baročne oblike portalov in okenskih odprtin, čebulne kape na strehah obeh zvonikov, okras iz treh piramidalnih nastavkov na obeh polkrožnih rusticiranih portonih v ograji. Na starejšo zasnovo spominja le gradu.

Grbovna plošča grofov Schrattenbachov vzdana leta 1677, ko je bila dokončana gradnja trškega gradu. V kolikor bi enačili lego gradu z

lego samega trga, pa bi moral torej biti z obzidjem obdan tudi sam trg, kar pa se nikoli ni zgodilo. Stavba s strešnim stolpičem na levi strani slike torej ni, kot se to napačno domneva, današnja stavba na Trgu bratov Mravljakov ("upokojenci"), temveč gre v tem primeru za neko drugo stavbo (prvotno špitalsko kapelo?), ki je danes seveda ni več.

Sedaj pa se vrnimo h grbovni plošči, s katero smo našo zgodbo začeli. Grb na kamniti plošči je grb družine Schrattenbachov, ene najpomembnejših družin, ki je 17. stoletju posedovala ne le posest Šoštanja, temveč tudi izjemno velike predele Spodnje Savinjske doline. V njihovih rokah so bili gradovi in Vranskem, grad Ojstrica, grad Helfenberg, posestva na področju Šentilja pri Velenju in v Škalah in še bi lahko naštevali. Družina se je še posebej vpisala v slovensko zgodovino kot tista, katere ravnanje je bilo povod za zadnji veliki vseslovenski kmečki upor leta 1635, ki se je začel ravno z uporom podložnikov Schrattenbachovega gradu Ojstrica nad Taborom v Savinjski dolini, enega najbolj krvavih epilogov pa je doživel ravno z bitko med upornimi kmeti in cesarsko vojsko, ki je prihitela na področje Savinjske in Šaleške doline z nalogo zadušiti upor pri Šoštanju.

Šoštanj v letu 1635, ko je prišlo do upora, ni bil v lasti družine Schrattenbachov, temveč je gosposčino takrat posedoval Jurij Leopold pl. Stadl iz Riegersburga, ki ga je kupil leta 1629 od Andreja Sauerja. Jurij Stadl je grad in posest kmalu po uporu prodal nazaj Sauerjem. Ali se je to zgodilo ravno zaradi upora in se je Stadl ustrašil, da bo imel s to posestvijo in njenimi podložniki več jeze in stroškov kot pa koristi ali pa so za tem tičali kakšni drugačni razlogi, ni moč zagotovo ugotoviti. Vsekakor je bil leta 1651 Šoštanj last Ivana Ludvika Sauerja, ta pa ga je leta 1658 prodal Maksimilijanu grofu Schrattenbachu. Čas njegovega gospodovanja Šoštanju je bil relativno kratek, saj so Schrattenbachovi že leta 1681 ponovno prodali Šoštanj, in sicer grofom Turnom, ki pa so bili nato njegovi lastniki vse do leta 1802. Po njih je dobila tudi današnja graščina svoje ime - Turn.

Čeprav je bilo gospodovanje Schrattenbachov v Šoštanju relativno kratkega daha, pa so se ravno v času njihovega gospodstva zaključila dela na trški graščini Šoštanj, zaradi česar so dali v vhodni portal tudi vzidati omenjeno ploščo. Na začetku prispevka sem omenil, da je bila graščina leta 1658, ko so jo Schrattenbachovi kupili, še nedokončana, medtem ko je bila leta 1681, ko so jo prodali naprej, kakor dokazuje tudi Vischerjev bakrorez, že gotova.

Grb Schrattenbachov, ki ga lahko vidimo tudi na kamniti plošči, sestavlja valovit poševen tram, ki ločuje grbovno ploščo na dva dela in verjetno simbolizira potok (reko), nad njim je šesterokraka zvezda, pod njim pa drevesni štor s poganjajočimi listi. Grbovne barve, ki jih na grbu, vklesanem v kamen, seveda ni, so bile zlata in črna. V zlati barvi je bil upodobljen tram (reka), ki pa je v nekaterih oblikah grba lahko tudi srebrn, zvezda in štor, osnova grba, pa je vedno črna. Levo in desno pa je zapisana tudi letnica 1677, ki gotovo označuje tisto leto, v katerem je potrebno domnevati konec gradnje trškega gradu Šoštanj. Tako obravnavana grbovna plošča, čeprav predstavlja le skromen odmev iz preteklosti, vendarle razkriva pomemben podatek in tako predstavlja zelo pomemben kamen v mozaiku, ki ga imenujemo zgodovina Šoštanja.

Tone Ravnikar

Osnovna šola Bibe Röcka

INVENTURA 2000/2001

Zaprta so se šolska vrata in utihnil je šolski zvonec, ki je od septembra krojil in usmerjal naše delo. "Pod streho" je še eno uspešno šolsko leto. Marsikdo se poslavlja od njega z radostjo v srcu, lepim učenim uspehom, s pohvalami in priznanji, novimi izkušnjami, znanji, prijateljstvi. Nekaj pa je tudi razočaranih ob spoznanju, da niso dosegli tistega, kar so si zaželeli v jeseni in želeli doseči zase ter svoje najdražje. Verjemite, da so slednji redki.

Kakor koli že, nikar zvoniti po toči. Počitnice so pred vrati, zato brž v lov za pozitivno energijo in novimi močmi, da bomo jeseni, ko bo šolski zvonec spet odmerjal naše korake, postorili še več, še bolje, še uspešneje ...

IZ LETA V LETO USPEŠNEJŠI

Šolsko leto 2000/2001 je bilo za učence in učitelje OŠ Bibe Röcka zelo uspešno. Lep učni uspeh, zajetni kupi pohval in priznanj, ki so jih najprizadevnejši učenci pod vodstvom vztrajnih mentorjev zbirali skozi celo šolsko leto in jih prejeli v trajno last na zelo uspešni prireditvi, ter veselje na obrazih naših učencev so zadosten razlog za zadovoljstvo, ko delamo obračun s preteklim letom.

Na OŠ Bibe Röcka je moč iz leta v leto, od generacije do generacije, najti učence, ki so vedno pripravljeni trdo delati za svoje in nenazadnje tudi uspehe šole. Mnogi vsakoletno dokazujejo svoje bogato znanje, umetniški navdih ter športne sposobnosti na šolskih, področnih in državnih nivojih, kjer nizajo zavidanja vredne rezultate. Pa obudimo prijetne spomine na preteklo šolsko leto ...

Na tekmovanju iz znanja MATERINŠČINE smo bili letos nad vse uspešni. Pod vodstvom mentorice gospe Sonje Bric sta na vselovenskem tekmovanju za Cankarjevo priznanje osmošolki Tina Dobelšek in Doris Jurkovnik dosegli zlati, sedmošolka Jerica Koren pa srebrno Cankarjevo priznanje. Z bronastim se je okitila še osmošolka Vanja Kretič.

Osmošolci so navduševali tudi z znanjem pri ANGLEŠKEM JEZIKU. Mentorici, gospe Zdenka Klanfer in Vida Rehar, sta jih na šolskem tekmovanju pripeljali do štirih bronastih priznanj, učenec Mitja Meh pa je bil predstavnik naše šole tudi na državnem tekmovanju, kjer je prejel srebrno priznanje.

Tudi naravoslovci so se ob pomoči svojih mentorjev pogumno košali z vse prej kot lahkimi nalogami. Pri MATEMATIKI sta jih varno in uspešno vodili mimo preprek gospe Olga Rijavec in Julita Jamnikar. Bronasta Vegova priznanja so usvojili šestošolci Emil Alešič, Kamenko Dujmovič in Ana Goličnik, sedmošolci Damir Kulanič, Davorin Krt, Roman Pergovnik, Tanja Bačovnik ter Nika Mardetko in osmošolci Mitja Meh, Matic Meža, Leopold Rezar, Martina Juvan ter Vesna Švarc. Osem učencev - Ana, Emil, Roman, Davorin, Nika, Mitja, Leopold in Vesna - je zastopalo šolo na regijskem tekmovanju, srebrna Vegova priznanja pa so si priborili Davorin Krt, Nika Mardetko ter Leopold Rezar, slednja sta bila zelo uspešna tudi na državnem nivoju tega tekmovanja.

Gospod Darko Jug je bil zaslužen za to, da učencem naloge pri LOGIKI niso povzročale posebnih preglavic. Na šolskem tekmovanju je sodelovalo 17 učencev, na področnem pa so našo šolo zastopali petošolki Lucija Rožič in Špela Koren, šestošolka Matic Skornšek ter Gordana Radivojevič, sedmošolca Jerica Koren ter Janez Mevc in osmošolki Vesna Švarc in Martina Juvan. Janez Mevc in Vesna Švarc sta za prikazano znanje prejela priznanji, Vesni pa je uspela tudi uvrstitev na državno tekmovanje, kjer je dosegla odlično 20. mesto in zlato priznanje.

Prav tako so bili aktivni učenci, ki imajo radi FIZIKO. Na šolskem tekmovanju je med sedmo- in osmošolci tekmovalo 22 učencev, šest jih je usvojilo bronasto Stefanovo priznanje, poleg Davorina Krta in Jerice Koren (oba 7. razred) ter Mitja Meha in Matica Meže (oba 8. razred), ki so zastopali šolo tudi na regijskem tekmovanju in prejeli srebrna Stefanova priznanja, še Nenad Latinović (7. razred) in Leopold Rezar (8. razred). Na državnem tekmovanju sta se pod mentorstvom gospe Olge Rijavec in gospe Julite Jamnikar še posebej izkazala Jerica in Davorin, saj sta usvojila zlato Stefanovo priznanje.

Tudi pri KEMIJI so učenci z mentorico gospo Marico Rožič uspešno dejavni že vrsto let. Na šolskem tekmovanju je sodelovalo 34 učencev sedmega in osmega razreda, kar 15 (10 sedmošolcev ter 5 osmošolcev) pa jih je prejelo bronasta Preglova priznanja: Jelka Tajnik, Roman Pergovnik, Dejan Spital, Anita Kotnik (vsi 7. razred), Tina Dobelšek ter Mitja Meh (oba 8. razred), poleg njih še devet učencev, ki

so zastopali šolo na regijskem tekmovanju - Nika Mardetko, Davorin Krt, Andreja Cavnik, Jerica Koren, Nenad Latinović in Mitja Urbanc (vsi 7. razred) ter Matic Meža, Leopold Rezar in Vesna Švarc (vsi 8. razred). Matic, Leopold, Vesna, Nenad, Jerica, Nika in Davorin so bili uspešni tudi tukaj in si priborili še srebrna Preglova priznanja. Izpostaviti pa velja uspeh Nike Mardetko ter Davorina Krta, ki sta se s prikazanim kemijskim znanjem uvrstila na državno tekmovanje in ponesla ime naše šole med dobitnike dveh zlatih Preglovih priznanj.

Gospa Jožica Razbornik - Kukovičič je zaslužna za udeležbo naših učencev na zemljepisnih in zgodovinskih tekmovanjih. Na letošnjem šolskem ZGODOVINSKEM tekmovanju je sodelovalo 25 učencev 7. in 8. razreda, devet pa jih je usvojilo bronasta priznanja: Nađa Avdič, Andreja Cavnik, Jerica Koren, Nika Mardetko, Jelka Tajnik, Mateja Trap (vse 7. razred) ter Tina Dobelšek, Doris Jurkovnik in Urška Verbič (vse 8. razred). Doris, Urška, Nika in Jerica so zastopale šolo tudi na regijskem tekmovanju, najuspešnejša je bila sedmošolka Jerica Koren z usvojenim srebrnim priznanjem. Regijskega tekmovanja iz znanja GEOGRAFIJE se je udeležila ekipa treh sedmošolcev in dosegla srebrno priznanje - Matej Andrejč, Vili Mravljak in Mitja Urbanc.

ZNANJE NAS LAHKO SPROSTI

Znanje je lahko tudi zabava ali sprostitelj. To vsakoletno dokazujejo številni učenci od prvega do osmega razreda, ki se udeležujejo VESELE ŠOLE. Letošnja tekmovanja sta vodili mentorici gospe Vida Rehar in Zlatka Hudej. Cici vesele šole se je udeležilo 72 učencev 1. in 2. razreda, vključno s podružnicama, za sodelovanje so prejeli Cici pohvalo. Veselošolcev od 3. do 8. razreda je bilo kar 188, na drugo stopnjo tekmovanja pa se jih je uvrstilo 38. Sedem učencev je zastopalo šolo na državnem tekmovanju, tretješolka Jana Obšteter ter šestošolka Marijana Lakič sta bili najuspešnejši in prejeli diplom državnega veselošolskega prvaka.

Krivec za to, da učenci radi posegajo po knjigah, so prav gotovo tudi spodbude naše knjižničarke gospe Lidije Volk, ki jih v sicer stari, a prijetno in lepo urejeni knjižnici navdušuje nad leposlovno in strokovno literaturo, zato se ni čuditi, da je pod njenim mentorstvom in pomoči razrednih učiteljic ter učiteljic slovenščine letos kar 295 učencev opravilo KAJUHOVO BRALNO ZNAČKO. Za osemletno zvestobo lepi knjigi in bralni znački je bilo na prireditvi v Velenju nagrajenih 26 osmošolcev. Gostja kulturne prireditve ob zaključku bralne značke v mesecu maju je bila priznana in enkratna klovnesa, gospa Eva Škofič - Maurer.

Na slovenskem knjižnem kvizu 1/2 Koroška in Prežihov Voranc 1/2, ki ga je vodila gospa Lidija Volk, je sodelovalo 163 učencev, 43 jih je bilo nagrajenih s knjigami oziroma ogledi filmskih predstav.

Poleg slovenskih knjig privlačijo učence tudi tuja literatura. Angleško bralno značko READING BADGE že vrsto let uspešno kmari mentorici, gospe Zdenka Klanfer in Vida Rehar, katerima velja, poleg pridnih bralcev, zasluga za 94 opravljenih bralnih značk. Uspešnih je bilo 31 petošolcev, 22 šestošolcev, 25 sedmošolcev ter 16 osmošolcev. Vsi učenci so prejeli bralno znamenje in priznanje, šest najboljših pa tudi knjižne nagrade.

Pod mentorstvom gospodične Danice Sovič poteka na šoli že nekaj let fakultativna oblika pouka drugega tujega jezika - nemščine. Letos so učenci pridobljeno znanje prvič pokazali na tekmovanju za nemško bralno značko DER BÜCHERWURM. S priznanji sta bili nagrajeni sedmošolka Franja Vačovnik ter osmošolka Doris Jurkovnik.

Učitelji in učenci OŠ Bibe Röcka smo ponosni na decembrski DAN ODPRTIH VRAT, izredno uspelo prireditve v počastitev 200-letnice rojstva največjega slovenskega pesnika, dr. Franceta Prešerna, v okviru katerega je skupina šolskih novinarjev pod vodstvom gospe Sonje Bric izdala glasilo s naslovom "Nekoč ... in danes Prešeren", ki je bilo v mesecu aprilu na Festivalu vzgoje in izobraževanja v Celju nagrajeno s priznanjem za najboljšo tematsko številko osnovnošolskega glasila.

BODOČI ZNANSTVENIKI IN UMETNIKI

Uspešni so bili tudi naši MLADI RAZISKOVALCI, ki so v okviru gibanja Mladi za razvoj Šaleške doline izdelali štiri odlične naloge. Doris Jurkovnik in Tina Dobelšek sta pod mentorstvom gospe Vide Rehar raziskovali in preučevali angleščino okoli nas, Vanja Kretič pa je pod strokovnim vodstvom gospodične Tatjane Štancar razmišljala o možnostih preživljanja prostega časa v Šoštanju. Nalogi Vesne Švarc in

Urške Verbič sta prepričali strogo komisijo o dovršenosti in bili nagrajeni s prvim mestom na regijskem in državnem tekmovanju mladih raziskovalcev. Vesna se je pod mentorstvom gospe Jelke Peterlin spraševala, ali obleka vendarle naredi človeka, Urška, ki jo je strokovno usmerjal gospod Boris Plamberger, pa je razmišljala o "mokri kulturi".

Že vrsto let učenci naše šole uspešno sodelujejo z ERICO-m v dveh akcijah - šestošolci v akciji ODPADEK NAJ NE BO SAMO ODPADEK in sedmošolci v akciji VARUJMO IN OHRANIMO ŠALEŠKO DOLINO. Med šestošolci je bil nagrajen izdelek Branka Ograjenška, med sedmošolci pa so bili zmagovalci učenci 7.b OŠ Bibe Röcka, učenci 7.a so bili tretji, oboji pa so si prislužili nagradni izlet. Redno smo se udeleževali LIKOVNIH in LITERARNIH NATEČAJEV, s katerih smo se vračali s priznanji in pohvalami. Omenimo le najvidnejše rezultate teh udeležbov - sedmošolka Jelka Tajnik, katere prispevek je izbrala gospa Sonja Bric, je prejela priznanje za sodelovanje na 14. Roševih dnevih v Celju, četrtošolec Dario Šiljeg pa je nadarjen pesnik, saj je pod vodstvom razredničarke Darinke Kurmik objavil svojo pesem v PIL-u. Likovna pedagoginja, gospodična Mija Žagar, pa je ponosna na številne učence, ki se uspešno izražajo tudi z likovno govorico. Dela osmih učencev - Ane Goličnik, Roka Atelška, Sabine Rizvič, Anite Kotnik, Damirja Kulaniča, Martine Juvan, Vesne Švarc ter Tine Čebul - so razstavljena na 33. razstavi Likovni svet otrok, priznanja likovnega natečaja Evropa v šoli pa so prejeli Nastja Meh, Katja Podvinšek, Aleksandra Štabuc, Mojca Videmšek, Jana Šramel, Nejc Jelenko ter tudi Dea Zager, Urša Gorišek, Klemen Mevc in Samo Kotnik, ki so se uvrstili celo na državni nivo natečaja. Njihova dela so bila na ogled v predverju dvorane Union v Mariboru. Na likovnem natečaju Petrola 1/2 Otroci odraslim 1/2 je bil nagrajen petošolec Ervin Hriberšek. Grafike Špele Obšteter, Borisa Urbanca in Emila Alešiča so bile izbrane za razstavo na 10. Bialu otroške grafike v Žalcu, ki bo jeseni.

Zelo uspešni in dejavni smo tudi na kulturnem področju. Učenci DRAMSKEGA KROŽKA, ki jih vodi gospa Lidija Volk, so sodelovali na dnevu odprtih vrat, z igrice Čarovnica, ki ni mogla biti zlobna, pa se že pripravljajo na sodelovanje na jesenskem Pikinem festivalu. OTROŠKI in MLADINSKI PEVSKI ZBOR ter INSTRUMENTALNA SKUPINA, vse vodi gospa Metka Berk, so z ubranim petjem in igranjem popestrili marsikatero kulturno prireditev v tem letu, prav tako pa so nas s kulturnim udeležbo razveseljevali najmlajši pod vodstvom gospodične Helene Urh in gospodične Polone Ramšak. Gospa Mojca Šabec, ki uspešno vodi ŠOLSKI RADIO, je bila mentorica DRAMSKE SKUPINE razredne stopnje, s katero je razveseljevala na mnogih prireditvah za starše, borce ... Plod letošnjega dela sta igrici Medvedek je izgubil dudo ter Maček Muri.

JE PROSTI ČAS RES PROST?

Na šoli potekajo še številne druge omembe vredne dejavnosti. Da smo računalniško opismenjeni, je zasluga računalniških tečajev za učence in učitelje, ki jih vodi gospod Darko Jug, gospa Jožica Razbornik - Kukovičič pa je naša vez s Slovenskim odborom za UNICEF; letos smo s prodajo 1/2 nepalske mavrice 1/2 pomagali podhranjenim nepalskim otrokom. V akciji je bila za lepo izdelano lepljenko nagrajena sedmošolka Tanja Bačovnik. Zaradi aktivnega sodelovanja v UNICEF-ovih akcijah smo prejeli vabilo za udeležbo na Mednarodnem UNICEF-ovem taboru za mir, ki bo julija v Strunjanu, udeležil pa se ga bo Nenad Latinović. Pod mentorstvom gospe Jožice Ramšak potekajo na šoli PROMETNI KROŽEK, smoter katerega sta spoznavanje prometnih predpisov ter priprava četrtošolcev na kolesarski izpit, ter krožki v TEŠ, s katero uspešno sodelujemo že več let in smo jim za to hvaležni, saj naši učenci preko teh krožkov spoznavajo tesno povezanost energije in človeške dejavnosti.

Na šoli zelo uspešno delujeta tudi PLANINSKI KROŽEK ter TABORNIKI. Mentorici planincev, gospe Danica Švarc in Vida Rehar, sta vodili učence na planinske pohode in tekmovanja. Na tekmovanju iz orientacije so sodelovale tri skupine učencev: v A kategoriji so tekmovali Luka Kovač, Matej Budja, Anita Pergovnik, Dejan Budja in Boštjan Obšteter ter zasedli 7. mesto, v kategoriji B1 so se s 6. mestom okitili Jure Ostervuh, Rok Atelšek, Matjaž Meh, Grega Hosner ter Vili Mravljak, prav tako pa je bila šesta kategorija B2, za katero so nastopili osmošolci Nina Pirečnik, Tina Čebul, Vesna Švarc, Mitja Meh in Silvo Medved. Na tekmovanju Mladina in gore so

Jelka Tajnik, Tina Čebul, Vesna Švarc in Mitja Meh zasedli 7. mesto na regijskem ter 10. mesto na državnem tekmovanju.

Pohvalo za zelo uspešno delo s taborniškimi vodami in udeležbo na državnem mnogoboju so letos prejeli: Tina Čebul, Tina Dobelšek, Tina Zager, Vanja Kretič, Urška Verbič in Berin Klavž. Uspešnost tabornikov, ki jih vodi mentorica, gospodična Helena Urh, je vidna iz mnogih rezultatov na področnih in državnih mnogobojih, saj se naši taborniki skoraj brez izjeme uvrščajo na prva tri mesta. Prav tako je bilo tudi letos na področnem in državnem mnogoboju v Zrečah. Učenci so tekmovali v kategorijah fantov in deklet od 1. do 7. razreda. Zaslužnih za odlične uspehe je toliko tabornikov, da ni moč objaviti vseh njihovih imen, pa kljub temu pričajo o izredni kvaliteti dela vodov na šoli. Omenimo le, da so si naši taborniki na področnem tekmovanju priborili štiri prva, pet drugih, tretje, četrto in šesto mesto, na državnem nivoju pa tri prva, dve drugi, dve tretji ter sedmo mesto.

ŠPORT

Sedaj pa še k ŠPORTNIM TEKMOVANJEM, katerih vaje držita v rokah gospoda Anton Rehar in Boris Plamberger. Naša šola že vrsto let slovi po aktivnostih na različnih športnih področjih, včasih je prednjačila košarka, sedaj pa v korak z njo stopajo tudi odbojka, atletika, roketi in še kaj. Vidnih in veselje zbujajočih rezultatov je precej, omenimo le nekatere - na medobčinskem tekmovanju v odbojki na mivki so bili st. dečki četrsti, st. deklice pa tretje, st. dečki so usvojili 3. mesto na medobčinskem predtekmovanju v odbojki, medtem ko so st. deklice zmagale v predtekmovanju in finalu, zasedle 2. mesto na področnem tekmovanju ter tretje na četrtfinalnem turnirju državnega prvenstva. Mini odbojkarji so zasedli 3. in 4. mesto na medobčinski ravni. Na medobčinskih predtekmovanjih v košarki so st. dečki in st. deklice zasedli 1. mesto, v finalu so bili oboji drugi. Mlajši dečki so zasedli končno 3. mesto na medobčinski ravni. V kraljici športov smo dosegli zavidljive uspehe na ekipnem področnem prvenstvu st. dečkov in deklic z drugim in tretjim mestom. Na posamičnem področnem atletskem tekmovanju so naši učenci v starejših in mlajših kategorijah priborili 4 zlate, 6 srebrnih, 4 bronaste medalje ter številne druge odlične rezultate. Na državnem atletskem finalu v Ljubljani smo dosegli prvo in deveto mesto. Na medobčinskem predtekmovanju ml. dečkov in deklic v rokometu smo dosegli dve tretji mesti, v mini rokometu pa končno 4. mesto. Šesto mesto st. dečkov in četrto ml. dečkov na medobčinskem nogometnem tekmovanju, izjemni rezultati na medobčinskem krosu, namiznem tenisu in streljanju so dokaz, da imajo naši učenci radi športna udejstvovanja in dobre pogoje za delo. Za športnika šole je bil izbran Mitja Meh, športnica pa je postala Mirela Omerović.

NAŠE PODRUŽNICE

Pa pokukajmo še na obe podružnični šoli, kjer so učenci prav tako aktivni na številnih področjih. V Belih Vodah so pod vodstvom gospe Lilijane Ograjenšek tekmovali v Veseli šoli, pri bralni in športni znački ter na matematičnem tekmovanju nižješolcev Računanje je igra, vestno pa so pripravljali tudi kulturne prireditve za krajane. V Ravnah, kjer poučujeta gospa Danijela Olup in gospod Rudi Olup, so učenci letos pridno opravljali bralno značko, tekmovali v Veseli šoli - najuspešnejši sta bili Jana Obšteter ter Darja Pergovnik, obe uvrščeni na državno tekmovanje, kjer je postala Jana tudi prvakinja - matematičnem tekmovanju Računanje je igra, prednjačijo pa vsekakor aktivnosti dramskega krožka in šahisti, ki iz leta v leto dosegajo vidnejše uspehe. Na državnem šahovskem tekmovanju je Špela Sovič usvojila 2. in 4. mesto ter si s tem priborila pravico nastopanja na evropskem tekmovanju v Grčiji. Na ekipnem državnem šahovskem prvenstvu so deklice dosegle 11. mesto.

Naša šola je skozi celo šolsko leto odprto in aktivno sodelovala z vsemi, ki so želeli sodelovati z nami, z raznimi akcijami pa smo pomagali mnogim pomoči potrebnim, med drugim tudi Galvani Gorenje z zbiranjem starega papirja.

Na koncu želimo vsem učencem in njihovim staršem prijetne počitnice in jim kličemo nasvidenje 3. septembra 2001. Našim osmošolcem pa želimo čim lepše dni v srednješolskih klopeh.

Za kolektiv OŠ Bibe Röcka
Danica Sovič

KK ELEKTRA

Po desetih letih spet v prvi ligi

Kljub temu da so košarkarji Elektre v kvalifikacijah za uvrstitev v ligo Kolinska tesno izgubili s Savinjskimi Hopsi, so se zaradi ustanovitve Jadranske lige uvrstili v prvo ligo. Znova po desetih letih. Prva liga bo po novem sistemu štirinajstčlanska, štiri ekipe (Union Olimpija, Krka Telekom, Pivovarna Laško in Geoplin Slovan) bodo igrale v Jadranski ligi, ostale pa med seboj po dvokrožnem sistemu. Prve štiri ekipe se bodo nato z moštv, ki igrajo v Jadranski ligi, pomerile za naslov prvaka, ostalih šest pa bo igralo za obstanek. Iz lige izpade zadnjeuvrščena ekipa. Na fakulteti za šport v Ljubljani pa je bil tudi že opravljen žreb za prihodnjo sezono: Elektra se bo v prvem krogu pomerila doma z Roglo, v drugem pa gostuje na Polzeli. Že takoj na začetku se nam torej obetajo zanimivi lokalni derbiji. Liga se prične oktobra.

Po končani sezoni si je članska ekipa Elektre privoščila dober teden počitka, sedaj pa se že pripravlja na novo sezono. Kot je za ta čas v navadi, v precej sproščenem vzdušju - z

igranjem nogometa, tekom okoli šoštanjkega jezera... Julija bodo igralci prosti, nato pa se bodo začele priprave na novo sezono.

Bolj napeto pa je to obdobje za upravo novega prvoligaša. V prihodnji sezoni zagotovo ne morejo več računati na enega ključnih igralcev Muharema Vugdaliča, ki kariere, kot kaže, ne bo nadaljeval v Elektri. Pogodbe pa so potekle tudi Rizmanu, Tajniku, Miliču, Božiču in Karlu. Sekretar Elektre Bojan Brešar pravi, da želijo z njimi pogodbe obnoviti, že nekaj časa pa iščejo tudi okrepitev. V igri je nekaj zanimivih košarkarjev, o imenih pa Brešar zaenkrat še ni hotel govoriti.

Konec junija so v klubu organizirali tudi skupščino, katere glavna točka dnevnega reda je bila izvolitev novih organov kluba, saj je staremu upravnemu odboru potekel mandat. Nov predsednik kluba je tako postal predstavnik dolgoletnega glavnega sponzorja šoštanjkih košarkarjev Termoelektrarne Šoštanj - Jože Lenart.

Tjaša Rehar

ODBOJKA NA MIVKI

Po zaključku dvoranske sezone se je pričela sezona odbojke na prostem. Ena najbolj popularnih inčic je odbojka na mivki. Po celem svetu je to trenutno poletni hit. Na bazenu v Šoštanju imamo zelo dobro urejeno igrišče in s tem tudi osnovne možnosti za ta zanimiv poletni šport. Ker pa ga lahko združimo tudi s prijetnim in osvežilnim kopanjem, smo se letos odločili za organizacijo več turnirjev. Zanimanje za te turnirje je zelo veliko, čeprav rezultati včasih niso najpomembnejši.

Dne 9.6. smo organizirali prvi turnir članskih ekip, ki smo ga preimenovali Šoštanj-open. Lahko so nastopili tudi registrirani igralci dvoranske odbojke. Odziv je bil zelo dober. Turnirja se je udeležilo 10 ekip iz Topolšice, Šoštanja, Velenja in Brezovice pri Ljubljani. Po celodnevnih bojih in na zelo visoki ravni prikazani igri je 1. mesto osvojila ekipa Buyak (Sevčnikar D., Duplišak U.), drugo mesto pa je pripadlo ekipi Mizarstva Perše iz Brezovice pri Ljubljani. Na tretje in četrto mesto sta se uvrstili domači ekipi Free Stylers (Pavič Z. in Sovinek R.) ter Brasil (Bevc G. in Sovilj B.). Prvouvrščeni ekipi sta dobili denarne nagrade, štiri ekipe pa praktične nagrade. S turnirji bomo čez sezono še nadaljevali, saj prinašajo prijetno športno popestritev na bazenu.

Ljubo Globačnik

PLANINSKE POČITNICE

Mladinski odsek Planinskega društva Šoštanj vas še vedno vabi v svojo družino, da skupaj z nami preživite zanimiv teden med 14. in 21. julijem na Taboru mladih planincev.

Letos smo za tabor izbrali Dovje pri Mojstrani. Dovje ležijo pod Karavankami, v neposredni bližini Triglavskega pogorja in Triglavskega narodnega parka. Poznane so po župniku, skladatelju in planincu Jakobu Aljažu, ki je leta 1895 na vrhu Triglava postavil stolp. Kraj nudi lepa izhodišča za vzpone na sosednje vrhove Karavank in Julijskih Alp, kot so Dovška Baba, Kepa, Vrtaško sleme...

Možnosti je seveda veliko. Na nekaj teh vrhov se bomo povzpeli tudi mi. Medse bomo povabili zanimive goste, igrali športne igre, se učili tehnik varne hoje v gorah, kurili taborne ognje in še kaj bi se našlo. Za varnost in izvedbo tabora bo poskrbela izkušena vodstvena ekipa tabora, ki jo sestavljamo vodniki iz planinskih društev Zagorje, Rogatec in Šoštanj.

Torej vsi hribovci in hribovke od 5. do 8. razreda osnovne šole, ki bi se nam želeli pridružiti, ne omahujte, kajti imamo še nekaj prostih mest. Informativne zloženke skupaj s prijavnico dobite v Papirnici Pero in Cvetličarni Nahtigal. Lahko pa me pokličite tudi na telefon 58- 81-268.

Martina Pečnik

GABERŠKE VETERANKE DOSEGLE 1. MESTO

Veteranke iz PGD že tretje leto pridno trenirajo in se tudi udeležujejo raznih meddruštvenih tekmovanj.

Letos so se prvič udeležile tekmovanja za pokal Slovenije.

Kljub svojim družinskim obveznostim se vsaj trikrat tedensko udeležijo vaj. Zato tudi letošnji uspehi niso izostali.

Skoraj z vsakega tekmovanja prinašajo vsaj po 1 pokal, ki ga primerno patudi zaslužen

proslavijo ter tako tudi malo pozabijo na vsakodnevne skrbi. Še posebej pa bi rada poudarila, da vseh teh uspehov brez dobrega mentorja Jožeta najbrž ne bi bilo.

Magda Lampret

ZAHVALA

Osnovna šola Biba Röck Šoštanj, podružnica Ravne, starša Aleksandra in Jože Sovič ter vice prvakinja Slovenije v šahu in kategoriji do 10 let, ki bo od 30. avgusta do 9. septembra 2001 nastopila na evropskem prvenstvu mladih šahistov v Grčiji, se ISKRENO ZAHVALUJEJO vsem donatorjem, ki so z denarnimi prispevki na žiro račun OŠ Biba Röck omogočili nastop mladi šahistki. Špelo Sovič bo na tekmovanje spremljal oče. Zahvaljujejo se darovalcem: Blues d.o.o., Cigrad d.o.o. KS Skorno Florjan, KS Ravne, Andrej d.o.o. Agenza Velenje d.o.o. Gorenje - orodjarna, KS Šoštanj, Občina Šoštanj.

Rudi Olup

PLANINSKA POČITNIŠKA POTEKANJA

Poletje je tu! Čas počitnic, ko si privoščimo odmor in spremenimo ritem našemu vsakdanjiku, zamenjamo okolje in poskušamo pozabiti na službene oziroma šolske obveznosti. Zadnja leta so zelo modne aktivne počitnice, pri katerih nam razni turistični ponudniki obljubljajo polno novih doživetij. Telesna aktivnost med počitnicami je seveda dobrodošla oblika oddiha in sproščanja, vendar so ponudbe dostikrat preveč tržno naravnane, same aktivnosti pa so brez prave vsebine in nam prinesejo zgolj trenutno zadovoljstvo ali pa niti tega ne. Lasten trud pri načrtovanju počitnic se pogosto izkaže kot dobra rešitev. Sami si razporejamo čas, določamo kraje in znamenitosti, ki jih bomo obiskali, si jih ogledali, in izbiramo aktivnosti, ki jih bomo počeli. Seveda je potrebno v pripravo počitnic vložiti nekaj truda, zato pa zna biti vse skupaj tudi zabavno. Tako si z družino ali prijatelji, s katerimi odhajamo na počitnice, že vnaprej ustvarimo počitniško vzdušje. Jaz vas bom seveda povabil v planine. Planinci smo v svoji bogati, več kot stoletni tradiciji ustvarili nešteto možnosti za obisk planinskega sveta. V svojih planinskih krogih pa smo domislili tudi mnogo zanimivih načinov, kako preživeti v gorah del oziroma ves poletni oddih. Glavne oblike so bivanje v planinski koči, v katere okolici so zanimivi gorski cilji, pohodni tabor, pri katerem premagujemo določeno pot in spimo v planinskih kočah, kampiramo ali pa izvajamo kombinacijo obojega, in taborjenje v gorskih dolinah. Pred časom mi je planinski prijatelj predstavil še en način poletnega planinarjenja, ki so ga s prijatelji izvajali pred leti. Združili so hojo in morje. Najeli so jadrnico, ki je bila spremljevalno vozilo večjemu delu ekipe, ki je premagovala kornatsko pešpot.

Ideji in varianti je še precej. Da jih uresničimo, potrebujemo nekaj znanja, predvsem pa si moramo rezervirati dovolj časa in energije.

Najbolj pomembno je, da si načrt za pot v planine že doma dobro pripravimo. Preverimo čas poti, njeno težavnost (vodnike si lahko sposodite v knjižnici, kart žal večinoma ne izposojajo, lahko pa oboje ugodno kupite v papirnici Pero). Če gre za kakšno manj obljudeno pot, se pri lokalnem Planinskem društvu, ki pot vzdržuje, pozanimamo, v kakšnem stanju je. Preverimo obratovalni čas in zasedenost koč. Prenosišče je dobro vnaprej tudi rezervirati, sploh kadar gre za večjo skupino. Posebno skrb namenimo tudi svoji osebni opremi in skupni opremi, kadar je skupina večja in takšno opremo potrebuje. Naj nam pretirano varčevanje in malomarnost ne pokvari počitnic! Ne pozabimo tudi na hrano. Za kakšno koli obliko preživljanja oddiha v planinah se boste odločili, vam pripravimo vsaj en topel obrok dnevno. Ostala hrana naj bo v čim lažji embalaži, predvsem pa naj bo pestra. Obstajajo različna priporočila kaj in kako, ampak eno glavno pravilo je, ki se je ustvarilo skozi izkušnje - da s seboj vzamete takšne reči, ki jih imate radi. V planinah med hojo dostikrat zgubimo občutek za lakoto in tek in takrat je dobro, če je hrana v nahrbtniku takšna, da nam tekne, da si jo zaželimo. Moramo pa seveda paziti na pokvarljivost in obstojnost hrane. Pri načrtovanju seveda ne pozabite svojih psihofizičnih sposobnosti. Težavnost in napor na poti prilagodite najmanj možnim, tako da bodo tudi oni uživali, in kadar boste v planinah več kot tri dni, si ne pozabite vzeti kakšen dan izključno za počivanje. Za tiste, ki se boste podali v planinske koč, navajam informacije o najvišjih cenah nočitev, osnovne prehrane in napitkov v planinskih kočah I. kategorije (večina koč v Julijskih Alpah, Kamniško-Savinjskih Alpah in Karavankah, ki so težko dostopne in se oskrbujejo z helikopterjem) in II. kategorije (višje ležeče koč, ki imajo povezavo s cesto), ki jih je za leto 2001 sprejel upravni odbor PZS.

/vir: Obvestila PZS, št.3/2001, str. 49-50 in Planinski vestnik, št.4/2001, str. 148//

Pri cenah v kočah naj omenim še to, da imajo mladi člani (do 27. leta) planinskih društev kategorije C in D 40% popust pri prenočevanju, tako da je zanje cena še malce nižja. Vsi uporabniki pa imajo pri prenočevanju v kočah fiskalni popust 350 SIT na nočitev, če uporabljajo svoje riže. Vse ostale koč, ki jih nisem omenil (koče v predgorju, Zasavje...), spadajo v kategorijo III. Te si lahko prosto določajo cene, vendar morajo prav tako upoštevati popuste, ki veljajo za člane PZS. Cene niso previsoke in oderuške, saj se moramo zavedati, da je oskrbovanje in vzdrževanje koč težavno. Nenazadnje vam predlagam, da se na počitnice podate z vlakom. Pri potovanju z vlaki Slovenskih železnic imajo člani planinskih društev 40% popusta, ki v juliju in avgustu velja vse dni, v ostalih mesecih pa prek vikendov in ob praznikih. Tako bodo vaše počitnice še cenejše in mogoče tudi lepše. Vzpon, ki ga boste začeli v

STORITEV	POSTOJANJE KATEGORIJE			
	I.	II.	III.	IV.
NOČNINE	POLNA CENA	30% POPUST (člani PZS)	POLNA CENA	30% POPUST (člani PZS)
soba 1-4 postelje	3100 SIT	2170 SIT	2000 SIT	1400 SIT
soba 5-8 postelje	2500 SIT	1750 SIT	1350 SIT	950 SIT
skupna letniška	1500 SIT	1050 SIT	1100 SIT	800 SIT
HRANA				
Enoizdelica brez mesa	550 SIT		440 SIT	
Enoizdelica z mesom	770 SIT		660 SIT	
gnoj, segeden	880 SIT		660 SIT	
PIJAVE				
čaj 0,25 litra	200 SIT		150 SIT	
voda v plastenki 1,5 litra	400 SIT		300 SIT	

dolini (če si boste za to vzeli čas), je dosti lepši kot pa vzpon, ki ga pričnemo tik pod vrhom. Tudi v dolini se lahko skrivajo mnoge zanimivosti, ki bi jih bilo škoda izpustiti. Za vse tiste, ki nameravate taboriti v šotorih, naj omenim, da je taborjenje izven urejenih prostorov (kampov) v Sloveniji brez dodatnih dovoljenj prepovedano. Še posebej stroge prepovedi veljajo v naših naravnih parkih, kjer vas lahko za takšne prekrške tudi denarno kaznujejo.

Tako! Upam, da se vam je ob branju porodila kakšna dobra ideja, kako preživeti počitnice, ali ste dobili natanko tisto informacijo, ki ste jo potrebovali. Naj omenim tudi dva planinska tabora, ki jih v skupni organizaciji z drugimi PD organizira PD Šoštanj. Med 14. in 21. julijem bo v Dovjem na Gorenjskem potekal tabor za mlade planince, stare od 10 do 15 let, od 26. do 29. julija pa bo v zahodnih Julijskih potekal pohodni tabor za študente. Na oba se še vedno lahko prijavite in vas ob tej priložnosti še enkrat povabim! Vsem ostalim želim prijetne počitnice, aktivne ali take bolj lenobne, v hribih ali na morju. Imejte se lepo in naj vam prijetni dnevi ostanejo v spominu vsaj tja do novoletno-božičnih praznikov, ko je zopet na sporedu nekaj prostih delovnih dni.

Matej Kortnik,
PD Šoštanj

IZLET NA MONTAŽ 2753m (ITALIJA)

Planinsko društvo Šoštanj organizira v soboto, 14. julija 2001, izlet na Montaž oz. Špik nad policami (2753m), ki je drugi najvišji vrh v Julijskih Alpah. Odhod izpred avtobusne postaje v Šoštanju bo ob 4. uri zjutraj, povratek pa v poznih večernih urah. Pot na Montaž sodi med zelo zahtevne označene poti in ker je velika nevarnost padajočega kamenja, so za vse udeležence izleta obvezne čelade. Čelade si boste lahko izposodili tudi na izletu.

Če bo v četrtek vremenska napoved za zahodne Julijske Alpe slabša, bomo izvedli rezervno varianto, in sicer se bomo iz Logarske doline vzpeli preko Okrešlja in Kriza na Rinke (2433m).

Cena izleta na Montaž je 3.200 sit in vključuje prevoz, vodenje izleta, organizacijo izleta ter izposojlo čelade. Prijave sprejemamo v cvetličarni Nahtigal do torka, 11. julija.

Vabijo vas vodniki Bojan, Miran in Jure!

EUROPOHOD V ŠALEŠKI DOLINI

Vseevropska pohodniška akcija imenovana Europohod (več o tej akciji je bilo napisano v pretekli številki Lista) je za en dan obiskala tudi naše kraje. Točneje v soboto, 16. junija so pohodniki prinesli Eurofon preko Dobrovelj do gostišča Grebenšek. V nedeljo zjutraj so pohodniki, med katerimi so prevladovali šoštanjki planinci, prevzeli Eurofon in ga po krajšem nagovoru župana in organizatorjev akcije prenesli do Žlebnika. Tam je planinska skupina OŠ Biba Röck pripravila prijeten kulturni program za okoli 30 pohodnikov. Pot je skupina nadaljevala do Slemenja kjer so učenci OŠ Zavodnje zaradi slabšega vremena namesto na prostem izvedli glasbeni program kar v Andrejevem domu.

V močnem naližu se je skupina odpravila proti Ciganiji, kjer so Eurofon predali Korošcem in skupaj z njimi nadaljevali do Zgornjega Razborja in najvztrajnejši celo do letališča pri Slovenj Gradcu, kjer se je končala nedeljska etapa Europohoda.

Škoda, ker zaradi slabega vremena marsikateri pohodnik ni prispeval kamenček v mozaik tega množičnega pohoda.

Bojan Rotovnik

NAJMLAJŠI PLANINCI NA SMREKOVCU (1577m)

V vrtcu Šoštanj, točneje v enoti Brina je v tem šolskem letu pod vodstvom mentorice Jožice Malus in Zorane Globačnik zaživel planinska skupina v katero je bilo vključenih 22 otrok. Pri delu planinske skupine je sodelovalo tudi Planinsko društvo Šoštanj ter vodnika Bojan Rotovnik in Martina Pečnik. Od jeseni smo v dveh etapah prehodili Trško pot okoli Šoštanja, imeli predavanje o opremi, se odpravili na Forhtenog ter nenazadnje v okviru dvodnevnega pohoda osvojili najvišji vrh Občine Šoštanj, Smrekovec 1577m.

Na zaključni izlet smo se skupaj s starši odpravili v soboto po kosilu in po dobrih dveh urah hoje premagali pot od Luka do koč. Seveda smo si privoščili čajček in čaj pri Fiku nato pa nadaljevali pot do samega vrha Smrekovskega pogorja. Pri piramidi smo izvedli ta prav planinski krst, kjer so vsi udeleženci prešli potrdilo, da so planinci! In če kdo reče, da se na planinskih vrhovih ni možno igrati družabne igre naj kar vpraša otroke, kaj smo delali po krstu.

Večer smo zaključili s pesmijo in družabnimi igrami, ki so primerne za planinske koč. Seveda je bilo zelo pomembno, da so otroci skupaj spali na skupnih ležiščih. Nedeljsko jutro nas je prijetno presenetilo, saj nas je namesto napovedanega dežja zbudilo sonce. Lepo vreme smo skoraj do konca izkoristili za različne aktivnosti na prostem in ker smo bili omejeni s časom smo se po planinski poti odpravili nazaj do Luka, kjer smo imeli parkirane avtomobile.

Izlet je minil, prijetnih spominov pa se je nabralo kar nekaj! Otroci, se še spomnite igre: "STO! KAJ JE TO?"

Bojan Rotovnik

SVETLOBA

Meditacija

Prikloni se drevesu
in začutiš boš

Ko na večer odideš proti gozdu in stopiš na prve mahove gozdnega pragu te objame nežna toplota vseprisotne Svetlobe. Preplavi ti telo, razbistri duha, da nehoti postaneš pozoren opazovalec in čuteča bit, ki je presenečena nad zaznavami, da so gozdovi polni tega toka, ki poživi vsako človekovo celico, požene kri po telesu in vzbudi hitrejši utrip srca. Misli, ki teko skozi dan se počasi umaknejo tej mehki, ki povezuje človeka tako, da je bolj in bolj v stiku z njo. Ko si že dlje v gozdni notranjosti ter pospešiš korak v rahel tek, zaniha sprostilni duh, ki ti pomaga pri mentalnem in energetskem očiščenju. Ves gozd postane prijatelj, sprejemljiv in darežljiv. Nikoli se ne moreš dovolj zahvaliti tem drevesom, drevesom, ki nikoli ne rečejo ne, in vsak človekov priklon je premalo v vračilo. Kako pomembno je eno samo drevo lahko občutiš, ko se po sprostitnem teku ali sprehodu usedeš ob njegove korenine. S hrbtom se nasloniš na njegovo močno steblo in počasi zapreš oči. Ko umiriš svoj dih prisluhneš gozdnim spevom. Veter se giblje skozi krošnje, na vejah dreves žvrgolijo ptiči in ob vznožju se sliši glasba šelestečih trav. Ko svoje zvoke dodajo še zemeljske in pritlehne živalce, ki ustvarjajo svojevrsten koncert, veš, da si del mogočne narave. Po začetnem zunanjem budnem dotiku narave se potopiš v svojo notranjost. Osredotočiš se na področje srca in v tebi se ustvarja zavedanje o prisotnosti Svetlobe. Zavedanje o Svetlobi se širi preko tvojega telesa v okolico, v gozd, v polja in naprej v brezmejnost. Sama

Svetloba ne potrebuje časa in ne prostora za širitev. Ona je že vsepovsod hkrati, le zavedanje je potrebno. Zavedanje in odkrivanje že obstoječega, izdelanega in manifestiranega. Tako preteklost kot prihodnost se umakneta večnosti in Svetloba je toplota, ki preplavlja celoto. Prepuščen si toku dogajanja, ki ni delo, je prenehanje vsakršnega delovanja, je samo prepustitev toku toplote. Biti ali ne biti ni več vprašanje. Odgovor je ne biti. Si samo raztopljen v nežnosti toplote.

Vsako drevo je neprecenljive vrednosti za ljudi našega planeta. DREVO je ŽIVO! Živost je njegova bit. Vsako drevo brez pogojno ljubi. Je samo tam kjer je. Ne zahteva nič, daje pa nam ogromno. Misleč, da ima vse moči tega sveta, človek s svojimi nezavednimi potezami izkorišča to ljubezen dreves. Vsaka nepremišljena rez v njegovo telo je bolečina. Bolečina, ki odmeva skozi ves gozd, naselje, skozi srce človeka. Posebej boli rez, ki je napravljen v obdobju ko je drevo polno življenjskega soka. Poleg tega lahko v današnjem času opazimo v naseljih ali mestih prave male "mojstrovine" drevesnih OBLIK - podobe, ki

spominjajo na nekakšne štrleče ostanke atomske vojne.

Z vsakim drevesom je enako ali vsaj podobno kot s človekom. Različnost drevesa je v tem, da je drevo statično in nezavedajoče, vendar pa se v njem pretaka ista življenjska sila kot v človeku. Je del nas, del celote. In ta del je živost, gibljivost, fluidnost, ki teče, zato drevo ni samo steblo, predmet in človek ne samo telo.

V takšni tesni povezanosti, v razumevanju pomena drevesa - kot našega zaščitnika, darovalca, ljubljenega, predvsem pa živega, se lahko zgodi meditacija.

Zen Aj

Vaša lekarna svetuje

ZDRAVILA NA POČITNICAH

- ZDRAVILA PROTI POTOVALNI SLABOSTI: Vzeti jih morate vsaj uro do pol pred vožnjo, saj niso učinkovita, ko slabost nastane. Običajno učinkujejo do 4 ure, zato je potrebno ob daljšem potovanju pravočasno vzeti nov odmerek. Stranski učinki so zaspanost, ovirano ravnotežje, suha usta in motnje vida.

- ZDRAVILA PROTI DRISKI: Ta se lahko pojavi zaradi nepravilne in neredne prehrane, stresne situacije ali okužbe z mikroorganizmi zaradi nezadostne higiene hrane in vode. Ne pozabite, da morate nadomestiti izgubljeno tekočino s pitjem vode ali rehidracijske soli. Če traja driska več kot 2-3 dni ali se pojavi visoka temperatura (znak izsušitve organizma), se takoj odpravite k zdravniku!

- ZDRAVILA PROTI ZAPRTJU: Ker pride do spreminjenih navad rednega iztrebljanja, neprimerne hrane, pitja premalo tekočin, imamo na počitnicah pogosto probleme z odvajanjem blata. Poleg zeliščnih tablet ali čajev (ki pa so morda na počitnicah neprimerni zaradi načina priprave), vzemite s seboj tudi odvajalne svečke, ki začnejo delovati hitreje (v pol do ene ure), tablete in čaji pa šele čez 8 do 10 ur.

- ZDRAVILA PROTI ZGAGI IN ŽELODČNI TEŽAVAM: Zaradi hrane, ki je nismo vajeni (prezačinjena, premastna), pride do povečanega izločanja želodčne kisline in s tem do težav, ki jih občutimo kot pekoč, žgoč občutek (zgaga).

- ZDRAVILA PROTI BOLEČINAM, POVIŠANI TELESNI TEMPERATURI IN PREHLADU: Pomenite se z vašim farmacevtom o primernih zdravilih. Morda za vas ni primeren vsak analgetik oz. antipiretik, zato ob nakupu povejte farmacevtu vse o vaših boleznih, predvsem, če imate želodčno razjedo, jetrna, ledvična obolenja, se zdravite z antikoagulantni... Če imate manjše otroke, ne pozabite na sirup ali svečke.

- ZDRAVILA ZA LAJŠANJE POSLEDIC SONČNIH OPEKLIN, PIKOV INSEKTOV, KOPRIVNICE, OPEKLIN MEDUZ TER SRBEČIH IN SONČNIH ALERGIJ.

- ZDRAVILA ZA DEZINFEKCIJO KOŽE.
- NE POZABITE NA ZDRAVILA, KI VAM JIH JE PREDPISAL VAŠ ZDRAVNIK! Pazite na primerno temperaturo shranjevanja zdravil. Večino shranju-

jemo na temperaturi do 25°C, nekatere pa morajo biti na hladnem (med 6 in 15°C). Zdravil nikar ne puščajte v razgretih avtih, saj so nekatere farmacevtske oblike (inhalacijski antiastmatiki, razpršila...) polnjene s plini, ki ne prenesejo previsokih temperatur.

Upoštevajte tudi to, da marsikatero zdravilo ob hkratnem sončenju povzroča fotodermatoze. Če takšna zdravila uživate, se izogibajte pretiranemu sončenju. Povprašajte v lekarni, katera zdravila povzročajo fotodermatoze.

Poleg zdravil priporočamo še:

- Sredstva za odganjanje insektov (repelenti): Komarji pikajo med mrakom in zoro, privlači jih vonj snovi v človeškem potu, temperatura, mlečna kislina, vonj po siru. Zaščita z repelenti pred klopi je krajša. Učinkovita zaščita pred klopi je ustrezna obleka in takojšen pregled telesa in odstranitev klopa s primerno pinceto. Repelenti delujejo tudi proti muham in bolham, ne pa proti osam in čebelar.

- Sanitetni material: obliži, povoji, sterilne gaze, elastični povoj, termometer.

- Sredstva za zaščito pred nezaželeno nosečnostjo in nalezljivimi spolnimi boleznimi.

- Zaščitna sredstva za sončenje: UV-B žarki ob pretirani izpostavljenosti sončnim žarkom poškodujejo povrhnjico kože, kar se kaže kot povečana pigmentacija, opekline, izsušitev in pri večkratnih poškodbah kože lahko pride do raka. V zaščitnih sredstvih so svetlobni filtri, ki absorbirajo nevarne UV-B žarke, ali mikropigmenti, ki jih odbijajo. Zaščitni faktor izdelkov je označen z številom SPF (ang.: sun protecting factor), in nam pove, kolikokrat dlje smo lahko izpostavljeni sončnim žarkom brez vidnih posledic v primerjavi brez njegove uporabe. Zaščitite se najmanj pol ure pred sončenjem in tudi po kopanju ali pretiranemu znojenju!

- Izdelki za nego telesa po sončenju. Če SE ODPRAVLJATE NA OBMOČJA, za katera je zaradi nalezljivih bolezni priporočljivo ali obvezno cepljenje ali zaščita z zdravili proti malariji, se za informacije obrnite na najbližji Zavod za zdravstveno varstvo (Celje).

Nataša Ignatov, mag. farm,
Lekarna Šoštanj

RAK
(22. junij - 22. julij)

69

Element: VODA.

Temperament: FLEGMATIČEN.

Kvaliteta: VODNO, NOČNO, KARDINALNO.

Planet vladar: LUNA.

Kovina: SREBRO.

Barve: SREBRNOSIVA, SVETLOMODRA, BELA.

Kamni: BISER, MESEČEV KAMEN, OPAL.

Dan: PONEDELJEK.

Število: 4

Glavne značilnosti: NEŽNOST, PRETIRANA OBČUTLJIVOST, TRDOGLAVOST.

MIT IN IZVOR SIMBOLA:

Miti, povezani z Luno, ki vladajo znamenju Raka, jo včasih prikazujejo kot privlačno lepoticico - pogosto pa tudi kot kruto zapeljivko. Kot Kirka je zepeljala Odiseja; kot Hekata je svojim ljubljencem poklanjala velika bogastva; kot Selena se je v slavnostni kočiji vozila po nočnem nebu. Tako v mitologiji kot v astrologiji predstavlja Luna naravno rojstvo. Je telesno povezana s čustvi, pa tudi s prebavili. Pod njenim vplivom je lahko

človek potrpežljiv, lahko pa nestalen in ozkosrčen; lahko je tudi nezanesljiv.

ZNAČAJ:

Za ljudi, rojene v znamenju Raka, je najbolj značilno, da so močno navezani na dom, družino in starše. To so ljudje, ki so zelo intuitivni, mistični in ljudje bujne domišljije. V njih stalno teče notranji tok, ki usmerja njihovo razpoloženje. Potrebujejo veliko ljubezni, ker jo tudi sami veliko dajejo, predvsem svojim domačim - otrokom. Nezadovoljstvo jih sili v tiranijo, ali pa se zaprejo v svoj svet utvar. Pogosto skrivajo svoja čustva, so veliki sanjači, ki znajo zelo trpeti in se ne zaupajo partnerju. Radi se žrtvujejo in se preveč navežejo na ljudi, ki jih imajo radi, posebno na starše. Od njih vedno mnogo pričakujejo, zahtevajo, kritizirajo in nič jim ni prav. Stalno godrnjajo, gnjavijo in se "grejo" male hipohondre.

ČUSTVA:

"Ojdipov kompleks je Rakova največja težava!"

Raki potrebujejo popolnost občutkov. Od svoje zveze pričakujejo vse in v vse tudi verjamejo. Na partnerja prenašajo svoje naivne in romantične ljubezenske sanje. Kasneje, ko so razočarani, opustijo navdušenje in se trudijo, da pokažejo prizadetost. Zaljubljeni Raki živijo povsem pod vplivom ljubezni, nanjo mislijo dan in noč, kar lahko privede do prave obsedenosti. Prepolni so nežnosti in naredili bi vse, da bi postali cenjeni in nujno potrebni. Edino vprašanje, ki jih

neprestano muči, je: "Ali me ljubiš toliko, kot jaz tebe?"

Vedno potrebujejo dokaze ljubezni, besede, ki jih hranijo, šele potem se lahko predajo z dušo in telesom.

Če želite osvojiti Raka, morate pokazati zanimanje, brez vsiljivosti, pazljivo ga morate poslušati, ga prijazno gledati in z njim deliti občutke. Vaša prisotnost mu mora vlivati varnost, zaupanje, nežnost in potrpenje - to so pogoji, da ga navežete nase. Obvezno se morate prilagoditi njegovemu hitremu tempu ter dopustiti, da misli, da ima on glavno besedo. Raki so zelo pazljivi do partnerjev. Skrbi jih, ali so zadovoljni in zato imajo občutek za njih.

ZDRAVJE:

Želodec je eden izmed najbolj občutljivih organov pri Rakih, paziti pa morajo tudi na rodila. Astrologi pravijo, da je bolezen modernega časa - RAK - dobila ime po konjunkciji v tem znamenju. Najbolj škodljiva za to znamenje je sladka in težka hrana, zato jim priporočajo vegetarijanstvo. Poleg naštetega so Raki občutljivi za pljuča in živce. So zelo nevrotični, anemični in se hitro utrudijo. Občutljivost imajo tudi glavo in kožo. Čir na želodcu pa je "iznajdba" Rakov.

PRIMERNI POKLICI:

Kirurzi, ginekologi, zobozdravniki, kritiki, pevci, igralci...

PRIMERNI PARTNERJI:

Kozorogi, Ribe, Biki, Device in Škorpioni so najbolj primerni. Oven in Tehnica sta le delno primerna.

ZNANE OSEBNOSTI, ROJENE V ZNAMENJU RAKA:

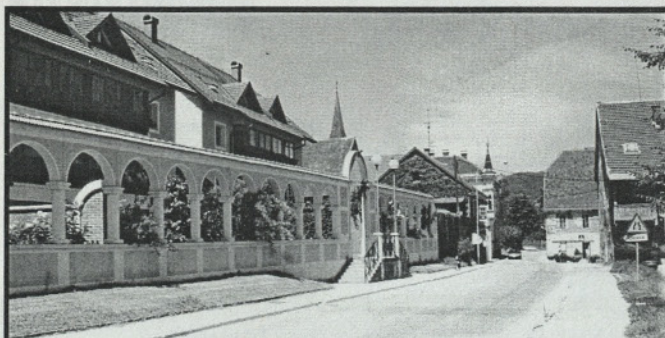
Ernest Hemingway, Franc Kafka, Kris Kristofferson, Sylvester Stallone, Peter Paul Rubens, Miroslav Krleža.

Astrologinja "Špela"

"Špela"

ASTROLOŠKI KUPONČEK

1. št. kupona _____
2. šifra _____
3. kraj, datum in ura rojstva _____
4. Vaše vprašanje _____

EMIL
NOLDE

90 -

AVTOR: LoM	TOVARNA PLETENIN V RADOVLJICI	ORODJE IZ NEOLITIKA	GRAD V APENINIH	KRATICA MATIČNE ŠT. OBČANOV				MEDN.OZNAKA ZA INŽENIRJE	ANTON ČEHOV OTOŽEN TONOV. NAČIN		KEM.SIMBOL ZA RUTENIJ STRUNJENA KRI NAD RANO	
ČETRTI RIMSKI KRALJ				KEM.ELEMENT N ₂ KOPNO, KI ŠTRLI V MORJE						VRSTA, ZNAČILNA OBLIKA	SKULPTURA LETALO	
JUNAK SHAKESPEARO VE TRAGEDIJ					SREDNJA ŠOLA			POOBLAŠČ. ZA SEST.URAD. LISTIN				
GORA (ZEMLJEP.)				NEKO.SLOV. TEDNIK IT.MESTO V PIEMONTU				DRUGI IZRAZ, ZA GOBO FR.SKLADE (DELIBES)				GOROVJE V SV ŠPANJII
ILOVICA				BOG ZAH. SEMITOV DROG Z ŽEL. KLJUJO				NEMŠKI FILOZOF (GEORG)	POŠTNA POŠILJKA SLOV.KIPAR (JANEZ)			
TEHN. POKLIC					AMER.IGRALKA (PATRICIA)					ZAREZA ZA DOGE PRI SODIH		
NAPAD, NASKOK					ŠP.TENORIST (CARRERAS)					ZOLAJEV ROMAN		
								TOMISLAV NERALIČ	SLOV.OPER. PEVKA (ONDINA)	HRV. PISATELJ (IVAN)	MEDN. OZNAKA TUNIZIJE IVAN NAPOTNIK	
								PAVLE MERKU	DOVRŠNI PRET. ČAS SKANDINAVSKI DROBIZ			
											KEM.SIMBOL ZA ŽIVO KALCIJ	
											KEM.SIMBOL ZA ŽIVO SREBRO	
								POLKROŽEN MORSKI ZALIV				

LETA
1911,
ŠOŠTANJ

NAGRADNA KRIŽANKA

Pravilna rešitev prejšnje križanke se glasi:

ROJSTNA HIŠA, KIPAR IVAN NAPOTNIK, BOGINJA LJUBEZNI.

Izžrebane nagradenke in nagrajenci so:

Literarni almanah HOTENJA 13 prejmeta:

Roman Terče, Bele Vode 2, Šoštanj in **Malvina Jamnik**, Šolska 4, Kamnik.

Dve vstopnici za gledališko predstavo po lastni izbiri, v Slovenskem ljudskem gledališču Celje, prejme:

Mateja Venišnik, Koroška 1/b, Šoštanj.

Po dve vstopnici za filmsko predstavo v Kinu Velenje po lastni izbiri prejmeta:

Alenka Čebul, Prešernov trg 4, Šoštanj in

Polona Moškon, Florjan 279, Šoštanj.

Vsem nagrajencem čestitamo, nagrade pa bodo prejeli po pošti.

Izmed pravih rešitev nagradne križanke "junij 2001", bomo izžrebali: tri knjižne nagrade in dvakrat po dve vstopnici za filmsko predstavo po lastni izbiri v Kinu Velenje.

KUPON

Gesla križanke

Ime in priimek:

Naslov:

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 31. 7. 2001.

SLOVARČEK:

AST - nemški filozof (Georg);

BAAL - bog zahodnih Semitov;

BRA - italijansko mesto v Piemontu;

KANOSA - grad v Apeninih, simbol cesar. ponižanja;

LEAR - junak Shakespearove tragedije;

LENASSI - slovenski kipar (Janez);

MONTSECH - gorovje v SV Španiji;

RAOS - hrvaški pisatelj (Ivan);

RIAS - polkrožni morski zaliv.

KO TE BOLHA PIČI ...

Vesel sem, da živim v mestu Šoštanj. Zakaj? Šoštanj je mesto, kjer sem se rodil, je mesto, kjer sem odrasčal in je tudi mesto svetlobe, ki že deset let živi v samostojni in svobodni Sloveniji. Ko pa se sprehajam po mestu, mi pogled večkrat zanese proti stebri pred občino, kjer plapolala slovenska zastava, simbol države. In že sedaj se veselim, da bom ob pogledu na drog nekega lepega dne zagledal novo zastavo.

Srečko Bolha

JULIJA V KINU VELENJE

TEČNOBA V HLAČAH

(najstniška komedija)

Režija: Marc Rothmund

Flo ni takšen kot drugi najstniki. Medtem ko vse njegove vrstnike že pošteno razganja, je njemu seks zadnja skrb. Toda nekega jutra se vse spremeni. Iz nedolžnih sanj prebudi Floja čuden glas, ki očitno pripada veliki izboklini pod rjuho. Pred Flojem se odpre nov svet. Njegovi prijatelji Red Bull, Schumi in Dirk ga skoraj ne prepoznajo več. Tistega jutra v šoli kar ne more odlepiti oči od prestolne sošolke Leonie, ki je najbrž najlepša naravna blondinka na svetu...

NAŠI OBČANI

SMRTI

Adela JEŽOVNIK, Metleče 41;

Ana NAVODNIK, Gaberke 54;

Franc JELEN, Šentvid 16.

POROKE

Bogdan SLAPERNIK, Pongrac 96 in

Katica POTOČNIK, Ravne 25.

Andrej KLANČNIK, Kajuhova 7 in

Urška ROGOVNIK, Trubarjeva 6.

Jože VIRBNIK, Plešivec 43 in

Lidija KAVNIK, Cankarjeva 23.

Damjan KOTNIK, Bele Vode 59 in

Sonja DEŽMAN, Plešivec 64b.

KRSTI

Lovro, Nina, Jože, Klementina, Petra, Miha,

Matjaž, Gašper, Metod, Monika, Miha.

NEUSPEŠNA AKCIJA

Zgodilo se je pred mnogimi leti, tam neke v sredini tridesetih let prejšnjega stoletja. Takrat so se v mračno, mrzlo jutro poslavljajoče se zime, zarezali presunljivi kriki: gori, goorii, goorii.... in kmalu zatem se je iz zvonika bližnje cerkvice zaslilo plat-zvona, kar je tudi naznanjalo nečesa hudega.

V presenetljivo kratkem času se je pri gasilskem domu, kjer je bila shranjena stara ročna gasilska birzgalna zbralo kakih deset postavnih mož in tudi konjska vprega je bila kmalu na mestu. Poveljujoči je na hitro pregledal, če je vse pripravljeno in odrdrali so. Od daleč vidni, že kar visoki plameni so nakazovali smer požara. Gorelo je manjše gospodarsko poslopje, marof, kakor mu pravijo domačini, nedaleč stran in iskra konjiča sta z brizgalno in gasilci pridirjala do tja v manj kot četrt ure.

Poveljujoči je nemudoma izdal vsa povelja po vrsti kakor je treba, vendar le malo bolj po domače: "Zabremzaj pumpo, konje na varno, namesti cev in nazadnje šest muž za pumpanje in daj vodo!" Vsa povelja so bila izvedena kar zgledno, le pri zadnjem "daj vodo" se je zataknilo. Možje iz delovne ekipe so se razporedili in sicer na vsako stran po trije, zgrabili za pogonski ročici, globoko zajeli sapo in potegnili navzdol. Pa ni šlo... Poskusili so tudi oni na drugi strani, ki bi morali ročico potisniti navzgor pa tudi ni šlo. Ročici se nista dali premakniti. Spogledali so se, kaj pa zdaj, kaj je narobe, kako da ne gre...? Kaj je s to prekleto pumpo narobe? Medtem pa so ognjeni zublji neusmiljeno opravljali svoj uničevalski posel, ne meneč se za obupne poskuse oživljanja črpalke.

Pritekel je tudi poveljnik, ki je držeč v rokah ustnik zaman čakal na odrešujoč curek, da bi ga čimprej usmeril v plamene, ki so oblizovali že spodnji del lesenega tramovja. Hotel je vedeti kaj je vzrok, da še ni vode in zakaj fantje še ne pumpajo. Ko je naposled ugotovil za kaj gre in da sta ročici nad cilindrom negibni, je še sam priskočil na pomoč in z združenimi močmi so znova poskušali, vendar zopet zaman. Ni šlo in ni šlo....Pogonski ročici sta trmasto vztrajali vsaka na svojem mestu, ena zgoraj, druga spodaj. Pa se je poveljnik le spomnil, odprl pokrov rezervoarjev pogledal vanju in odrevel, kajti namesto polnih rezervoarjev vode je uzrl sivo se lesketajočo gmoto leda. Voda v obeh rezervoarjih je bila globoko zamrznjena. Nemočno je zakrilil z rokami, se obrnil k pristnim, ki so potrtih obrazov stali naokoli, ne vedoč kaj storiti in že v mislih iskal krivca, ki je po zadnji mokri vaji v jeseni pozabil izpustiti vodo iz rezervoarjev. Pa se je poveljnik hitro spet zavedel dolžnosti in poveljeval: "hitro poiskati vsa vedra, vedrice in ajmerje, napraviti verigo do potoka in skušati rešiti, kar se še rešiti da." Pa ni bilo več kaj dosti za reševati. Ognjeni zublji os opravili svoje in od marofa so ostale le še štiri ožgane stene, bivše domovanje konjička in kravice, ves leseni del pa je pogorel. In da bi bila ironija popolna so potrti gasilci ugotovili, da se je v črpalki zaradi vročine led stopil, da pa sta k sreči oba cilindra in ventila ostala cela, tako da so lahko le še do kraja namočili pogorišče, da ne bi kakšen vetrič ponovno oživil ognja.

Ko pa so se opoldne šolarčki vračali domov iz

šole, so seveda iz radovednosti šli pogledat pogorišče. Najbolj radoveden je bil neki Francek, ki je celo začel brskati po pepelu in pobirati žeblje, ki so ostali od lesenega dela stavbe, vendar ga je domači sin Gelko spodil, rekoč, da bo žeblje sam pobral, ker jih bo itak rabil. Francek pa ju je nejevoljen vrgel zbrano pest žebeljev pod noge in zabrusil: "Le čakaj, ko bo pri nas gorelo, pa ti tudi jaz ne bom pustil pobirati žebeljev!"

EPILOG

Ko so na naslednjem sestanku naši gasilski fantje preresetali in pretehtali neuspelo akcijo, so prišli do spoznanja, da se kaj takega v bodoče nikakor ne sme več ponoviti, da si ne bi pridobili slovesa z negativnim predznakom.

Imeli pa so srečo, da se je v njihovih vrstah našel mož, ki se je spoznal na razne črpalke in je tudi njihovo predelal tako, da sta bila oba vodna rezervoarja res samo za "rezervo". Na oba cilindra je priklopil sesalni vod s povratnim ventilom in črpalka je sedaj lahko črpala vodo sama neposredno iz kakšnega vodnjaka, ali drugega vodnega vira v bližini.

V prid in dobro temu mlademu gasilskemu kolektivu pa je le treba povedati, da jih je ta neprijetna izkušnja izučila, da so svojo predanost prostovoljnemu gasilstvu še poglobili in v prejšnjem stoletju še večkrat in uspešno posredovali pri požarih in drugih naravnih nesrečah, seveda pa ne z "ročnimi pumpami", temveč z modernimi motorkami in sodobno gasilsko opremo.

Pa še to: Kakršnoli podobnost z gasilci iz naše doline NI zgolj slučajna!

Maks Lomšek

Čez deželo dolgega belega oblaka na kolesu

Foto-reportaža

Na pedalih preko Nove Zelandije

12. kolesarski dan

Novica jutra je bila, da je s Česijovo tetivo vse o.k. Vedno bolj pa nas je skrbelo, kako bomo prišli čez Auckland. Po avtocesti nismo smeli, označbe pa so grozne. Ko smo prišli kakšnih petdeset kilometrov pred mestom do avtoceste smo bili prijetno presenečeni, kajti ob avtocesti je bilja speljana kolesarska steza, vse do mesta Bombaj. Mimogrede, vseskozi je močno deževalo. Grand Nord Road ali kot jo imenujejo domačini Old Motorway, nas je pripeljala v predmestje Aucklanda ali natančneje v Manakau, kjer stoji najbolj znan novozelandski zabavišni park Rainbow End's. Tu se je nam tudi razblinilo upanje, da bomo lahko s kolesi prečkali Auckland Harbur Bridge, most čez zaliv Waitemata. Kar je pomenilo kakšnih trideset kilometrov dodatnega kolesarjenja po milijonskem mestu. To pa je ob dežju in neznosnem prometu pravo mučenje. Nekaj veselja nam je prineslo le kosilo v McDonald'su, kajti cheesburgerji so ta dan stali le 65 centov. Semaforji, ki so stali vsakih nekaj metrov so našo hitrost še dodatno zmanjševali, poleg tega je vsako ustavljanje pomenilo dodatno zmrzovanje. Temperatura ta dan najbrž ni bila višja kot kakšnih petnajst stopinj. Kot dodatek temu je Česiju spustila guma. Ogromen kos stekla se je zaril v njegov plašč, tako da smo ga morali ven potegniti s kleščami. Čez 50 metrov nov »gumi defekt«. Tokrat je bil srečnej Željko. Dež pa je še vedno neusmiljeno padal. Do predvidenega konca v kraju Silverdale je bilo še dvajset kilometrov. Pričelo se je že rahlo mračiti. Mokri, premraženi in brezvoljni smo stali pred semaforjem, ko naenkrat na drugi strani križišča zagledamo znano vozilo. Najprej smo pomislili na fatamorgano, nato pa začeli kriliti in vpiti,

počasi umikali soncu. Na pot smo se odpravili dokaj zgodaj. Pot je spet vodila gor in dol čez hribe. Poln k.... sem jih že imel. Zakaj ne more biti vsaj ena etapa ravna. Sicer stvar fizično ni tako naporna. Bolj psihično, kajti ti klanci uničujejo živce. Malico smo imeli po 92 kilometrih. Lačen sem bil kot volk. Posledica tega je bila, da sem se nažrl več kot preveč. Zaradi tega je bilo kolesarjenje naprej ena velika muka. Želodec me je bolel kot, da bi se mi hotel maščevati za vse bedarije, ki sem jih pojedel v življenju. S težavo sem sledil skupini. Krona vsega pa je bila to, da smo se z Miranom zgrešili. Po dobrih dveh urah smo ga le uspeli preklcati po telefonu. Na koncu pa le malo sreče. Ko nas je lastnik kampa videl umazane in izmučene nam ni zaračunal kampa, ker smo se mu zasmilili. Brez dežja tudi ta dan ni šlo, kajti močna ploha nas je spet ujela točno tam kjer se ni bilo mogoče skriti. Narava se je očitno trudila, da bi odnehali.

Relacija Sunnynook - Kamo, dolžina 161,6 km, čas 7 ur 7 minut, povprečna hitrost 22,7 km/h.

14. kolesarski dan

Za predzadnjo etapo smo se zmenili, da jo vozimo vsak zase, v svojem tempu. Temu je botrovala naša, že kar precejšnja utrujenost. Prilagajanje tempu, prepočasemu ali prehitremu, pa ti vzame vse preveč nepotrebne moči. Povrh vsega smo tudi vedeli, da nas čakajo precej visoki hribi. Začel sem počasi, kajti še vedno sem čutil, posledice včerajšnjega nažiranja. Po šestdesetih kilometrih sem končno ujel pravi ritem. Pokrajina je zelo spominjala na Dalmacijo. Še vonji so bili čisto enaki, kot se jih spominjam izpred let ko sem v Šibeniku služil vojaški rok. Zato ni čudno, da tu živi ogromno Dalmatincev. Predvsem okoli kraja Kataia je mogoče videti ogromno napisov v hrvaškem jeziku, na poštnih nabiralnikih pa priimkov kot so Jelavic, Jerkovic itd. V kraju Okaihau cesta zavije v gozd in pričnejo se hribi. Na začetku naklon ni prevelik, toda sčasoma postaja strmina vedno večja. Gozd postaja vedno gostejši tako, da celo potok, ki je prej veselo žuborel ob cesti čudežno izgine. Pravi pragozd, prav takšen kot smo ga srečali na južnem otoku. Kar naenkrat so se pričele po zraku poditi megle in pojavile so se prve kaplje dežja. Prizor je bil neverjeten. Čakal sem še samo na to, da se z gozda prikaže kakšen dinosaver in scena bo popolna. Bolj kot sem se bližal vrhu prelaza bolj je deževalo. Upal sem, da se bom lahko vsaj na vrhu skril pred nevihto, toda ostalo je le pri želji. Celo gozd je bil preveč poraščen, da bi se lahko skril vsaj vanj. Ni mi preostalo drugega kot, da sem se spustil po klancu navzdol. Močan nalive je dobil še svetlobno in zvočno spremljavo. Kot sodni dan. Ko je strela udarila precej blizu mene sem pomislil, naslednja bo udarila v mene. Če me ne bo strela, bom pa tako utonil na kolesu. Na srečo je nevihta kmalu ponehala. Prav tako se je bližal konec etape, ki naj bi bil v Kataii. Toda ko ima hudič mlade jih

ima veliko. Nekako sem spregledal naš avtodom in odpeljal naprej. Kilometri na števcu so se obračali in obračali, Mirana od nikoder. Nič mi ni bilo jasno. Zapeljal sem že na Ninety Mile Beach, začelo se je že mračiti o naših pa ne duha in sluha. Vedel sem, da sta za mano Česi in Željko, nisem pa natančno vedel kje so ostali kolesarji, saj smo kar nekajkrat prehiteli drug drugega. Ob cesti v bližini kraja Waiharara je bila nekakšna trgovina z mesnico ali obratno. Sklenil sem, da počakam, kajti nadaljevanje bi bilo nesmiselno in tudi nevarno, kajti nisem imel luči. Čez nekaj časa so se v daljavi prikazale luči in za njimi naš mobilni dom. Nismo dolga razpravljali, kolo smo dali v avto in odšli nazaj v mest, kjer smo prenočili. Naredil sem 25 kilometrov več kot bi bilo potrebno in to seveda po dežju in vetru. Toda nisem se preveč sekiral, kajti to je pomenilo prav toliko manj naslednji dan.

Relacija Kamo - Waiharara, dolžina 174,4 km, čas 8 ur 16 minut, povprečna hitrost 21,1 km/h.

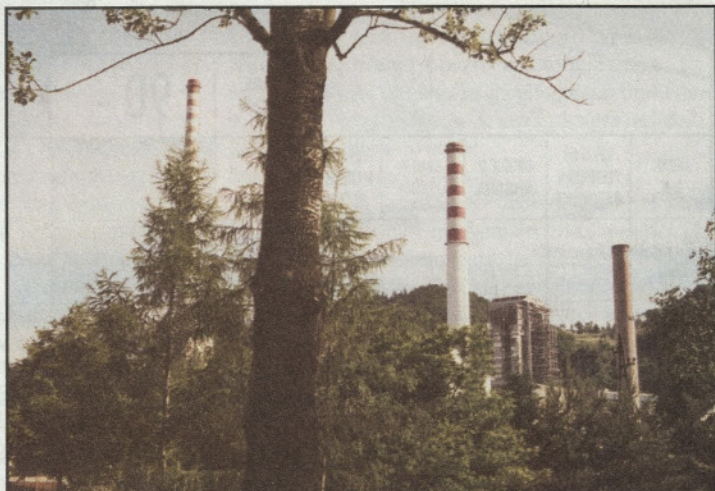
(se nadaljuje)

Matjaž Kovač

PRAZNIČNOST

Utrinek iz predstave.

S.k. 56

Čista energija se vrti s tolikšno hitrostjo, da ustvarja iluzijo materije.

Zunanja veličina, notranja praznina.

Lakota me daje.

Povežimo

KONTAKT:

Trg Svobode 12
p.p. 4
3325 Šoštanj
e.pošta: list@sostanj.si

URADNE URE:

vsak torek od 10.00 do 12.00
vodja priprave redakcije Milojka Komprij
vsak petek od 18.00 do 20.00
odgovorni urednik Peter Rezman
telefon (03) 89 84 334

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št.7 (avgust) v letu 2001, pošljejo ali dostavijo najkasneje do 16. julija 2001.

Izdaja:

Občina Šoštanj, Trg Svobode 12, Šoštanj.

Uredniški odbor:

Jožica Andrejč, Danilo Čebul, Marjana Čelofiga,
Brane Guzej, Milojka Komprij, Peter Rezman in
Andrej Starič.

Odgovorni urednik:

Peter Rezman.

Lektoriranje:

Jožica Andrejč.

Priprava redakcije:

Milojka Komprij.

Oblikovanje:

Vinko Pejovnik ml., Eurograf d.o.o.

Tisk:

Eurograf d.o.o., www.eurograf.si

NAROČILNICA

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA ZNAŠA 1000 SIT